ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

20-4-79
75 పైసలు

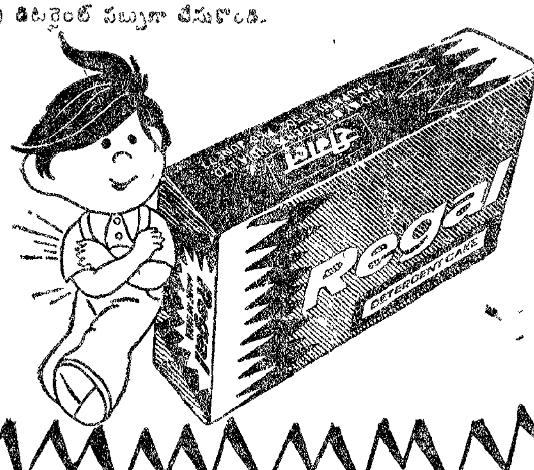

నాన్నగారి కారు నేనే రిపేర్ చేసేశా

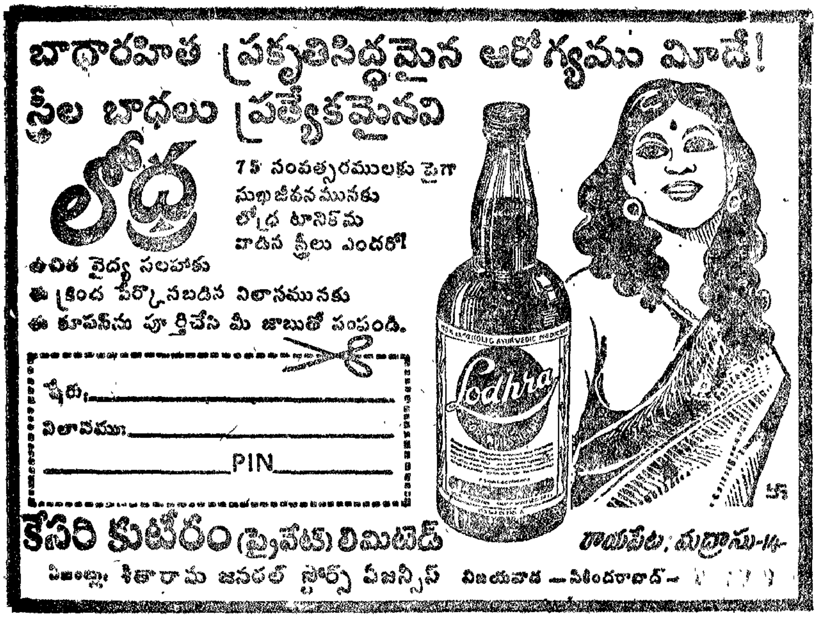

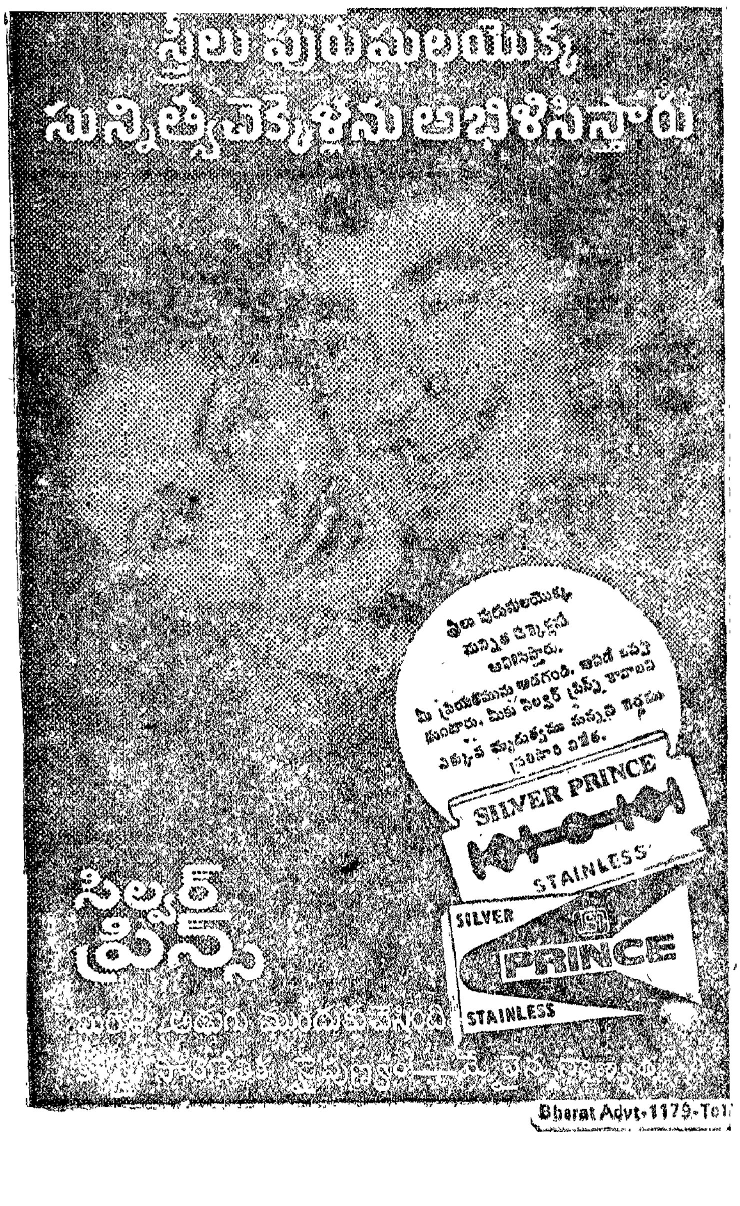
టింకూ లాంటి బాబు మీకూ వుంటే రీగల్ కావలసిందేమరి! ఇండియాలో అత్యధిక శక్తి గల డిటర్జెంట్ బట్టల సబ్బు.

టింకూ లాంటి పిల్లలు ఉంటే బట్టలు ఉతికే పని అధికం, అందుకు 'రీగల్' మాత్రమే సరయిన డిటర్జెంట్ సబ్బు. 'రీగల్' బట్టల అధిక తెల్లదనాన్నిచ్చే శక్తి ఎంతటి మురికినైనా తొలగించి, మీ బట్టలను తళతళలాడే తెలుపుతోను, మెరుపుతోను మెరిసేలా చేస్తుంది. లోనికి చొచ్చుకొనిపోయి మురికిని అరిమివేయగల—శక్తివంతమైన—నురుగుని ఇచ్చే 'రీగల్' ఇతర డిటర్జెంట్ సబ్బులన్నిటికన్న ఎక్కువ ఉతుకులు ఇచ్చే 'రీగల్,' మీకు ఎంతో పొదుపుచేస్తుంది. 'రీగల్'ను మీ కుటుంబపు డిటర్జెంట్ సబ్బుగా చేసుకోండి.

Rediffusion D/768c/TL/R

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
స్థాపితం : 1908
శివలెంక శంభుప్రసాద్
సంపాదకులు :
[1938 - 1972]
శుక్రవారం : 20-4-'79
సిద్ధార్థి నామ సం. చైత్ర బ. అష్టమి
సంపుటము 72 : సంచిక 32
సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

పోస్టులో ఏడాది చందా రు. 41-60
ఆరు మాసాల చందా రు. 20-80
విడి ప్రతి వెల 75 పైసలు
ఆంధ్రపత్రిక - కార్యాలయము
గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

అట్టమీది బొమ్మ :
'బంగారు గాజులు'లో శ్రీదేవి

ముఖచిత్రం

6—4—79వ తేది ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక వసంతోత్సాహం ముఖచిత్రంతో అందముగా ఉంది. ప్రెసిడెంటుగారి అవ్వాయి సీరియల్ మాకెంతగానో నచ్చినది.

[illegible] ([illegible]పేట)

* * *

6—4—79 నాటి ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక ముఖచిత్రం "వసంతోత్సాహం" చూపరులను ఎంతో ఆకర్షించింది. ప్రెసిడెంటుగారి అవ్వాయి కథ బాగుంది.

[illegible] ([illegible]గిరి)

శీర్షిక

6—4—79 ఆంధ్రపత్రికలో సాపేక్ష సిద్ధాంతాచార్యుడు, [illegible] 'ఆల్బర్ట్ ఐన్‌స్టీన్' శతజయంతి [illegible] పురస్కరించుకొని [illegible] సంక్షిప్తంగా అందజేసిన [illegible] అభినందనీయులు!

ఎం. [illegible], [illegible], [illegible] (కావలి)

* * *

ఆల్బర్ట్ ఐన్‌స్టీన్ శీర్షిక విజ్ఞానదాయకంగా ఉంది.

డబ్బీరు ఉదయకుమార్, ఇతరులు (కార్వేటినగర్)

* * *

అణుయుగపిత "ఆల్బర్ట్ ఐన్‌స్టీన్" గురించి మాకు తెలిపినందుకు కృతజ్ఞతలు.

చాగంటి రామారావు (పండితవిల్లూరు)

సీరియల్

6—4—79 పత్రిక ముఖచిత్రం వసంతోత్సాహంలా బాగుంది. ప్రెసిడెంటుగారి అవ్వాయి కథ ఆసక్తికరంగా సాగుతోంది. రెండు సీరియల్స్, తరువాత పత్రిక ఎప్పుడు వస్తుందా అనిపించేట్లు చేస్తూ, ఉత్కంఠభరితంగా నడుస్తున్నాయి. ఆల్బర్ట్ ఐన్‌స్టీన్ వివరాలు తెలిపినందుకు సంతోషం. ధర్మపథం ద్వారా ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకుంటున్నాము.

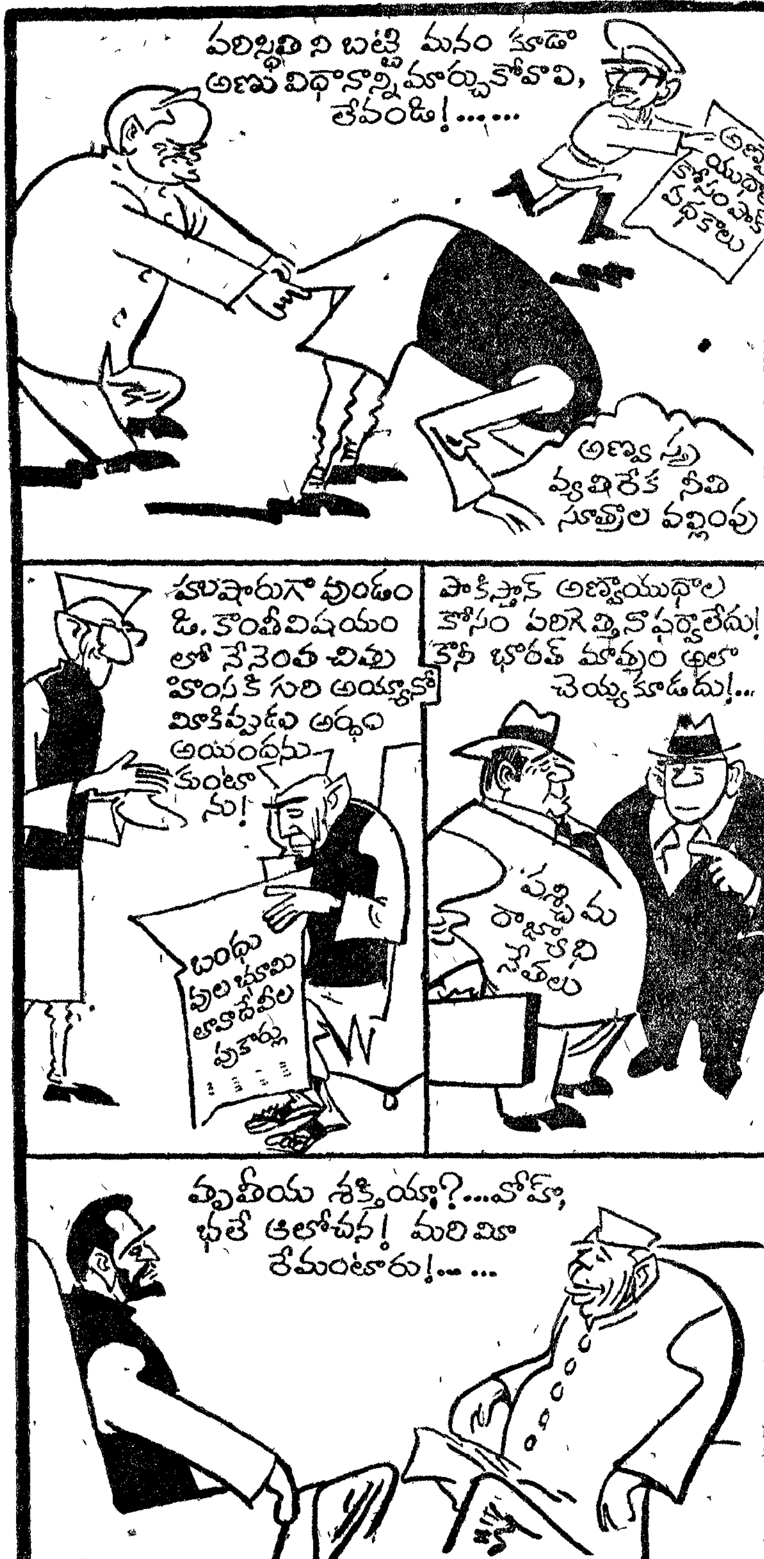
[illegible] (పొందూరు)

ధర్మపథం

అర్ధాంగి యొక్క విలువ ఎంత మహోన్నతమైనదో 6—4—79 లోని ధర్మపథం శీర్షికద్వారా తెలుసుకున్నాను. మానవుడు జీవితాన్ని ఎలా క్రమంగా నడుపుకోవాలో తెలియచెప్పే మీ ధర్మపథం శీర్షిక అంటే నాకెంతో ఇష్టం.

[illegible] రాఘవరావు, ([illegible]పురం)

—లోకం పోకడ * ఊమెన్—

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

ఫోటోగ్రాఫీ పోటీ!

మొత్తం రూ. 1000 లు బహుమతులు !

ఫోటోగ్రాఫర్లను ప్రోత్సహించే నిమిత్తం ఛాయచిత్రాల [తెలుపు — నలుపు] పోటీ నిర్వహించాలని నిర్ణయించాము.

ఉత్తమ బహుమతి రు. 250 లు
ద్వితీయ బహుమతి రు. 200 లు
తృతీయ బహుమతి రు. 150 లు

ఇవిగాక మరి నాలుగు సాధారణ బహుమతులు ఒక్కొకటి రూ. 100 ల వంతున వుంటాయి.

ఫోటోలు అందవలసిన ఆఖరుతేదీ 31 మే 1979

★ నలుపు—తెలుపు ఫోటోలు మాత్రమే పంపాలి. నెగిటివ్‌లు, కలర్ ట్రాన్స్‌పరెన్సీలు పంపకూడదు.

★ సైజు క్యాబినెట్ సైజుకు తగ్గకుండా, పుల్ సైజుకు మించకుండా వుండాలి.

★ ఫోటోలోని 'వస్తువు' ఏదైనాసరే, ప్రకృతిసిద్ధం లేదా సామాజికం అవాలే తప్ప చలనచిత్ర సన్నివేశాలు, నాటకాల ఫొటోలు పంపకూడదు.

★ బహుమతి పొందని ఫోటోలు తిప్పి పంపబడాలని కోరుకునేవారు, తగినన్ని స్టాంపులు అతికించిన, స్వంత చిరునామాగల కవరును జతచేసి పంపాలి. తిప్పి పంపడానికి అన్నివిధాలుగా మా ప్రయత్నం జరుగుతుంది గాని, ఫోటోల భద్రత విషయంలో యెటువంటి బాధ్యతా స్వీకరించలేము.

★ వ్యక్తులు తమ పేరుమీదనే ఫోటోలు పోటీకి పంపాలి. తమ సంస్థల పేరుమీద పంపకూడదు. ఫోటో, తీసిన ఉజ్జాయింపు సమయం, యితర సాంకేతిక వివరాలు కూడా పేర్కొనాలి.

★ ఫోటో యిదివరకు ప్రదర్శితం లేదా ముద్రితం కాదు అని స్వంతమనీ, తెలియజేసే హామీ పత్రం విధిగా మీ 'ఎంట్రీ'తో జత చేయాలి.

★ వృత్తి ఛాయా చిత్రకారులు ఎంట్రీలు పంపరాదు అన్న నిబంధం లేదుగాని ఔత్సాహికులకు ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది.

★ ఈ విషయంలో సంపాదకునిదే తుది నిర్ణయం. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు తావు లేదు. గడువు తీరిన తర్వాత అందిన ఫోటోలను వీలు వెంబడి, మామూలు ప్రచురణకు పరిశీలిస్తాము.

★ మా కార్యాలయానికి స్వయంగా వచ్చి అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామా గల తగినన్ని స్టాంపులతికించిన కవరు జతచేసి యివ్వాలి. లేదా వారికి తిరస్కరింపబడిన ఫోటోలు తిరిగి అందజేయ వీలుండదు.

ఈ పోటీ నిబంధనలు గమనించి విస్తృత సంఖ్యలో ఫోటోగ్రాఫర్లు పాల్గొంటారని ఆశిస్తాము. [సం]

పదమూడేళ్ళ బాలుని సాహసం

శాన్‌ఫ్రాన్సిస్కోకు చెందిన పదమూడేళ్ళ అబ్బాయికి న్యూయార్క్‌లో వున్న తన మేనత్తను చూడాలన్న కోర్కె గలిగి, మార్గాంతరం లేక వో గ్రేస్‌హౌన్డ్‌కు చెందిన వో బస్సును తస్కరించి తిప్పుకు వో రెండొందల మైళ్ళదూరం దాన్ని నడుపుకు పోయాడు. తర్వాత పోలీసులు తన వెంబడింటూ, లాటీలను ఝళిపిస్తూ వచ్చి అతన్ని పట్టుకుని ఆశ్చర్యపోయారట! ఈ బాలుడేమి! ఇంతపెద్ద బస్సు నడుపుతాడేమి అవటానికి— అనకేం జరిగింది! ఏవుంది, ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకోగానే అరెస్టు చేసుంటారా పిల్లాణ్ణి.

పాయిఖానాలో బందిఖానా !

ఢిల్లీ తులసీనగర్‌కు చెందిన బనార్సీదాస్ అనే వో వ్యాపారి తన షాపుముందే, ఎదురుగా వున్న పాయిఖానాలో లఘుశంక తీర్చుకోడానికి వెళ్ళేసరికి వో ముగ్గురాతని వెంటబడి అంటించి, అతని పంచ విప్పి, వో ముక్కవింపి అతనినోట్లో కుక్కి మిగతా ముక్కతో ఆతనిచేతులూ, కాళ్ళూ విరిచికట్టి, బొడ్లోంచి తాళాలు లాక్కుని పారిపోయారట. అనక ఎవరో వచ్చి చూసి విడిపిస్తే అతనొచ్చి షాపులో చూసుకుంటే యిరవైవేలో ఏడువేలో పోయాయట.

వీటరు చూడటం తెలీని పనివాడు !

తమిళనాడు విద్యుచ్ఛక్తి బోర్డుకు చెందిన వో పదకొండుమంది "మీటర్లు" చూసేవారి పనివారలకు ఒక పరీక్ష పెడితే అందులో అందరూ ఫెయిలయ్యారట. మీటరుచూసి విద్యుచ్ఛక్తి ఎంత ఖర్చయిందో ఒక్కరూ సరిగా రీడింగు తీయలేకపోయారట — ఎప్పట్నుంచో యిది!

రజనీకాంత్ అరెస్టు

పత్రికా ప్రతినిధుల గోష్ఠిలో తమిళనటుడు రజనీకాంత్ వో విలేఖరిని హత్యచేస్తానని బహిరంగంగా బెదిరించాడన్న నేరం మీద అతణ్ణి అరెస్టు చేసిందట పోలీసు. తానలా అనలేదనీ, తనకే ఆ విలేఖరి చెప్పుతో కొట్టబోయాడని అతనన్నాడట.

వాణిజ్య ప్రకటనలవల్ల 8¾ కోట్లు

1978—79 సంవత్సరంలో వాణిజ్య ప్రకటనలు ప్రసారాలవల్ల ఆకాశవాణి ఎనిమిది కోట్ల డెబ్బై లక్షల రూపాయలు సంపాదించిందట. అంతకుముందు సంవత్సరం 7 కోట్ల 74 లక్షల రూపాయలట.

మీ సొమ్ము వడ్డీని సంపాదిస్తుంది

ఆ తర్వాత వడ్డీ వడ్డీని సంపాదిస్తుంది

మీ కేదైనా కావాలంటున్నారా? స్టీరియో ట్యూనర్ కొత్త ఫ్రిడ్జా, స్కూటరా? మీ కోరిక తీరాలంటే ముందుగానే పథకం వేసుకోండి.

మీకోసమే కెనరా బ్యాంకులో రికరింగ్ డిపాజిట్ పథకం ఉంది. 2, 3, 5, 10 సంవత్సరాలకు రికరింగ్ డిపాజిట్ ఖాతాలను వేరే తెరవండి: మీ డబ్బు క్రమక్రమంగా పెరుగుతూ, చక్రవడ్డీతోసహా ఒక్కసారిగా పెద్ద మొత్తం మీ చేతికి అందుతుంది. పొదుపు చేయడానికి రికరింగ్ డిపాజిట్ పథకం ఒక్కటే కాదు మా బ్యాంకులో ఎన్నో పథకాలు ఉన్నాయి. మీ అభిరుచికి తగినది, ఏదో ఒకటి ఉంది. మీ దగ్గరలోగల కెనరా బ్యాంకు బ్రాంచికి వెళ్ళి సంప్రదించండి. ఇప్పుడు, మున్ముందు మీ అవసరాలను తీర్చే ఉత్తమ పథకాన్ని ఎన్నుకోవడంలో మా మేనేజర్ మీకు సలహా చెప్తారు. బాలక్షేమ, కామధేను, నిత్యనిధి, నిరంతర, ఫిక్స్డ్ మరియు సేవింగ్ డిపాజిట్ ఖాతాలలో మీకు నచ్చినదానిని ఎన్నుకోండి.

GROWING TO SERVE · SERVING TO GROW · CANARA BANK

కెనరా బ్యాంక్

(భారత ప్రభుత్వ సంపూర్ణ స్వామ్యంలోనిది)

భద్రతకేమీ కొదువ
ఏ డిపాజిట్ అయినా

maa CB6 Tel 5-79

ప్రెసిడెంట్‌గారి అబ్బాయి

పెద్దకథ

జొన్నలగడ్డ లలితాదేవి

7

(గత సంచిక తరువాయి)

ఎప్పుడూ ఎంతో మందకొడిగా వుండే గ్రామానికైనా ఏదో ఒకనాడు చైతన్యం కలగకపోదు. చదువుకొన్న వ్యక్తులు గ్రామంలో ఎక్కువవుతున్నకొద్దీ మార్పులెక్కువవుతూ వుంటాయి.

“ఈసారి పూర్ణానందంగారికి పోటీగా శాంతయ్యగారు నిలబడుతున్నారట” అంటూ గ్రామంలో గుసగుసలు వినిపించేసరికి పూర్ణానందం నోట్లో పచ్చివెలక్కాయ పడినట్లయింది.

వెంటనే జనాన్ని పోగుచేసి “మనవూరికి మంచి రోడ్లు వేయిస్తాను. ఇంటింటికీ కరెంటు పెట్టిస్తాను. క్రిందటిసారే వేద్దామంటే డబ్బు సాగనలేదు. వచ్చిన డబ్బు శ్రీరామనవమికీ, కృష్ణాష్టమికీ సరిపోయింది” అంటూ రాముడినీ, కృష్ణుడినీ అడ్డంపెట్టుకుని పదవికోసం తాపత్రయ పడసాగాడు.

శాంతయ్యకి ఆ వూళ్ళో మంచి గౌరవ ప్రతిష్ఠలున్నాయి. అందుకే కొందరు అతనికే వోటేద్దామనుకున్నారు. అలాంటివారి సందర్భి పసిగట్టాడు పూర్ణానందం.

అంతే ఆ మర్నాడు ఆ గ్రామంలో దొంగతనం జరిగింది. కోళ్ళు, మేకలు, పశువులు, డబ్బు, మొత్తం ఏవి అందితే అవల్లా పట్టుకుపోయారు. ఇది పూర్ణానందం పనే అని శాంతయ్య గ్రహించాడు. ఆ మాటే తనవారిచేత చెప్పించాడు కూడా. దాంతో చాలా మంది భయపడ్డారు. పూర్ణానందంతో విరోధం ఎందుకులెమ్మని మళ్ళీ అతనికే ఓటు వేయాలని అనుకున్నారు.

శాంతయ్యని ఉపసంహరించుకోమని కబురు పంపాడు. ముందు ఒప్పుకోకపోయినా చివరకి అంతా అతనివేపే తిరిగిపోవడంతో తను మానుకుంటేనే మంచిది అనుకున్నాడు శాంతయ్య. చివరకి మళ్ళీ పూర్ణానందమే గెలిచాడు. అయితే పార్టీలు బాగా తలెత్తే సూచనలు కనిపించాక అందరి మీదా కక్ష సాధించడానికే పూనుకున్నాడు.

శాంతయ్యకు ప్రచారం చేసిన వాళ్ళనందర్నీ గుర్తుపట్టి వాళ్ళని ఏడిపించుకు తినడం ప్రారంభించాడు. ఆ ఏరియా అంతా అగ్నిహోత్రుడికి ఆహుతి అయింది.

శాంతయ్యకి ఓటు వేయాలనుకున్న కూలీలకి పన్లులేవు. తింటానికి గింజలు లేవు.

ఏదన్నా భయం భయంగా అడగవస్తే “నాకేం నిమిత్తం లేదు. మీరు నన్ను కాదని శాంతయ్యని బలపరచబోయారుగా! వెళ్ళి అయన్నే అడగండి” అన్నాడు కరకుగా.

ఇవన్నీ విన్న శాంతయ్య చాలామటుకు ఆదుకున్నా అలా ఎంతకాలం సహాయం చెయ్యగలరు? ఇలాంటి దైన్యస్థితిలో పడిపోయింది ఆ గ్రామం.

జరిగిన కథ: ఆ పంచాయితీ బోర్డు ప్రెసిడెంట్ పూర్ణానందం కొడుకు రామకృష్ణప్రసాద్ కంటే, ఇంట్లో పనిచేసే పద్మావతి కొడుకు శ్రీకాంత్ చదువులోనూ, అందంలోనూ ముందంజ వేస్తున్నాడని ఈర్ష్య చెందుతూ వుంటుంది అతని భార్య కామేశ్వరి. శ్రీకాంత్ తన కొడుకేనని గుట్టు బయలు చేస్తుందని నగ దొంగిలించిందనే నేరం మోపి పద్మావతిని జైలుకి పంపిస్తాడు పూర్ణానందం. లోగడ అతని వత్తిడి వల్ల తప్పించిందానికి ప్రాయశ్చిత్తంగా శ్రీకాంత్‌ని విజయవాడ స్కూల్లో చేర్పిస్తాడు పంతులు. అదే స్కూల్లో చదువుతున్న రామకృష్ణ, శ్రీకాంత్‌ని కలుసుకొంటాడు.

ఇవన్నీ వినేసరికి కడుపు మండినా అనేందుకు ఎదురు తిరిగేందుకు దమ్ములు లేక అలా జీవచ్ఛవాల్లా బ్రతకసాగారు.

ఆ ఏడె స్కూలు ఫైనలు పరీక్ష రాసి ఇంటికి వచ్చాడు రామకృష్ణ: ఇవన్నీ విని అతను మనసులో ఏవగించుకున్నాడు తండ్రిని.

పూర్ణానందం కూతురుకి ఎక్కడా సంబంధాలు కుదరలేదు. ఏది వచ్చినా వంక పెట్టడమే కామేశ్వరి.

పార్వతికి ఆ పల్లెటూళ్ళోని పక్కయిళ్ళ ఆడవాళ్ళ మోటు సరసాలు మోటు మాటలు వినడం మహా యిష్టం.

“అబ్బ! ఏం పిల్ల తెలత్రి! ఈ మొగాళ్ళు ప్రాణం తీస్తారుగాని, పురుడు పురుడుకీ చచ్చి బతకడమేగదా!” అని ఓ అమ్మ అనేది.

“సాయంత్రం ఏడింటికే గదిలోకి పోతారేమే నువ్వూ మీ ఆయనాను” అంటూ ఒకళ్ళనొకళ్ళు చేసుకునే పరిహాసాలు, వాళ్ళు చెప్పుకునే సంసారం కబుర్లు ఆమె చెవులకి మధురమైన వీణానాదంలా వినిపిస్తుండేది.

“ఆ యిద్దరూ గదిలోకిపోయి తలుపులు వేసుకుని ఏం చేస్తారు?” అన్నతపన పట్టుకుంది పార్వతికి.

తన కూతురు ఇంట్లో లేదుగదా, ఎక్కడ కూర్చుందోనన్న ఆరాలేదు కామేశ్వరికి. “వయసులోవున్న పిల్లకి పెళ్ళి, భర్త అన్న కోరిక వున్న పిల్లకి తొందరగా పెళ్ళి చేస్తే ఉత్తమం” అని ఆమెకి తట్టలేదు. తట్టదుకూడా.

“ఆ కుర్రాడు నల్లగా వున్నాడనో, కళ్ళజోడు పెట్టుకున్నాడు కళ కనిపించదేమో;” అంటూనే ఏదో వెతకడమే.

“పైగా లక్ష కట్నం ఇచ్చేప్పుడు అన్నీ చూసుకోవాలి!” అని కూడా అంటూ వుండేది.

చివరికి ఎదురింటి కుర్రాడితో ప్రేమలేఖల్లో పడిన వ్యవహారం కూడా గమనించలేదు కామేశ్వరి.

స్కూలు ఫైనలు ప్యాసైన రామకృష్ణ గవర్నమెంట్ కాలేజి యస్. ఆర్. ఆర్. లో చేరాడు. విజయవాడలోని ఆ కాలేజీలోనే పి. యు. సి. ప్యాసైన శ్రీకాంత్ బి. యస్. సి లో చేరాడు.

“కాలేజి మాగజైన్‌లో నీ కథ చాలా

బాగుందిరా కాంత్ !" అన్నాడు రామకృష్ణ.

"నా కథ కంటే ఆ మాగ్‌జైన్ మొత్తంమీద సుమలత కథ చాలా బాగుంది" అన్నాడు పేజీలు తిరగవేస్తూ.

అప్పుడే అటు వస్తున్న సుమ "నమస్తే! నేనే సుమలతని" అనేసరికి మిత్రులిద్దరూ ఉలిక్కిపడి నమస్కారం చేశారు.

సుమలత సుమంలాగే నాజూగ్గా అందంగా వుంది.

"మీరు ఫస్టు బి. యస్. సి" నా అని అడిగాడు శ్రీకాంత్.

"అవును" అని జవాబిచ్చి వెళ్ళిపోయింది.

సుమలత రూపం రామకృష్ణ మనసులో గాఢంగా హత్తుకుపోయింది.

"అబ్బ: చాలా అందంగా వుంది." అనుకున్నాడు మనసులో. మర్నాడు రామకృష్ణే పలకరించాడు సుమలతని.

"నిన్న మీరు పరిచయం చేసుకున్నారు గాని మిమ్మల్ని చేసుకోనీయలేదు" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"ఇప్పుడు చెప్పండి" అంది సుమలత నవ్వుతూ.

"నాపేరు రామకృష్ణ ప్రసాద్. ఈ నేడే పి. యు. సి. లో చేరినా, నేను శ్రీకాంత్ ఒకే ఈడు వాళ్ళం" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"అలాగా" అంది సుమ నవ్వుతూ.

ఆ రోజు మొదలుకుని రామకృష్ణ, సుమలత మాట్లాడుకుంటూనే వుండేవాళ్ళు. ఎప్పుడైనా శ్రీకాంత్ కలిసేవాడు.

"మీ ఫ్రెండ్‌కి చదువుతప్ప వేరే ఏం అక్కర్లేదనుకుంటాను" అంది సుమ శ్రీకాంత్‌ని చూసి.

"మరే! వాడు సరస్వతీ దేవికి మానస పుత్రుడు" అంటూ నవ్వేవాడు రామకృష్ణ.

ఏమన్నా నవ్వి వూరుకునేవాడు శ్రీకాంత్.

"మనవాళ్ళంతా మహాబలిపురం వెడతారట. మీరు వస్తారా? శలవల్లో" అని అడిగింది సుమ.

"తిండికి టికానా లేనివాడికి వినోదాలు విలాసాలు ఏమిటి?"

"అదేం అలా అంటావు? మీరు మీవాళ్ళెవరూ లేరా!"

ఆ మాటకి విషాదంగా నవ్వాడు శ్రీకాంత్! "నా వారంటూ ప్రపంచంలో ఎవరూ లేనట్లే లెక్క. నేను వెనకబడిన తరగతులవారి కోసం ప్రభుత్వం యిచ్చిన సౌకర్యాలతో చదువుకుంటున్నాడిని."

ఆ మాట విని తెల్లబోయింది.

"మిమ్మల్నిచూసి ఏదో పెద్ద కులస్తుల అనుకున్నానుగాని, మీరు షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్‌కి సంబంధించిన వారా?" అంది రేయకుంటూ.

ఆ మాటకు ఛెళ్ళున చరిచినట్లయింది శ్రీకాంత్‌కి.

అందుకే అతను సామాన్యంగా ఎవరితోటీ మాట్లాడడు. కలుపుగోలు తనంగా సుమలతో వుంటూ వుండటం చేత టక్కున చెప్పేశాడు. చెప్పాక ఆ తర్వాత చాలా బాధ పడ్డాడు కూడా.

"దయచేసి ఈ విషయాలు రామకృష్ణకి చెప్పకుండా వుంటారా?" అని అడిగాడు.

అలాగేనన్నట్లు తల వూపింది సుమ.

పి. యు. సి ప్యాసై బి. ఏలో చేరాడు రామకృష్ణ.

అప్పటికి సెకండియర్‌లోకి వచ్చేశాడు శ్రీకాంత్.

"అతనికి తప్పకుండా క్లాసు వస్తుంది" అనుకుంది సుమ.

కాని మనసులో కాస్త వెలితిగా తోచింది. అంత చక్కనివాడు, తెలివైన

వాడు చివరకి కాలం విషయంలో జావ్ అయిపోతాడు అని అనుకుంది.

అలోజా నించి శ్రీకాంత్ సుమలతతో మాటలు తగ్గించేశాడు. ఇతర యావకేషన్స్ లేకపోతే చదువు ఎవరికైనా బాగానే వస్తుంది కనుక బి. యస్. సి. ఫస్టున ప్యాసై చివరకి గవర్నమెంట్ సాయంతో యం. బి. లో చేరాడు శ్రీకాంత్.

8

కాలం ఆగలేదు దాంతోపాటూ అంతా పరుగులు పెట్టారు.

"మన వూరికి కొత్తగా ఎవరో డాక్టరు గారు వస్తున్నారట" అంటూ ఉత్సాహంగా చెప్పుకోసాగారు.

ఇప్పుడా వూరికి ప్రెసిడెంట్ మళ్ళీ పూర్ణానందమే వచ్చాడు. మధ్యలో ఓడి పోయాడు. శాంతయ్య వచ్చి వూరికి కాస్త ఉపకారం చేశాడు. రోడ్లు, గ్రంథాలయం, సిమెంటు రస్తాలాల్ని నిర్మాణం చేశాడు. కాని అతను ఒకసారి వచ్చినందుకే వస్తూ కొట్లకీ పెట్లకి గురి అయ్యాడు. దాంతో మరి పూర్ణానందమే మహారాజయ్యాడు. డాక్టర్ శ్రీకాంత్ అన్న పేరుతో వేరుగా వస్తాడని ఎవరికీ తోచలేదు.

డాక్టర్ని ఇంట్లో పెట్టి కూతుర్నిచ్చి పెళ్ళిచేసే అవకాశం వుంటుందేమోనని ఆశపడిన పూర్ణానందానికి డాక్టరు అలా చిక్క లేదు. కాఫీకి రమ్మని ఆహ్వానించాడు. భోజనానికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు కాని శ్రీకాంత్ ఏదో చెప్పి సర్దాడితోనే తిరస్కరించి, ఆస్పత్రిలో పనిచేసి వెళ్ళిపోవడం తప్ప ఎవరితోటీ ప్రమేయం పెట్టుకోలేదు. పూర్ణానందం, కరణం, మునసబు అంతా వచ్చి పరిచయం చేసుకున్నా షేక్‌హ్యాండ్ ఇచ్చి వూరుకున్నాడు.

"తనని ఎవరూ గుర్తుపట్టలేదు పాపం" అనుకున్నాడు శ్రీకాంత్.. అయితే అతని హృదయం పంతులుకోసం ఎదురు చూస్తోంది.

అప్పుడే శాసనసభకు పోటీ చేస్తున్నాడు పూర్ణానందం. ఎన్నికల ప్రచారం ముమ్మరంగా వుంది.

ఎక్కడ చూసినా "గ్లాసు గుర్తుకే మీ ఓటు" అంటూ పోస్టర్లు అంటించారు. అతనికి ప్రత్యర్థిగా భూపతిరావు నిలబడ్డాడు. వాళ్ళుకూడా తక్కువ వాళ్ళు కారు గనుక పూర్ణానందం అంటించిన పోస్టరు పక్కనే "కప్పు సాసరు"కే మీ ఓటు అంటూ అందంగా అచ్చువేసిన పోస్టర్లు అంటించారు.

ఇరువర్గాల కార్యాలయాలూ పట్నంలో రోడ్డుకు ఎదురెదురా తెరిచారు. ఇలా లాభం లేదని స్పీకరు తెప్పించి సినిమా పాటలు మొదలు పెట్టించాడు పూర్ణానందం.

"కోరిన కోరిక తీరాలంటే, కోరక మోక్షం రావాలంటే, గోపాలునే సేవించండి...గోవింద గోవింద హరి గోవింద, గోవింద గోవింద భజగోవిందా" అంటూ రికార్డు పూర్ణానందం పెట్టిస్తే అదే చిత్రంలోపాట "మసక మసక చీకటిలో మల్లెతోట వెనకాల, మాపటేల కలుసుకో: నీ మనసైనది దొరుకుతుంది" అంటూ పెట్టారు.

ఒక హరినామ సంకీర్తన చేస్తూ "గోవింద గోవింద హరిగోవింద" అనాలో, కన్నుగీటే చిన్నదాని పిలుపుకు మల్లెతోట వెనకాలక్కి పోవాలో తెలియక తికమక పడి పోయారు జనం.

ముసలి ముతక అటు చేరారు కోడెకారు వాళ్ళంతా ఇటు చేరారు. ఇవన్నీ గమనించి నవ్వుకున్నాడు శ్రీకాంత్.

"ఈ డాక్టరు అబ్బాయి.. అమ్మా ఎవరు? ఇంత కొరుకుడు పడకుండా వున్నాడు" అని గింజుకున్నాడు పూర్ణానందం.

బి. ఏ. ప్యాసైన రామకృష్ణ ఇంటి పట్టున వున్నాడు ప్రస్తుతం. ఆ వూరికి వచ్చిన డాక్టర్ని చూడాలని వచ్చిన మర్నాడే అనుకున్నా మేనమామగారింట్లో పనిబడి చూడలేకపోవడంతో "రేపయినా వెళ్ళాలి." అనుకున్నాడు రామకృష్ణ.

"మీరు మమ్మల్ని బలపరచాలి" అని పూర్ణానందం అన్నప్పుడు శ్రీకాంత్ తల పంకించి వూరుకున్నాడేగాని, అవునని చెప్పలేదు. కాదని చెప్పలేదు. మామూలుగా తన పని చూసుకుంటున్నాడు శ్రీకాంత్.

అడుగుల సవ్వడి విని తలెత్తాడు శ్రీకాంత్ "హల్లో సుమలతా! మీరా?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"నన్ను గుర్తుపట్టారన్నమాట" అంది నవ్వుతూ.

"ఏం! ఎందుకు గుర్తుండను కూర్చోండి" అంటూ కుర్చీ చూపించాడు.

"నేను ఇక్కడ మెడికల్ ఆఫీసరుగా అపాయింట్ అయ్యాను" అన్నది సుమలత.

"అయితే మీరు కూడా"... అంటూ ఆగిపోయాడు.

"మీ అడుగు జాడలలోనే నడిచాను." అంటూ నవ్వింది సుమ.

"వెరీగుడ్; మరి ప్రెసిడెంట్‌గార్ని మీటయ్యారా?"

"ఇంకాలేదు, ముందు మీ దర్శనానికే వచ్చాను."

"అయితే ఆగండి" అంటూ కాఫీ ఫ్లాస్కులోంచి వంపి సుమలతకి అందిస్తూ "మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే తాగండి," అన్నాడు.

"అభ్యంతరం దేనికి?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"నేను పెద్దాళ్ళు కాన్ కి..."

ఆ మాట వింటూ దెబ్బతిన్నట్టు చూసింది సుమలత

"మీరు అలాగని అనడమేగాని ఇప్పుడా

మాట విందుకని?" అని అడిగింది సుమ.

"ఆరోజు మీరు నాతో కోపగించి వెళ్ళి పోయారు కదా" అని అడిగాడు శ్రీకాంత్.

"కోపగించి వెళ్ళానా? మీరే నాతో మాట్లాడలేదు" అని ఆగి ఇప్పుడు దానాలని ఇక్కడికి పట్టుపట్టి వచ్చింది మటుకు కేవలం మీ కోసం" అంది మెల్లగా.

"నా కోసమా?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"అవును మీరిక్కడ పని చేస్తున్నారని తెలిసి నేనూ ఇక్కడే చేయిందుకుంది మీ కోసమే."

"ఎందుకో తెలుసుకోవచ్చునా?"

"అది మీ మనసు నడగండి జవాబు చెబుతుంది."

మరేం మాట్లాడలేకపోయాడు శ్రీకాంత్.

"నా మనసును చంపుకోవడానికి ఏనాటి నించో అలవాటు పడ్డాను" అన్నాడు మెల్లగా.

"ఎక్కడన్నా మనసు చంపుకోవచ్చుగాని ఆడపిల ప్రేమ విషయంలో కాదు."

"అలాగేలేకాని ముందు పని చూసుకో" అన్నాడు ఆమె కళ్ళు తుడుస్తూ. అతని చేతిపై తలవాల్చి ఏడుస్తుంది. ప్రేమగా ఆమె తల నిమిరాడు సరిగ్గా అప్పుడేవచ్చిన రామకృష్ణ ఆ యిద్దర్నీ చూసి కొయ్యబారి పోయాడు.

"అరే! సుమలతా! ఎప్పుడు వచ్చారు" అని అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

"పనిక్కడ లేడీ డాక్టరుని" అంది నవ్వుతూ.

ఆ మాటవిని సంతోషంగా చూశాడు రామకృష్ణ.

"శ్రీకాంత్ అంటే ఎవరో అనుకున్నాను. మళ్ళీ చెప్పమాట వెరీ గ్లాడ్ శ్రీకాంత్! నే నేనాడో అనుకున్నాను నువ్వు బాగా పైకి వస్తావని."

"మరి నువ్వేం చేస్తున్నావు?"

"నేను బి. ఏ. ప్యాసయి మా మామయ్యగారి బిజినెస్ చూస్తున్నాను బెజవాడలో! అప్పుడప్పుడు మాత్రమే ఇక్కడికి వస్తుంటాము" అని బదులిచ్చాడు.

అతనికి కూడా కాఫీ ఇచ్చాడు శ్రీకాంత్.

ఏళ్ళు పైబడుతూండే ఓపిక ఉడిగి పోతుండటం సహజం. ఒక్కసారి ఈ పూట చూడాలని, పంతులుగారికి తన కొడుకు విషయం ఏమైనా తెలుసేమోనని అడగ దానికి వచ్చింది పద్మావతి. ఆమె గొప్ప నర్సుగా ట్రైనింగ్ అయి జనరల్ ఆస్పత్రిలో సేవని చేస్తోంది. మద్రాసులో గబ్బుకి లోటులేదు. పేరుకూడా మంచి పేరు సంపాదించుకుంది. తన డబ్బు కొంత తీసుకుని ఆ గ్రామంవచ్చి తిన్నగా పంతులు ఇంట్లోకి వెళ్ళింది

వృద్ధాప్యంలో పడిన పంతులు పరిస్థితి చాలా విషాదంగా వుంది. తనని తనే పరిచయం చేసుకుంది.

పద్మావతి కథంతా విని పంతులు మనసారా ఆశీర్వదించాడు,

"మీ అబ్బాయి శ్రీకాంత్ ఈ వూళ్ళోనే ఇక్కడ డాక్టరుగా వున్నాడు" అంటూ చెప్పేసరికి ఆశ్చర్యానందాలతో నోటమాట రాలేదు పద్మావతికి

ఇంతకీ ఎవరు వాళ్లు?

రోమియో-జూలియట్లు కాదు గనీ—
రోడ్డు మీద కూడా ముద్దెట్టుకుంటారూ
లైలా-మజ్నూలు కాకపోయినా
లైఫంతా ప్రేమకె అంకితమిస్తారు.
ఇంతకీ ఎవరు వాళ్ళు?
ఇంకా తెలియలేదా,
తెలుగు సినిమా... హీరో-హీరోయిన్లు!...

— మరువాడ భానుమూర్తి

నా బిడ్డ డాక్టరు! కలలో కూడా వూహించని విషయం వినేసరికి ఆమె శరీరమంతా గగుర్పొడిచినట్లయింది.

"ఇదంతా మీ ఆశీర్వాదమే బాబా!" అంది కాళ్ళకి నమస్కరిస్తూ.

"పిచ్చిదానా! నేను స్వార్థపరుడిలా కనిపిస్తున్నాగాని అదంతా భగవంతుడి కృప, వాడి అదృష్టం మీ మంచి మనసు."

"అయితే అబ్బాయిని కలుసుకోనా?"

"కలుసుకోవచ్చు, తప్పేంలేదు" అంటూ ప్రోత్సహించాడు.

ఉరకలెత్తే ఆనందంతో తిన్నగా అక్కడికే వెళ్ళింది.

శ్రీకాంత్ ఒక్కడే పుస్తకం చదువు కొంటున్నాడు.

"బాబా శ్రీకాంత్!" అన్న పిలుపు విని పుస్తకం అవతలపడేసి లేచి నిలబడ్డాడు.

"నేను బాబా! మీ అమ్మని గుర్తుంగ లేదా!" అంది అదిరే గుండెని అదుపు చేసుకుంటూ.

"ఎందుకు లేదమ్మా! కన్న తల్లిని గురించి దౌర్భాగ్యులెవరమ్మా" అంటూ చెయ్యి పట్టుకుని తీసుకువచ్చి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు.

ఒకరి సంగతులు ఒకరు చెప్పుకుంటూ, కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటూ చాలా [illegible] గడిపాక కుర్రాడిచేత [illegible] పెట్టాడు శ్రీకాంత్.

ఒక్కగా నొక్క బిడ్డ అభివృద్ధిలోకి వచ్చినందుకు మహదానందం పడుతూ జీవితంలో ఇప్పుడిప్పుడే [illegible] నిద్రపోయింది పద్మావతి.

సుమలతకి వసతి గృహం లేదు [illegible] ఆ పూట తన ఇంటికే తీసుకెళ్ళి వండించి పెట్టి ఆమెతో గది [illegible] చెప్పాడు రామకృష్ణ.

డాక్టరమ్మని చూసి [illegible] లొట్టలు వేశాడు పూర్వాపరాలు, ఆఖరికి వయసు తేడాలుకూడా మరిచిపోయి. అయితే అది మాత్రం బయటపడనీయలేదు. సమయం వస్తే చూద్దాం అన్నట్లు వాయిదావేసి దృష్టి అంతా మరో మూలాన [illegible] రోజుల్లో జరగబోయే విలక్షణమైన [illegible] కేంద్రీకరించాడు. [illegible]

"[illegible]" శ్రీకాంత్ [illegible]

"[illegible]" [illegible]

"[illegible]"

"[illegible]! అక్కడా! [illegible]"

ఇంద్రుని గురించి [illegible] సత్యం ఏదో బాగా [illegible] సోదరుడు పరోక్షంగా [illegible] ఇంకా ఎక్కువచేసి వుంది [illegible] వినడం మంచిది కాదని [illegible]

"మన దేశంలో ఇంతకన్నా గొప్ప జ్యోతిష్కులు ఇంక లేరంటారా మంత్రీ!!"

ప్రెసిడెంట్‌గారి అబ్బాయి

వెళ్ళి "కాంత్! ఏం చేస్తున్నావు?" అంటూ ప్రశ్నించాడు.

"ఈ అబ్బాయి ఎవరు?"

"పూర్ణానందంగారి అబ్బాయి. రామకృష్ణ"

"ఏం చదివావు?"

"బి. ఏ. ప్యాసయ్యాను."

"పెళ్ళి అయిందా?"

"ఇంకా లేదు"

"నువ్వు పద్మావతివి కదూ?"

"అవును. నేనింకా మీకు గుర్తున్నానా?"

"లేదుగాని ఇప్పుడు చూడగానే గ్రహించాను"

"నువ్వు నా మాట విని లేడీ డాక్టరుగారికి ఏడిగా ఒక ఇల్లు చూడు."

"ఏం?"

"మీ నాన్నకి ఆడపిల్లని పంపించడం బాగా సరదా!"

"అయితే అలా పంపింపబడిన ప్రథమ వ్యక్తి మీరేనా?"

ఈ ప్రశ్న అతడు వేస్తాడనుకోకపోయినా "అవును" అంది నిబ్బరంగా.

"అయితే అఖరన ఒకటే అడుగుతాను. నిజం చెప్పండి శ్రీకాంత్ నాకు తమ్ముడౌతాడా అన్నయ్యా."

పూహించని ఈ ప్రశ్నకు పద్మావతి, శ్రీకాంత్ ఇద్దరూ అదిరిపడ్డారు. శ్రీకాంత్‌కి నవనాడులూ స్తంభించిపోతున్నట్టు అనిపించింది. కాని పగిలి అందులోకి కూరుకుపోతున్నట్లు అయిపోయాడు.

"మీరు అనుకుంటే మీ యిద్దరూ రెండు మూడు గంటల తేడాతో పుట్టినట్టు చెప్పుకోగా విన్నాను"

అంతే కళ్ళు తిరిగినంత పని అయింది పద్మావతికి. అసలేమధ్య తను వింటున్నదానికే ఒంటిమీద పడ్డానంపోయిన రామకృష్ణ ఈ మాటలతో పూర్తిగా అసహ్యం వేసింది. ఇంక అక్కడ నిలబడలేక ఇంటికి వచ్చేశాను మరో పావు గంటకి సూపరింటి ఆస్పత్రికి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెళ్ళగానే "క్యూటీ డాక్టరమ్మ బంగినపల్లి మామిడిపండులా పసందుగా వుంది" అంటూ ప్రతి అంగాన్ని వర్ణించి చెబుతున్నాడు హోటలు దగ్గర.

అది స్పష్టంగా విని భగ్గున మండిపోయాడు రామకృష్ణ. పద్మావతి చెప్పిందంతా నిజమే అయి వుంటుందని మరింత నివగింపుకున్నాడు.

(ఇంకా వుంది)

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

అనంత కృష్ణ సంస్మరణ :

సాహిత్యజీవితంలోనూ, జీవిత సాహిత్యం లోనూ పవిత్రతను పాటించి, తెలుగు కన్నడ సాహిత్యాలకు కలకాలం నిలిచే కమనీయ వక్యాళ మాలికను సంతరించిన రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణ శర్మ గుణగణ సంకీర్తనం జంటనగరాలలో పలు చోట్ల మార్చి రెండవ వారంలో జరిగింది. శ్రీ కృష్ణదేవరాయాంధ్ర భాషా నిలయంలో శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావు అధ్యక్షతన జరిగిన సంతాప సభలో పలు సంస్థల పక్షాన పలువురు సంతాపం తెలిపారు. ఆయన ధన్యమైనజీవితం గడిపారని, పేమర్శ సహనం ఆయన గొప్ప గుణమని, విమర్శలో నూతన ప్రస్థానం ప్రవర్తింపజేశారని తెలుగు అకాడెమీ పక్షాన కార్యదర్శి శ్రీ తిరుమల రామచంద్ర అన్నారు. నవ్యసాహితీ సమితి పక్షాన శ్రీ పొత్తపల్లి సాంబశివరావు ఆయన సౌజన్యాన్ని ప్రశంసించారు. శ్రీ కృష్ణదేవరాయాంధ్రభాషా నిలయం పక్షాన గౌరవ కార్యదర్శి శ్రీ ఎం. ఎల్. నరసింహారావు ఆయన సాహిత్య సేవను ఉగ్గడించారు. సాహిత్య అకాడెమీ పక్షాన కార్యదర్శి శ్రీ ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి ప్రసంగించారు. డాక్టర్ జి. వి. సుబ్రహ్మణ్యం ప్రసంగిస్తూ ఆయన సరస్వతి వల్లకీస్వరూపమని, దేవలోకంలో సంగీతసాహిత్యాలు వినిపించడానికే ఆయన వెళ్లారనిఅన్నారు. ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు పక్షాన డాక్టర్ కె.కె. రంగనాథాచార్యులు ప్రసంగించారు. ప్రాకృత అకాడెమీ కార్యదర్శిని డాక్టర్ కె. కమలాదేవి పతిరావు ఆయన ప్రాకృతలక్ష్మికి చేసిన సేవలు అనువాదాన్ని ప్రస్తావించారు. శ్రీ సి. లింగారెడ్డి ప్రసంగిస్తూ, ఆయన పేర విశ్వవిద్యాలయాలలో పీఠాలు నెలకొల్పాలన్నారు. అన్ని సభలూ సంతాప సానుభూతులు తెలుపుతూ తీర్మానాన్ని ఆయన కుటుంబానికి పంపాలని నిర్ణయించారు. అందరూ లేచి నిముషం సేపు మౌనం పాటించారు.

సరోజినీ నాయుడు స్మారక చిహ్నం :

శ్రీమతి సరోజినీనాయుడు శతజయంత్యుత్సవాల పేర సంఘ కార్యనిర్వాహకవర్గ సమావేశానికి మార్చి 18 న ముఖ్యమంత్రి డాక్టర్ చెన్నారెడ్డి అధ్యక్షత వహించినప్పుడు ప్రసంగిస్తూ, ఆంధ్రప్రదేశ్ అనుంగుబిడ్డ అయిన శ్రీమతి సరోజిని నాయుడుకు ఉచితమైన స్మారకచిహ్నం ఏర్పాటు చేసే విషయం ఆలోచిస్తున్నారు. ఆమె నివాస స్థలమయిన గోల్డెన్ త్రెషోల్డ్‌ను సరోజినీనాయుడుకు సంబంధించిన వస్తువులతో ప్రత్యేక మ్యూజియంగా మార్చడానికి హైదరాబాద్ విశ్వవిద్యాలయం సహకారంతో కృషి జరుగుతుందని ఆయన అన్నారు. ఈ సమావేశంలో పలువురు ప్రముఖులు పాల్గొన్నారు.

మంత్రి గోకా రామస్వామి రాజీనామా :

ఇందిరాకాంగ్రెస్ రాష్ట్ర శాఖలోను, రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలోను ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలకు మన్నన లేనందువల్ల నిరసన తెలుపుతూ రాష్ట్ర మత్స్య శాఖామంత్రి శ్రీ గోకా రామస్వామి మార్చి 22వ తేదీన తమ మంత్రి పదవికి రాజీనామా యిచ్చారు. గవర్నర్ దానిని అంగీకరించారు కూడా. మంత్రులు కాకుండా ముఖ్యమంత్రి కుటుంబ సభ్యులు కొందరు పరిపాలన సాగిస్తున్నారని చాలమంది అభిప్రాయ పడుతున్నారని, పరిపాలన వ్యవస్థలోని ఉన్నత స్థానాలలోని వ్యక్తులలో పెద్ద ఎత్తున అవినీతి పెరిగిందని, ముఖ్యమంత్రి చుట్టూ కొందరు ముఠాగా ఏర్పడి, పరిపాలన యంత్రాంగంపై అదుపు సాధించినందువల్ల, ముఖ్యమంత్రి అందరికీ దూరమయిపోయారని, మంత్రాలయం సంఘటనకు బాధ్యులయిన వారిని రక్షించాలనే తాపత్రయంతో ముఖ్యమంత్రి వ్యవహరిస్తున్నారని, పంచాయతీరాజ మంత్రి శ్రీ బాగారెడ్డి రాజీనామా ఉపసంహరణ కోరుతూ జారీచేసిన ప్రకటనపై సంతకాలు చేయవలసిందని శాసనసభ్యుల పై ఒత్తిడి తీసుకురావడం ప్రజాభిప్రాయాన్ని తప్పుదారి పట్టించడమే నని శ్రీ రామస్వామి తన రాజీనామా లేఖలో తెలిపారు.

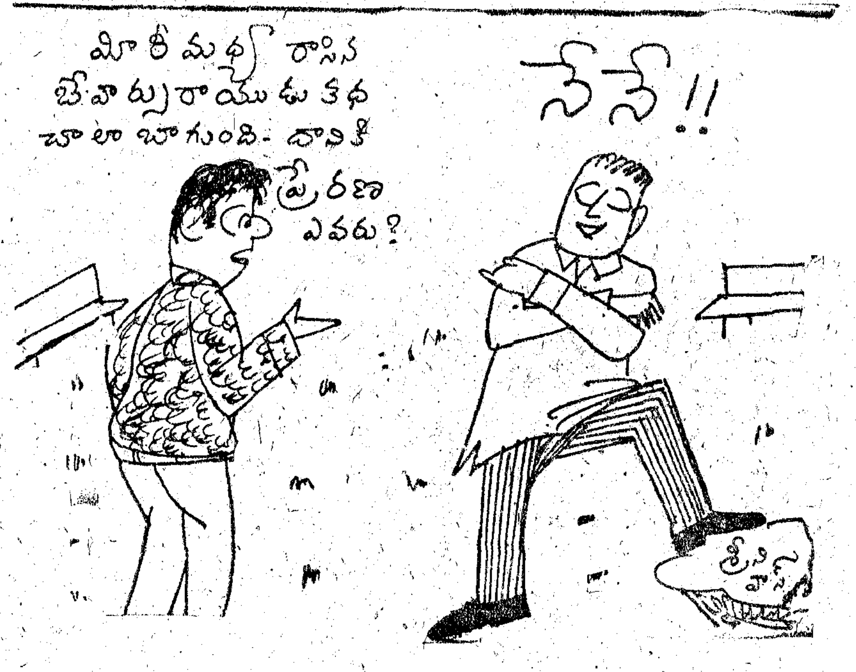
వేద పండితులకు సన్మానం :

వేదపండితులను సన్మానించే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ పథకం ప్రకారం ఈ సంవత్సరానికి ఆరుగురు వేదపండితులను గవర్నర్ అబ్రహాం మార్చి 21వ తేదీన రాజభవన్‌లో కాశ్మీర్ శాలువ, యోగ్యతా పత్రం, వెయ్యినూటపదార్లు అందజేసి సన్మానించారు. సన్మానితులు వీరు: శ్రీయుతులు మద్దులపల్లి సూర్యనారాయణ ఘనపాఠి, ఎ.ఎస్. సుబ్రహ్మణ్య శ్రౌతి, ఆకెళ్ల రామగోవింద శాస్త్రి ఘనపాఠి, గొల్లపూడి పూర్ణ కుటుంబావధాని, గొడవర్తి వెంకటనరసింహావధానులు, సామవేదుల నారాయణశాస్త్రి. వీరికి రాకపోకలకు ఖర్చు ఇవ్వడమే కాక, వీరి సతీమణులకు పట్టుచీరలు కూడా ఇవ్వడం సత్కారంలో భాగం.

పుడమితల్లి పురిటి నొప్పులు :

మిత్రులు శ్రీ కొర్లపాటి గంగాధరరావు రేయి తిరిగిన నాటకకర్త. పంఘంలోని అధునాతన సమస్యలను ప్రేక్షకుల ముందుకు తెచ్చి వారి మెదళ్లను కదిలించి, సమస్యలకు సముచిత పరిష్కారం సాధించగల పరిశోధన పరాయణుడు. అలాంటప్పుడు ఆయన నాటకం ఏదైనా ప్రేక్షకులను ఉద్రేకాలలో సందేహాంలో ముంచేస్తుంది. థియేటర్ కన్సార్టియం ఆధ్వర్యంలో ఫిబ్రవరి 9వ తేదీన రవీంద్రభారతిలో విజయవాడ సత్యకళానికేతన్ ప్రదర్శించిన "పుడమి

(50 వ పేజీ చూడండి)

కోటిగాడు

సీరియల్ | కె. రామలక్ష్మి

ఇద్దరూ స్కూలు చేరేసరికి బాషాతో కబుర్లు చెప్తున్న ఇందిర, అలికిడికి తలెత్తి చూసి అలాగే వుండిపోయింది.

"అదిగో సార్ వస్తున్నారమ్మా" అంటూ లేచి నిలబడ్డాడు బాషా.

"బాషా, నేను టీచరమ్మతో మాట్లాడుతూ వుంటాను నువ్వూ బాషా వెళ్ళి అమ్మకీ నాన్నకీ చెప్పండి, ఎంత రాత్రయినా నేను అక్కడికి వస్తానని" అని టీచరమ్మకి వంగి నమస్కరించాడు కోటి.

వాడిని లేవనెత్తి ముఖంలోకి చూసింది ఇందిర. ప్రతి చిన్న విషయానికీ అలిగి కోపంతెచ్చుకునే కోటిగాడేనా వీడు? అనుకుంది. "కోటీ" అంది. ఆ పిలుపులో అభిమానమంతా కూడగట్టుకుని ధ్వనించింది.

"టీచరమ్మా! బాగున్నారా" అన్నాడు బొంగురుపోయిన కంఠంతో.

"రావయ్యా రా! ఎంతమంది నీ కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు— నీ రాకకోసం..." అంటూ లోపలికి దారి తీసింది.

చాలాసేపు ఇద్దరూ మౌనంగా కూర్చున్నారు. కోటిగాడు మెల్లిగా హృదయం విప్పి చెప్పడం ప్రారంభించాడు— మహాలక్ష్మిని చూసిన సంగతి.

"ఎందుకో తెలియడంలేదు టీచరమ్మా— నా యీ గెలుపు అంతా పెద్ద ఓటమిలాగా కనిపిస్తోంది. నాకీ ప్రాంతాలనుంచి ఎక్కడికో చేరా దూరంగా పారిపోవాలనిపిస్తోంది" అన్నాడు బాధగా.

"కోటీ! కొన్ని పొరపాట్లు భగవంతుడు ఎందుకు చేస్తాడో తెలియదయ్యా! మహాలక్ష్మికి [illegible] భర్త కాలేదు అతగాడు. జూదరి, వ్యభిచారి, తాగుబోతు. ఎంత పొలం ఉంటేనేం? ఎంత ఆస్తిపాస్తులుంటేనేం? ఆమె సుఖపడలేదుట. వాళ్ళమ్మగారు చెప్పి చెప్పి ఏడ్చారు. యిది ఓ రకంగా మెరుగే

(గత సంచిక తరువాయి)

నేమో పాపం! కాని జీవితం అంతా ముందుండగా, తలుపులు మూసేశాడామెకి దేవుడు. రాత ఎవరు తప్పించగలరు కోటీ! ఏమిటీ— నీ గురించి చెప్పు!" అంది. ఆ చీకటివేళ, నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ కోటిగాడు తన పని గురించి చెప్పాడు.

చాలా సంతోషించింది ఇందిర. "నువ్వు తప్పకుండా గెలుస్తావు కోటీ! ఎక్కడైతే తనవారి మంచి కోసం పాటుపడాలన్న కోరిక గట్టిగా వుంటుందో— అక్కడ విజయం తప్పదు. పద. మనం వెళదాం. మాట్లాడి వచ్చేద్దాం" ఎంతో ఉత్సాహంగా లేచింది ఇందిర కూడా.

కోటిగాడూ, ఇందిరా హరిజనవాడ చేరేసరికి కోటిగాడొస్తున్నాడన్న వార్త వాడ వాడంతా పాక్కింది. అంతా వెంకన్న ఇంటి ముందే వున్నారు. దూరంనించే కోటిని చూసి ఉత్సాహం పట్టలేక "ఏరా కోటిగా!" అంటూ గట్టిగా అరిచారు. ఆ అరుపు గాలిని చీల్చుకుంటూ వాడ వాడంతా ప్రతిధ్వనించినట్టాయి— మరుక్షణం నిశ్శబ్దం ఆవహించింది— అంతటా. గుసగుసలు ప్రారంభం అయ్యాయి. "ఏటలా అరుస్తారు? ఇప్పుడాడు ఆఫీసరయ్య" అన్నాడో తలపండిన ముసలివాడు. "మరి ఏట లో ఏటో ?" అని గొణుక్కుంటూ కాస్త దూరంగా జరిగిపోయింది— ఓ ముసలిది.

కోటిగాడు కూర్చుందుకో స్టూలు పుట్టించారు— వెంకన్న యింటి ముందు వేశారు.

కోటిగాడు కూర్చోలేదు— అందరి ముఖాలూ ఓసారి కలియ చూశాడు. అన్నీ పాత ముఖాలే కాని, కొత్తగా వున్నాయి. తన వయస్సు వాళ్ళూ వున్నారు. గుర్తు పట్టినట్టు వారి ముఖాలే చెప్తున్నాయి. "ఏరా! నన్ను మరిచిపోయారా?" అన్నాడు కోటి.

"లేదురా కోటీ" అపేసి నాలిక్కొరుక్కున్నాడు ఓ కుర్రాడు.

"భలేవారేరా! నన్నేటి పులిని చూసినట్టు చూస్తున్నారు? మీ కోటిగాడినేరా. రండి— యిలా కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం" అంటూ స్టూలుమీద కూలబడ్డాడు కోటి. అంతా పోలోమంటూ వాడి దగ్గరగా చేరారు అంతా. వారి ముఖాల్లో ఆనందం వెల్లి పోతోంది

జరిగినకథ 9. అగ్రహారం కరణం కూతురు మహాలక్ష్మి, వెట్టివాడి కొడుకు కోటిగాడు చిన్నతనం నుంచే కలిసిమెలిసి తిరుగుతూంటారు. ఓనాడు మహాలక్ష్మి బలవంతం మీద ఆమెకు ఎంగిలి పెడుతున్న కోటిగాడిని చావబాదుతాడు కరణం. ఆయన దాయాదిది కృష్ణుడు పంతులమ్మలను వేధిస్తూంటాడు. కొత్తగా ఆ వూరికి పంతులమ్మగా వచ్చిన ఇందిరను కృష్ణ బలవంతం చేయబోగా, కోటిగాడు పరోక్షంగా కాపాడుతాడు. తనకు తోడుగా ఉండటానికి బాషాను పంపిన కోటిగాడిని, బడిలో చేరి చదువుకోమంటుంది ఇందిర. ఊరి పెద్దల నిరంకుశత్వానికి బలి కాకుండా హరిజన వాడలోని పిల్లలకు చదువు చెప్పడానికే ఇందిర నిశ్చయించుకుంటుంది. పోలిగాడితో కలిసి కొందరు ఒకర్ని చెరువులో పడవేయటం చూసిన కోటిగాడు ఆ సంగతి తల్లితో చెప్తాడు. ఆ సంఘటన గురించి, ఇందిర ప్రవర్తన గురించి తనలో తాను మదన పడుతుంటాడు గోపాలకృష్ణ. హత్యా నేరం క్రింద జైల్లో పెట్టబడిన తన తండ్రిని తనకు తెలిసిన హత్యా రహస్యం బయట పెట్టి రక్షించటమెట్లాగా అని సతమతమౌతుంటాడు కోటిగాడు. ఇందిర తోడ్పాటుతో స్కాలర్షిప్పుతో చదువు కొనసాగించి; ఉద్యోగి తీసుకున్నట్లు కోటిగాడు ఆమెకు తెలియజేసిన రోజే, మహాలక్ష్మి అత్తారింటికి తరలి వెళ్తుంది. రెవిన్యూ ఆఫీసర్‌గా తనవూరు తిరిగివచ్చిన కోటిగాడు మహాలక్ష్మిని విధవగా చూసి క్రుంగిపోతాడు.

పెద లక్ష్మి, చిన్నలక్ష్మి, అందరికీ అర్థం అయ్యేలాగా, కోటిగాడు తను ఏ పనిమీద వున్నదీ వివరించి చెప్పాడు. పెద వాళ్ళు, నోరు తెరిచి వింటున్నారు వాడి మాటలు. కుర్రకారుకి మటుకు మహా ఉత్సాహంగా ఉంది.

"మేము ఏం పని చెయ్యాలి? నువ్వు చెప్పు కోటీ! నీ మాటమీద నిలుస్తాం" అన్నారు.

"మీరంతా సహకార పద్ధతిలో చేపల వేటపాట పాడండి. మీలో ఒక్కొక్కరు చాలా మదుపు పెట్టలేక పోవచ్చు. కానీ అంతా కొంచెం కొంచెం పెట్టగలరు. అది చాలు మీకు" అన్నాడు.

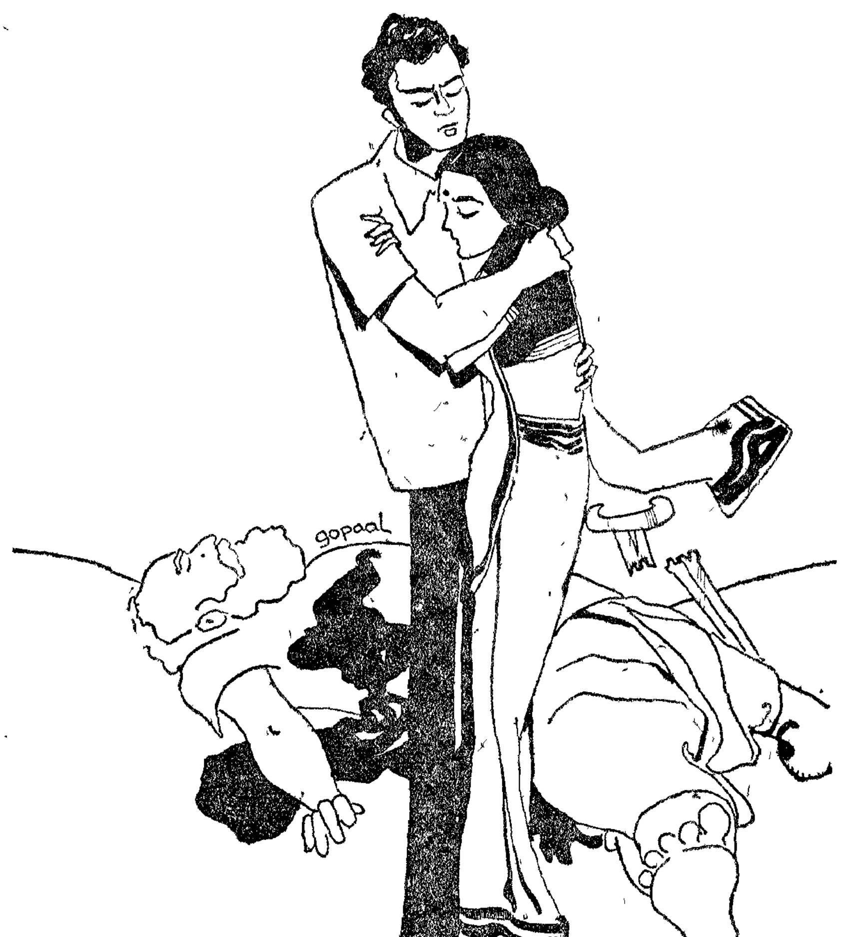
"దానివల్ల లాభమేంటి కోటీ? పెద్దాళతో గొడవలు తప్ప!" అన్నాడో ముసలివాడు.

"తాతా! మన కూడు మనం చూసుకోటం గొడవే అయితే, గొడవపడ్డం తప్పు కాదు. చేపలు పట్టనివాళ్ళు వ్యాపారంచేసి వాటిమీద డబ్బులు సంపాదించుకుంటున్నారు. తినే మీరు డబ్బిచ్చి కొనుక్కుంటున్నారు. ఒక్కసారి ఆలోచించండి. చేపలు పట్టే కంట్రాక్టర్లకి కూలీలు చేయవలసిన పనంతా చేసేదిమీరు. ఆ పనికి కూలీనాలీ లేదు. మీరంతా భూకామందుల మనుషులు కనక, ఇదేలేటు కూలీ వాళ్ళను పిల్చుకువస్తే ఎంత ఖర్చో మీకు తెలియదు. ఓ పూట గంజినీళ్ళకీ, రెండు చేపలకీ మీరీ పనంతా చేయక తప్పడంలేదు. జీవనోపాధి లేకుండా పోతుందని మీ భయం. మీ పొట్ట దున్నుకునే వ్యవధి లేకుండా వాళ్ళ పొలాల్లో కని పాటు పడతారు మీరు. మీకేం లాభం? ఏంలేదు! తాతా! తినేవాడు పూనుకుని పని చేసుకోడం తప్పు కాదు. ఈ సారి ధైర్యంచేసి పాడండి- ఇంటికో పది-పరకా వేసినా, తలకో ఐదేసినా, చూడండి మీరెంత మందో" గంభీరంగా అన్నాడు కోటి.

"అవును వెంకన్నా! మీకెందుకు నేను అప్పు రాస్తాను! మీరు డబ్బులు పోగు చేయండి – కృషి చేసి చూద్దాం. దానివల్ల నష్టం లేదు కదా!" అంది ఇందిర.

"టీచరమ్మా! అంతా బాగానే ఉంది– మరి రేపొకామందులు కొలు లాక్కుంటారు. పక్కూళ్ళ నుండి మనషులని పిలిచి పన్లు చేయించుకుంటారు. అప్పుడిక మన పనేం గావాలి?" అడిగాడు – తనకున్న అను మానాలు బయట పెడుతూ.

"వద్దు కోటీ! మనకిదేంవద్దు. ఇప్పటి లాగా జరిగిపోనీ! ఏన్నాళ్ళనుంచో వస్తున్నది – యిప్పుడు మనం మార్చాలన్నా దెబ్బతినేది మనమే! నువ్వున్నావు- మాకు ప్రాణాపాయం రానివ్వవు. వున్న గంజినీళ్ళు నిశ్చింతగా తాగుతాం. అంతే చాలురా, అంతే చాల్లే!" అన్నాడింకో ముసలివాడు.

కోటి ఆలోచనలో పడ్డాడు. వాళ్ళకి తెగింపు రావడం చాలా కష్టం. ప్రతిచిన్న తిరుగుబాటుకీ పెద్ద ఎదురుదెబ్బ తిన్న ప్రాణాలు. అంచేత జంకు సహజం.

"చూడు తాతా! అవకాశాలు అప్పుడూ మానూ రావు, వచ్చినప్పుడు వాటిని వుప యోగించుకోవాలి. వదిలిపెట్టేస్తే- అవి మళ్ళీ తిరిగి ఇప్పటికేదా వస్తాయన్న గ్యారంటీ లేదు. చూడండి- కాస్త ధైర్యం చేయండి" అన్నాడు.

"గడ్డిపోచల్లాంటోళ్ళం, మనకి బలమే దిరా కోటీ? వదిలెయ్యగనీ– నీ గురించి చెప్పరా!" అందో ముసలి అవ్వ. కోటిగాడి కళ్ళు కొత్త వూహతో మెరిశాయి.

"బాగా చెప్పావు అవ్వా! కానీ ఒక్కటి మరిచిపోయారు. గడ్డిపోచ ఒంటిదైతే, ఇట్టే తెగిపోతుంది. కానీ, గడ్డిపోచలు పేనితే ఏనుగుని కట్టే మోకు తయారవడం లేదంటే" అన్నయ్యా అడిగాడు కోటి.

కుర్రకారంతా గట్టిగానవ్వేస్తూ "కోటీ! మేం చేస్తాం" అంటూ అరిచారు.

అ [illegible] యాలు క్షణాలమీద జరిగిపో [illegible] అయినా [illegible] యబు [illegible] ఎప్పు షేర్లు కొను క్కోవచ్చు. అయితే ఏ ఒక్కడూ మాకు

మించి కొనకూడదు- యిలాంటి నవ్వ మ్మైన షరతులతో ఓ సహకార సంఘంగా ఏర్పడి చేపల వేలంలో పాల్గొనాలని నిర్ణ యించడం జరిగింది. "టీవరమ్మగోరి పేరెట్టండ్రా" అంది కోటిగాడి తల్లి సూకాలు. దానికి కొడుకు ముందుకు రావడానికి కూడా సిగ్గుగా వుంది! అంతవరదివి, మామూలుగా ఉన్నవాడివి చూస్తుంటే, ఏదో తెలియని గర్వం, భయం కూడా పుట్టుకుట్టుతున్నాయి దాన్ని మంచి మాట చెప్పావే అమ్మా! 'ఇందిరా సహకార చేపల సంఘం' అని నిర్ణయించారు పేరు. తన పని ఓ దారిలో పడిందని సంతోషిం

కోటిగాడు

చాడు కోటిగాడు. ఆ రాత్రంతా. ఒకటే కబుర్లు, పాటలు- ఆటలు.

"ఓరి- అగండెహో! వేలం గెలిచినరోజు చేదురుగాని సంబరం!" హెచ్చరించాడు వెంకన్న. పెద్దల పన్నాగాలతో చాలాసార్లు డక్కా ముక్కీలు తిన్న తల నెరిసిన వాళ్ళం దరికీ భయం భయంగానే వుంది.

మాటలు ముగించి ఇక లేద్దాం అనుకుంటున్న సమయానికి తూరుపు దిక్కున తెల తెల వారుతూంది. వివరి పనులలో వాళ్ళు పడ్డానికి అదరా బాదరాగా పరుగులు సాగించారు.

కోటీ, టీవరమ్మని బాబానీ, పూర్తో దింపి, తన క్యాంపుకి పయనమై పోయాడు. అగ్రహారం బాగుచేయాలన్న ధ్యాసేగాని, అక్కడ ఉండాలన్న కోరిక వింతగా చచ్చి పోయింది కోటీలో.

* * *

"రెవిన్యూ ఆఫీసర్లొస్తారట" కరణం గారికి వార్త అందించాడు గోపాలకృష్ణ.

"అలాగ! ఇటెంకా రాలేదేం? అప్పుడే వేలం రోజులొచ్చాయి! ఎట్టా ఇలా పరుగులు తీస్తోంది కాలం?" నవ్వుతూ అన్నారు కరణంగారు.

"కొత్త మునసబు చాలా పట్టుమీదు న్నాడు బావా! ఈసారేమౌతుందో మరి!" అనుమానంగా అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"ఆఁ ... అదీ మామూలే - ఇదీ మామూలే కదరా మనకి. ఎవరో ఆఫీసరు కాస్త కనుక్కో" అన్నారు కరణంగారు.

"అన్నీ అయ్యాయి బావా! మునసబుని చూడను పొమ్మన్నాట్ట అక్కడికొచ్చినప్పుడు -సబ్‌మిట్ చేద్దామని - వివరిదెక్కువో వారికే-దీంట్లో మాట్లాడ్డానికేముంది? పారాలు అన్నీ కరణంగారికి అందేవుంటాయి కదా-పుచ్చుకోమను! అన్నాట. కనీసంవచ్చి చూడలేదట పైకి. బావా! ఏవడేనా మన వాడై వుంటాడా కొంపతీసి!" అనుమానాన్ని గట్టిగా పైకి వ్యక్తపరిచాడు గోపాలకృష్ణ.

తల పంకించారు కరణంగారు. "మన వాడైతే మనకే పెడతాడురా ఏసరు! మరీ జాగ్రత్తగా వుండాలి" హెచ్చరించారు కరణంగారు.

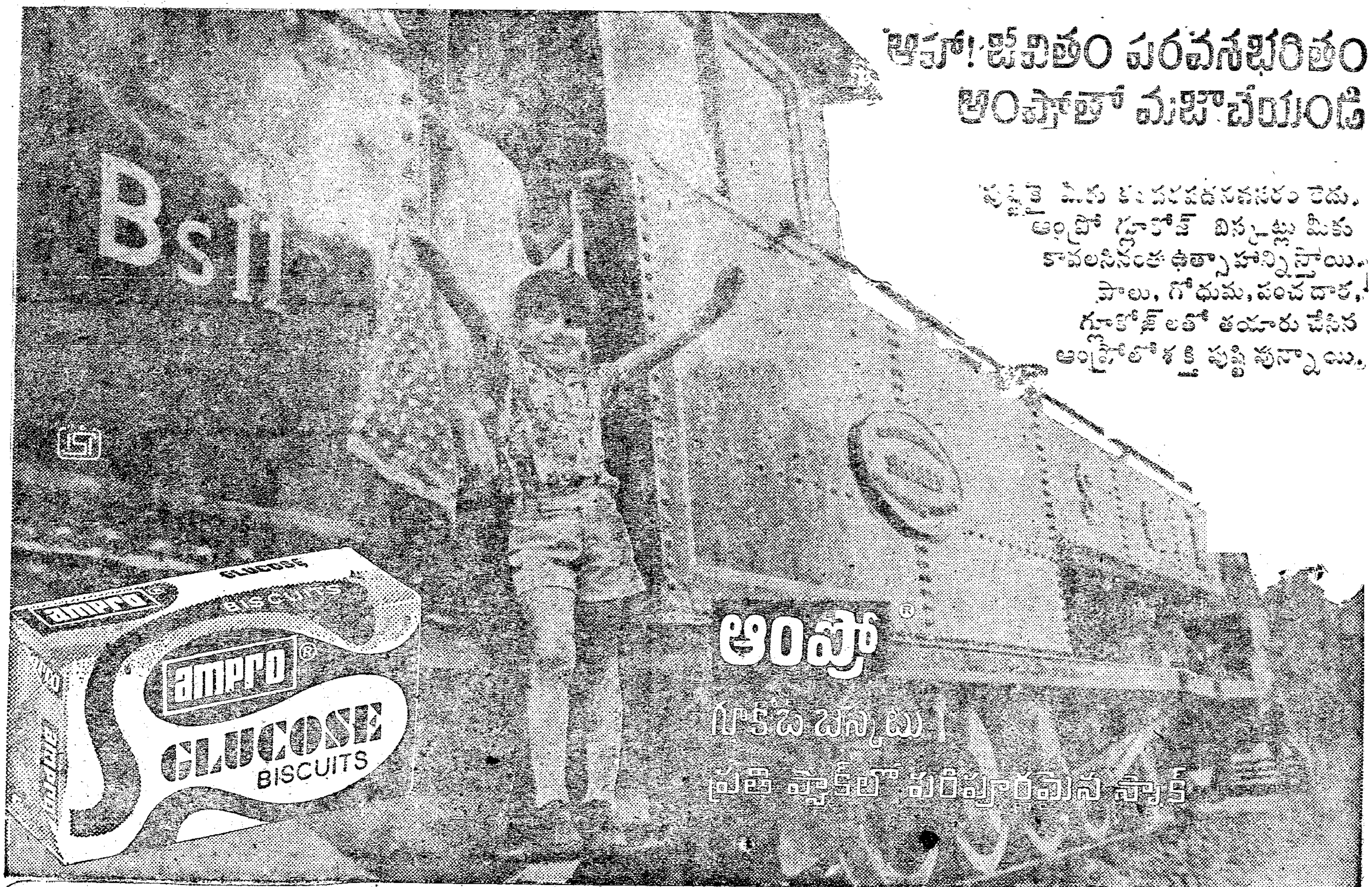
"తినబోతూ రుచెందుకు బావా! ఎటూ లాగే టెండర్లు నింపి పంపేద్దాం. ఇక్కడికి వచ్చాక చూసుకోవచ్చు."

"ఏమిటిరా? చూసుకునేది? ముందు జాగ్రత్త పడాలి మన టెండలొక్కటే వుంటే ఏ గొడవా లేదు అది చూడు" అన్నారు కరణంగారు,

అది మొదలు తంటాలు పడ్డం మొదలు పెట్టాడు గోపాలకృష్ణ. కాని, అధికారిని గురించిన వివరాలు మటుకు సేకరించలేక పోయారు. 'ఎవరో ఉద్దండ పిండంలాగా వున్నాడే' అనుకున్నాడు.

నెమ్మదిగా సందడి హెచ్చుతోంది. క్యాంపుకి చాలా మంది గుమాస్తాలు వచ్చారు కాగితాలు అటు ఇటు తెగ కదులుతున్నాయి. టెండర్లు పిలవడం అయింది. వ్యవధికూడా దిక్కున వుండదు సాధారణంగా- ఎందు కంటే- ఏరియా ఒక్కటే కనుక. మూడు రోజులలో విర్మెన్నట్టు మనీతో సహా వచ్చి పడ్డాయి టెండరు. మొత్తం ఆరున్నాయి. వాటిని సీలుచేసిన కవరులో పెట్టాడు అధికారి.

క్యాంపు క్యాంపంతా అగ్రహారం చేరింది. టెండరు విప్పే రోజు నాటికి. విప్పుడా

ఆహా! జీవితం పరవశభరితం
ఆంప్రోతో మజా చేయండి
పుష్టికై మీరు కష్టపడనవసరం లేదు.
ఆంప్రో గ్లూకోజ్ బిస్కట్లు మీకు
కావలసినంత ఉత్సాహాన్నిస్తాయి.
పాలు, గోధుమ, పంచదార,
గ్లూకోజ్ లతో తయారు చేసిన
ఆంప్రోలో శక్తి పుష్టి వున్నాయి.
Bs11
ampro
GLUCOSE
BISCUITS
ఆంప్రో
గ్లూకోజ్ బిస్కట్లు!
ప్రతి ప్యాక్‌లో పరిపూర్ణమైన స్నాక్
AA/AFP/1379

కోటిగాడు

ఈపని కరణంగారి చావిట్లో జరిగిపోవడం ఆనవాయితీ, కానీ, ఈసారి కమ్యూనిటీహాల్లో జరపాలని నిర్ణయం చేశారని తెలియడంతో కరణంగారికి అనుమానం తగిలింది. కొత్త మునసబుగారి మనుషులని వాకబు చేయించాడు. మునసబు అసంతృప్తిగా ఉన్నాడు. "లోపాయికారీగా తెలిసిందండీ! మొత్తం ఆరుదాకా ఉన్నాయంటే నాకే ఆశ్చర్యం వేసింది" అంటూ మాట్లాడ్డానికి వచ్చాడు మునసబు.

కరణంగారు లోపల్లోపల సంతోషించారు. అందులో మూడు తనవేకదా! అని.

హాలు జనంతో క్రిక్కిరిసి పట్టింది. అగ్రహారం అంతా అక్కడే వున్నట్టువుంది "ఇదేం వింత?" ఎన్నడూ మునసింత పక్కకి తోయడం జరగలేదు ... చూద్దాం అని పళ్ళు కొరికారు ఊరి పెద్దలు.

"ఏదో ఆదర్శవాది కుర్రకుంక వచ్చి ఉంటాడు — ఊరు పద్ధతులు తెలియని వాడు అయివుంటాడు — చేతులు కాలాక తెలుసుకుంటాడు" అనుకున్నారు. జీపు ఆగింది, ఒక్క క్షణంపాటు అంతా జనం నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయారు. జీపు దిగిన వ్యక్తిని ఎక్కడో చూసినట్టుంది. కాని జ్ఞాపకం వచ్చిచావడంలేదు. "నమస్కారం కరణంగారూ! నేనండీ కోటిగాడిని", ఎంతో మర్యాదగా నమస్కరించి, పలకరించాడు కరణంగారిని.

పక్కనే పిడుగుపడ్డట్టు అదిరిపడ్డాడు కరణంగారు. "కోటీ! కోటిగాడివా?" ఆయనకి మాటకూడా రావడంలేదు, తత్తరపాటుతో—

"నేనేనండీ! వెంకడి కొడుకుని...రండి పెద్దలు యిక్కడే నిలబడిపోయారేం!" అంటూ దారిచూపించాడు కోటి

"మనవాడే," అనుకునే చనువున్నా అనే ధైర్యం లేకపోయింది కరణంగారికి.

"ఏమిటి బావా! మన కోటిగాడా?" రహస్యంగా బావగారిని అడిగాడు గోపాలకృష్ణ.

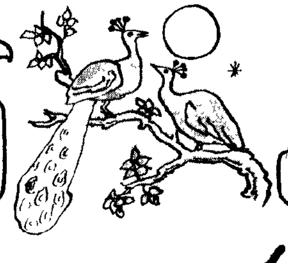
"నమస్కారం చినబాబు! నేనే కోటిగాడినే! ఎందుకొచ్చినది అనుమానం? నేను

(36వ పేజీ చూడండి)

(గత సంచిక తరువాయి)

[ఇంకా వుంది]

జీవిత మాధుర్యం

సీరియల్

యర్రగుంట్ల వరలక్ష్మీదేవి

"నేను ఆనందనిలయంకు వెళ్ళి ఆ ఇంటి హాలులో అడుగుపెట్టిన క్షణమే ఆ యింటి పెద్దమ్మాయి లావణ్యను చూసేను. ఆ అమ్మాయి అందంగా చాలా ఆకర్షణీయంగా వుంది. ఆమె అందంలోని చాలాభాగం ఆమె కళ్ళలోనే వుంది. ఆమె అన్ని భావాలను ఆ కళ్ళతోనే వ్యక్తపరచ గలదు. చాలా తెలివితేటలు విజ్ఞత గల యువతి. సాధారణంగా చాలా గంభీరంగా వుంటుంది. అవుసరముంటేగాని మాట్లాడదు. మాటల్లోగాని చేష్టలలోగాని చిలిపితనం వుండదు. వయస్సుకు మించిన పెద్దరికం, హుందాతనం ఆమెలో గోచరిస్తాయి. నేను కొన్ని విషయాలు చెప్తాను. వాటిని నీలోనే వుంచుకోవాలి. పొరబాటునకూడ ఎవ్వరికీ చెప్పకూడదు."

"ఎంతమాట అన్నయ్యా — నువ్వంతగా చెప్పాలా! నీ రహస్యం నా రహస్యంకూడ" వినోద్, అశోక్ వేలువిడిచిన పినతల్లి పెద్దతల్లి పిల్లలు. వినోద్ అశోక్‌కన్నా ఓ సంవత్సరం పెద్ద. సాధారణంగా అశోక్ వినోద్‌ని పేరుపెట్టి పిలుస్తాడు. ఆప్యాయత, గౌరవం చూపే సమయాలలో అన్నయ్య అంటాడు. ఇద్దరూ మంచి స్నేహితులు. అనురాగం గల బంధువులు. చాలమట్టుగ ఇద్దరిమధ్య రహస్యాలు లేవు ఏమైనా మానసిక ఒత్తిడులు కలిగినప్పుడు ఒకరి బాధ ఒకరికి చెప్పకుని సమిష్టిగా పరిష్కారం గురించి ఆలోచిస్తారు. అశోక్ తండ్రి కేశవరావుగారు వినోద్ ఇన్‌డస్ట్రీస్‌లో భాగస్వామి; కాని వ్యవహారమంతా చూసుకునేది అతని తరపున

(గత సంచిక తరువాయి)

అశోకే. పైగా అశోక్ ఆ కంపెనీకి లీగల్ అడ్వయిజరు. ఈ విధంగాను వాళ్ళిద్దరి మధ్యన చాలా అనుబంధముంది. వాళ్ళిరువురు ఏ అరమరికలులేని అన్నదమ్ములు, గాఢమైన మిత్రులు.

"అయితే విను. ఆ కుటుంబం చాలా గౌరవనీయమైనది. వాళ్ళ ఊరు ప్రక్కనుండి నేను పోతున్నప్పుడు విపరీతమైన గాలివాన వచ్చి, నా మోటారుసైకిలు పాడయిపోయింది. ఆ చీకటిలో, ఆ వర్షంలో త్రోవ వెతుక్కుంటూ ఊరి చివరనున్న ఈ ఆనందనిలయంలోకి ప్రవేశించేను. వాళ్ళు నాకు ఆశ్రయం ఇచ్చేరు. ఆవిధంగా నాకు ఆ కుటుంబంతో పరిచయమైంది. తరువాత నేను తెల్సుకున్నదేమంటే ఆ కుటుంబ యజమాని మొదట లక్షాధికారని, తరువాత వ్యాపారంలో కలసిరాక వున్న ఆస్తి పోయి, అప్పులపాలయిపోయేడని. ఆ స్థితిలో నాకు ఆ కుటుంబంమీద అభిమానం కల్గి వాళ్ళను ఉద్ధరించడానికి పూనుకున్నాను. మొదట ఆ తోటలోని పాత చెట్లను కొట్టించేను..."

వినోద్ తను ఎలా ఫారమ్, పౌల్ట్రీ పెట్టింది, పూలమొక్కలను చెట్లను వేయించి ఆనందనిలయంకు ఎలా శోభను చేకూర్చింది చెప్పేడు. ముఖ్యంగా తనకు లావణ్యకు మధ్య జరిగిన ప్రేమ వ్యవహారమంతా వివరించి చెప్పేడు.

"ఇదీ సంగతి. లావణ్య అలా నా మనస్సులో తిష్టవేసుకుని కూర్చుంది. మనిషికి కావల్సింది వట్టి ప్రేమే కాదు — ఆ ప్రేమను నాలుగు కాలాల పాటు నిలబెట్టగల శరీర ఆకర్షణ కూడ ఉండాలి. లావణ్య అందమైనది. మంచి అవయవ సౌష్టవం, చక్కని చూపు, మంచి పలుకు ఆమెకు ఉన్నాయి. ఆమె నన్ను ఎంతగానో ప్రేమిస్తోంది — నాకు తెల్సు నేను ఆమెను గాఢంగ ప్రేమిస్తున్నాను. ఆమె నాకు జీవితాంతం తోడుగ ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను. కాని ఆనాడు ఆమె తీవ్రమైన కోపం, నా మాటకూడ నమ్మలేని అవివేకం తల్చుకుంటే నాకు కోపం ఆగడంలేదు అంతకు ముందు మా ఇద్దరిమధ్య జరిగిన ప్రణయ సంఘటనలు, సరస సల్లాపాలు తల్చుకుంటే ఒళ్ళు పులకరించి, మళ్ళీ చిన్న మానసికవ్యధకు గురౌతున్నాను. ఇదీ నా పరిస్థితి."

అశోక్ ఓ క్షణం ఆలోచించేడు.

"వినోద్! నిజంగా నువ్వు చాల అదృష్టవంతుడివి. నువ్వు చెప్పిన ఆ సీను తల్చుకుంటుంటే ఓ విధంగా నాకు నవ్వు వస్తోంది. కోపం రావడం లేదు. అఫ్‌కోర్సు నేను నీలా ఎగ్రీవుడు పార్టీని కానుకదా! ఆ కుటుంబం కోసం నిస్వార్థంగ, ఏ లాభాన్ని ఆశించకుండ అంత మేలు చేసిన నిన్ను, దుర్మార్గుడివని, మోసగాడివని, నీ ముఖం మరి చూపకని, నిన్ను ఆ ఇంటినుండి గెటవుట్ అని ఆ అమ్మాయి కోపంగా అంటుంటే — నువ్వు, అంటే ది గ్రేట్ వినోదమూర్తి ఏమీ చెయ్యలేని నిస్సహాయ స్థితిలో తెల్లమొహంవేసి నిల్చుండిపోయే దృశ్యాన్ని ఊహించుకుంటుంటే నాకు నవ్వు వస్తోంది," అని మెల్లగ అశోక్ నవ్వడం మొదలెట్టేడు. ఆనాటి సంఘటనని తల్చుకోగానే వినోద్‌కి నవ్వు వచ్చేసింది. అశోక్ నవ్వుతో శృతి కల్పేడు.

"కాని అన్నయ్యా ఇక్కడ తెల్సుకోవల్సిన విషయం ఒకటుంది. ఆమెకు నీయెందు వట్టి కృతజ్ఞతే ఉంటే లేక కృతజ్ఞత కారణంగా ఉత్పన్నమయ్యే ప్రేమే అయితే నువ్వు ఇతరులను ప్రేమిస్తున్నావని, నువ్వో గోపాలకృష్ణుడివన్న అనుమానం కలగగానే నీపై అంత కోపం రాదు — నిన్ను అంతగా కోప్పడదు. ఆమె నిన్ను నువ్వుగానే ప్రేమిస్తోంది, అంటే నీ డబ్బు చూసికాదు, నీ రూపాన్ని మాత్రమే చూసికాదు — నీ ప్రవర్తన, నీ గుణాన్ని మెచ్చుకొని ప్రేమిస్తోంది. ఏ సత్ప్రవర్తన, ఏ గుణాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని తన ప్రేమ సౌధాన్ని నిర్మించుకుంటుందో ఆ పునాదులు గట్టివి కావు అన్న సందేహం

జరిగిన కథ - 12: బ్రతికిచెడ్డ భూషణం కుటుంబం చేసుకోబోయిన ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం వినోదమూర్తి రాకవల్ల విఫలమవుతుంది. వాళ్లను ఆదుకొనటానికి తోటను కౌలుకు తీసుకొని కొన్నాళ్ళు అక్కడే వుండాలనుకుంటాడు వినోదమూర్తి. లోగడ ఆస్తిలో తన వాటా తీసుకొని దుర్వ్యసనాలకు లోనై, సినీతార తిలోత్తమ వ్యామోహంలో పడతాడు భూషణం తమ్ముడు చక్రవర్తి. ఆస్తి అంతా హరించగా భార్య నిరాదరణతో కృశించి మరణిస్తాడు. వ్యాపారంలో కలిసిరాక భూషణం అప్పులపాలవుతాడు. కౌలుకి తీసుకున్న స్థలంలో కొంతమేర కూరగాయలకు కేటాయించి, మిగిలిన స్థలంలో పౌల్ట్రీ పెట్టడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తుంటాడు వినోదమూర్తి. 'విశాలా వెజిటబుల్ ఫారం', 'సుకుమార్ ఇండస్ట్రీస్'ల ప్రారంభోత్సవ సన్నాహాలతోపాటు; వినోదమూర్తి, లావణ్యల మధ్య ప్రేమ వికసిస్తుంటుంది. వారి ప్రేమ ఏ విధంగా పరిణమిస్తుందోనని భూషణం దంపతులు ఆందోళన చెందుతారు. ఇరువురి కుటుంబ విషయాలూ పరస్పరం తెలుసుకున్న అనంతరం వినోద్ లావణ్యను పెండ్లి చేసుకుంటానని మాట యిస్తాడు. ఈలోగా ఇంటినుండి వచ్చిన ఉత్తరాలను అందుకుంటాడు. లోగడ ఇచ్చిన అప్పును తనద్వారా వసూలుచేయ ప్రయత్నించిన మదన్‌లాల్‌ను అతను మందలిస్తాడు. అప్పు తీర్చి తనఖా దస్తావేజులు తీసుకొని, మేనమామ కూతురు అరుణ వ్రాసిన ఉత్తరం చూచిన లావణ్య తనని నిందించగా వినోద్ తన యింటికి వెళ్ళిపోతాడు. తమ్ముడు అశోక్‌పట్ల అరుణ విముఖముగా ఉన్నదని తెలుసుకొని, పాత స్నేహితులను కలవటానికి క్లబ్బుకు వెళ్తాడు వినోద్. భూషణం మనస్సులో వినోద్‌పై రామలింగం నాటిన విషబీజాన్ని విశాల, సుకుమార్‌యిత్నంచేస్తారు.

కలుగగానే తన్ను తాను మరచేంత కోపం కల్గి నిన్ను దూషించింది. అందుకే నేను ఆమె కారెక్టర్ని, పెర్సనాలిటీని గౌరవిస్తాను — ఏమంటావు ?''

''అదిసరే — ఆమెను నేను గౌరవిస్తున్నాను. ఆ కుటుంబం, ఆ ఇంటి వాతావరణం చాలా గౌరవప్రతిష్టలు కల్గినవే.''

''నిన్ను ఆకర్షించిన అమ్మాయి తప్పక చాలా అందమైనదై యుండాలి. అందుకే అన్నయ్యా నువ్వు ప్రశాంతంగా అన్నీ ఆలోచించి, ఆమెకు అన్ని విషయాలను వివరించి ఓ ఉత్తరం వ్రాసిపడేసేయి. సత్ఫలితం తప్పక కల్గుతుంది. ఆమె తన పొరబాటు తెల్సుకుని ఇక్కడకు తప్పక వస్తుంది — కథ సుఖాంతమవుతుంది—రాస్తావా?''

'అదికాదు అశోక్ — ఇక్కడ మరో సంగతి ఆలోచించాలి. ఆడదానికి అనుమానం కల్గనే కూడదు. కల్గిందా, ఆ అనుమానాన్ని ఆమే నివృత్తి చేసుకోవాలి, గాని నా ఉత్తరాలవల్ల, నా సంజాయిషీవల్ల ఆ నల్లని తెరలు తొలగిపోవు. బలవంతంగా నా బోధనలవల్ల నేను ఆ తెరను తొలగించినా, అది తాత్కాలికమే అవుతుంది. ఆ తెరలు మరీ దట్టంగా ఏనాటికైనా మా ఇద్దరి మధ్యన పడి మరీ జీవితానికి అంతరాయం అయిపోతాయి. అందుకే లావణ్యే తనకు కల్గిన అనుమానాన్ని తొలగించుకుని వెల్తురు చూడాలి. అంతవరకు నేను ఆమెకోసం వేచివుంటాను.''

వినోద్ గంభీరంగా చెప్పిన ఈ మాటలలోని ఔచిత్యాన్ని అశోక్ గ్రహించేడు. కాస్సేపు నిశ్శబ్దంగా గడిచింది. అశోక్ తన మనస్సులోని మాటను మెల్లగా చెప్పేడు.

''అన్నయ్యా ! మరి అరుణ సంగతి ?''

చిరునవ్వుతో వినోద్ — ''అరుణ నీదేనోయ్ తమ్ముడూ. ధైర్యంగా వుండు,'' అని భుజం తట్టేడు.

''అన్నయ్యా ! మరి నువ్వు అరుణను ప్రేమించటంలేదా ?'' అశోక్‌కి సందేహమింకా పూర్తిగా తీరలేదు.

''నేనా ? అరుణను ఎంతగానో ప్రేమిస్తున్నాను. ఆమెకు స్వల్పంగా బాధ కల్గినట్లయితే నేనెంతో వ్యధచెందుతాను: అవసరమైతే ఆమెకోసం ఈ నా సర్వసంపదల్నీ వదులుకోగలను.''

అశోక్ ముఖం వివర్ణమవడం గమనించి వినోద్ చెప్పకపోయేడు.

''కాని నేను ఆమెను నాకు కావల్సిన స్త్రీగా ప్రేమించడంలేదు. నాకు నా చెల్లెలు వాసంతి, నా తల్లి కమలాదేవి అంటే ఎంత అనురాగమో అరుణ అన్నా అంతే. నాకు స్వయాన మేనమామ కూతురు అరుణ. అరుణకు అయిదు సంవత్సరాల ప్రాయం వచ్చిననాటినుండి నేను ఆమెను ఎరుగుదును. అరుణ లావణ్యకన్నా అందమైనది. కాని నేను అరుణను చూసినప్పుడు ఆమె అందంకన్నా ఆమే నా మనస్సుకు తట్టుతుంది. వాసంతిని చూసినప్పుడు నాకు ఎట్లాంటి భావనో, అరుణను చూసినప్పుడూ అదే భావన కల్గుతుంది. లావణ్యను నేను చూసినప్పుడు నాకు ఆమె ఎంత అందమైందో అనిపించింది. తరువాత ఆమెను నా చేతుల్లోకి తీసుకుంటే ఎంత మధురంగా వుంటుందో అన్న కోరిక కల్గింది. ఆమెను, ఆమె ప్రవర్తనను, ఆమె మనస్సును తెల్సుకున్న తరువాత భగవంతుడు నాకు కావల్సిన స్త్రీని నాకు దగ్గరగా చేర్చేడు అనిపించింది. లావణ్య నాకు కావల్సిన భార్య ఇదీ నా మనస్సులోని భావన.''

వినోద్ భావాన్ని పూర్తిగా తెల్సుకున్నాక అశోక్ హాయిగా గాలి పీల్చుకున్నాడు. వినోద్ ఏదైనా కోరేడంటే దాన్ని సాధించితీరుతాడని అశోక్‌కి తెల్సు. వినోద్ చాలా ఏకాగ్రతకలవాడు. చంచలస్వభావుడు కాదు.

''అయితే అరుణకు నీ మనోభావం తెలియజేసేవా ?''

''లేదు — ఇంకా సమయంరాలేదు. ఇక్కడో చిన్న చిక్కుంది. ఏవిధంగా అరుణకు తెలియజేయడమో తెలీటంలేదు. అరుణకు నామీద ఎంత అభిమానంవుందో నాకు తెలియదు. మా ఇద్దరి మధ్యన ఎట్లాంటి సన్నిహితమైన శారీరక అనుబంధమూ లేదు. నేనేమనుకుంటున్నానంటే అరుణ చాలా సరదా మనిషి. నేను అందరితోను సరదాగానే మాట్లాడుతాను. మేమిద్దరం మేనత్త మేనమామల పిల్లలం.

జీవిత మాధుర్యం

అందువల్లనే నా తల్లి, మామయ్యా చాలాకాలం నుండి మేమిద్దరం భార్యాభర్తలు కావాలని కాంక్షిస్తున్నారు. వాళ్ళు చాలాసార్లు ఈ మాట అనడంవల్ల వాళ్ళ కోరికలు మా చెవినిబడ్డాయి. ఆవిధంగా అరుణ నా గురించి ఊహించుకోవచ్చు.

నా మనస్సును పరిశోధించి చూసేను. అరుణయందు నాకట్లాంటి ఆకర్షణలేదు, కోరిక లేదు. ఈలోగా లావణ్య నా జీవితంలోకి ప్రవేశించింది. నా సంశయం తీరిపోయింది. క్లబ్బులో ఎదురైన, సన్నిహితులైన ఎందరో అందగత్తెలు నన్ను ఆకట్టుకోలేకపోయేరు — కాని లావణ్య సుళువుగా ఆ పని చేయగల్గింది. నాకిప్పుడు నా మనస్సు నిర్దిష్టంగా తెలుసు. నేను కోరిన స్త్రీ లావణ్య. అరుణకు ఈ సంగతి విప్పి చెప్తే ఏవిధంగా రియాక్టు అవుతుందో నాకు తెలియడంలేదు. అందుకే జంకుతున్నాను. కాని ఇప్పుడు నేను అరుణకు ఏవిధంగానైనా చెప్పక తప్పదు. నువ్వు నా పనిని కాస్త సుళువు చేసిపెట్టాలి."

"చెప్పు అన్నయ్యా! ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాను."

"అరుణ మనస్సును ఎలాగైనా నీవైపుకు మళ్ళించాలి. ఇంతకీ నువ్వు ఏ సందేహాలులేకుండా అరుణను ప్రేమిస్తున్నావా?'

"అరుణ నా భార్య కాకపోతే నేనీ జన్మలో పెండ్లి చేసుకోను. అరుణ నా చేరువలో వుంటే, అరుణ నాతో మాట్లాడుతుంటే నా గుండె విపరీతంగా కొట్టుకుంటుంది. నా మనస్సులోని అలజడిని దాచడానికి నేనా సమయాలలో జోక్సు ఎక్కువగా వేస్తుంటాను. ఒక్కొక్కప్పుడు మరింత బడుద్ధాయిగా వ్యవహరిస్తుంటా."

ఈమాటకు వినోద్‌కు నవ్వువచ్చింది.

"వినోద్! ఎందుకలా నవ్వుతావు?"

"అరుణ మొన్న ఏమన్నదో తెలుసా - 'ఆ బడుద్ధాయి అశోక్ సరిగా డాన్సు చెయ్యలేక పోతున్నాడు,' అని అంది. అది జ్ఞాపకమొచ్చి నాకు నవ్వు వచ్చింది. అరుణకేం తెల్సు నా హృదయంలో ప్రేమ ఉరకలువేస్తూందని."

"వినోద్ — నా బాధను అర్థంచేసుకో. అరుణ నా చేతుల్లోకి రాగానే నాకు డాన్సు మీద దృష్టి వుండదు. దృష్టంతా నా చేతుల్లో వున్న అరుణమీదే. అలా అలా ఇంకా దగ్గరకు తీసుకోవాలనుంటుంది. నా కాళ్ళు ఆ పరవశత్వానికి తేలిపోతుంటాయి - నా చేతులు బిగిసిపోతుంటాయి."

"వెరీగుడ్! అయితే నువ్వు నిజంగా అరుణను ప్రేమిస్తున్నట్లే."

"అయితే నేను నిరాశపడకుండా ప్రయత్నించమంటావా?"

"సాహసంగా ముందుకు పో - ధైర్యవంతుల్ని అదృష్టం వరిస్తుంది."

అశోక్ ఆనందంగా లేచి వినోద్ చేతుల్ని అందుకుని —

"అన్నయ్యా! నీ ఆశీర్వచనం వుంటే నేను తప్పకుండా విజయం సాధించి అరుణను వివాహమాడుతాను. మరి ఇంటికి వెళ్తా. థాంక్యూ వెరీమచ్!" అని చాలా ఉల్లాసంగా వెళ్ళిపోయేడు.

వినోద్ తనలో తనే నవ్వుకుంటూ అలా కూర్చున్నాడు. పది నిముషాల తరువాత అతడి తల్లి కమలాదేవి వచ్చింది. ఎంతో పని పడితేగాని కమలాదేవి కొడుకు గదిలోకి రాదు. ఆనాడు తల్లి రావడం వినోద్‌ని కాస్త కలవరపెట్టింది.

"రా అమ్మా ఇలా కూర్చో," అని తన ప్రక్కన సోఫా చూపించేడు.

"ఏమిటి నాయనా అశోక్ చాలా సంతోషంగా వున్నాడు?"

"అతడు తన పెండ్లి గురించి ఓ నిర్ణయానికి రాగల్గేడు. అందుకే ఆ హుషారు."

కమలాదేవి నవ్వుతూ- "ఎవర్ని పెండ్లాడుతాడేమిటి?"

వినోద్ కాస్త జంకుతూ - "మన అరుణను అశోక్ ప్రేమిస్తున్నాడట అరుణకు అభ్యంతరం లేకపోతే ఆమెను పెండ్లాడుతాడట"

కమలాదేవి నిశ్చేష్టురాలైంది తీక్షణంగా వినోద్ ముఖంలోకి చూసింది. వినోద్ తల వంచుకోక తప్పలేదు.

"అదేమిట్రా అన్నీ తెలిసే అశోక్ మాట్లాడేడా నీతో ?"

"అవునమ్మా."

"మరి నీ సంగతేమిటి ?"

"అంటే ?"

"అదే నువ్వు అరుణను పెండ్లాడే సంగతి."

"అరుణను నేను పెండ్లి చేసుకోలేనమ్మా"

"ఎందుకని ?"

"అరుణను నేను ప్రేమించడంలేదు — ఆ దృష్టితో ఆమెను చూడలేదు."

"మరి అరుణతో సరదాగా, జల్సాగా యిన్ని సంవత్సరాలు తిరిగిన తిరుగుళ్ళు ? మరి అరుణ అందమైందికాదా ? దాని ప్రవర్తన బాగులేదా ? దేనికని నువ్వు అరుణను ప్రేమించడంలేదని ఇప్పుడు తీరుబాటుగా చెప్తున్నావు ?"

"అదికాదమ్మా — అరుణ చాలా చక్కనిదే, నేను కాదనను. అరుణ నాదగ్గర బంధువురాలన్న భావం తప్ప, అరుణను నా భార్యగా నేను భావించుకోలేదు అశోక్ చాలాకాలమై అరుణను ప్రేమిస్తున్నాడు. ఆ విషయం నాకు తెల్సు. నేను అరుణకు ఎట్లాంటి బంధువునో అశోక్ కూడా అంతేగా."

"అదెలా అవుతుంది. నందనరావు నీకు స్వయాన మేనమామ. మీ నాన్నగారున్నప్పటి నుండి మేమంతా నీకు అరుణనిచ్చి వివాహం చేద్దామన్న తలంపుతోనే వున్నాంకదా — ఇప్పుడు నువ్వు హఠాత్తుగా అరుణను వివాహం చేసుకోనని చెప్తే ఎలాగయ్యా ?"

"నన్నేం చెయ్యమంటావు చెప్పమ్మా — నా కిష్టంలేని పెండ్లిని నన్నెట్లా చేసుకోమన్నావు చెప్పు ? పోనీ అశోక్ అరుణను పెండ్లాడుతేనేమి?"

"ఇదేం వస్తువనుకున్నావా — నువ్వు కాకపోతే మరొకరు తీసుకునేందుకు. ఇంతకీ అరుణ నిన్ను ప్రేమిస్తూంది — తెలుసా ? అశోక్‌ని ప్రేమించడంలేదు — నాకు తెల్సు. అట్లాంటప్పుడు అశోక్ ఏ ధైర్యంమీద అరుణను పెండ్లాడుతానంటున్నాడు ?"

"అరుణ మనస్సు మార్చుకోవాలమ్మా. నాకీ పెండ్లి ఇష్టంలేదని చెప్పేసేయి."

"అలాగా ! పోనీ ఆ మనస్సు మార్చుకోవడమేదో నువ్వే చేస్తే బాగుంటుందే ! ఇటు నీ కన్నతల్లి, నీ మేనమామ, నీ మరదలు ఎంతో సంతోషిస్తారే."

"అది అసంభవం — నా మనస్సును మార్చుకోలేను"

"ఎందుచేత ?" అని కమలాదేవి కోపంగా ప్రశ్నించింది.

వినోద్ మౌనం వహించేడు.

"ఇంతవరకు వచ్చింతరువాత మరి నిజాన్ని దాచి ప్రయోజనంలేదు. ఇంకెవరినైనా ప్రేమిస్తున్నావా చెప్పు."

"అవునమ్మా..."

"ఎవరది ?"

"నేను ఈ ఆరునెలలు వున్న ఆ ఆనంద నిలయంలోని అమ్మాయి లావణ్యను. ఆమెను పెండ్లాడుతానని మాటిచ్చేనుకూడ."

"ఆహా ! అంత పెద్దవాడివయ్యేవన్నమాట. నేను, మీ మామయ్య మీ నాన్నగారితోపాటు చచ్చిపోయేమనుకున్నావా? నీకెవ్వరూ లేరనుకున్నావా నిర్ణయాలన్నీ నువ్వే చేసుకున్నావు. నువ్వు ఊరు పేరు లేని ఎవర్తెనో వివాహం చేసుకుంటే అరుణ గతేమవుతుంది ? మా ఆశలేమవుతాయి—చెప్పు?"

"కోపగించుకోకమ్మా ! పరిస్థితుల ప్రభావం మన జీవితాలను నడుపుతుంది నా స్థితి అంతే. నేనెందుకు ఆ లావణ్యను ప్రేమించేనంటే నేనేం జవాబు చెప్పగలను చెప్పు. ఆమె నా మనస్సుకు నచ్చింది. నా జీవితానికి తోడుగా తెచ్చుకుంటానన్నాను. ఇక అరుణ సంగతా ! ఆమెకు అందం వుంది, సంపద వుంది. ఆమెను గాఢంగా ప్రేమిస్తున్న మేనబావ అశోక్ వున్నాడు. ఆమెకు ఏమీ అన్యాయం జరుగదు. తల్లివి నిన్ను ప్రార్థిస్తున్నా. నా క్షేమం, నా సౌఖ్యం కోరే నువ్వు నా ఈ కోరికను మన్నించమ్మా. నందన మామయ్యకు నువ్వు నచ్చజెప్పాలమ్మా. నన్ను, నా మనస్సును అర్థంచేసుకో. కోపగించుకుంటే ఎలా. నీ సహకారం లేకపోతే నేను జీవితంలో సుఖపడలేనమ్మా !"

"నీలో ఇంత స్వార్థం ఉన్నదనుకోలేదురా. ఎంతసేపు నీ ప్రేమ, నీ సౌఖ్యం అనే మాట్లాడుతావుగాని, మా ఆశలు మా కోర్కెలు మా ఆనందం గురించి ఆలోచించవే ! నీతో మరి ఈ విషయమై చర్చించి మరి ప్రయోజనం లేదనుకుంటా. నీ మేనమామ రానీ నేనే చెప్పేస్తా. ఇన్ని సంవత్సరాలు అరుణను మభ్యపెట్టి ఇప్పుడిలా మోసంచెయ్యడం చాలా అన్యాయంరా — జ్ఞాపకం వుంచుకో !"

కమలాదేవి చాల కోపంగా వినోద్ గదిలోంచి వెళ్ళిపోయింది. వినోద్ మనస్సు చాలా వికలమైంది. ఏమీ చెయ్యలేని స్థితిలో అలానే కూర్చుండిపోయేడు. ఇంతలో అతడి చెల్లెలు వాసంతి వచ్చింది.

"ఏమిటన్నయ్యా — ఏమిటా ఘర్షణ. అమ్మ కంటవెంట ఆ నీరేమిటి ? అమ్మని ఏమన్నా అన్నావా ?" అని ఆందోళనగా అడిగింది.

"నేనేమీ కఠినంగా అమ్మను అనలేదమ్మా. అరుణను పెండ్లి చేసుకోను, ఆనందనిలయంలోని అమ్మాయి లావణ్యను పెండ్లి చేసుకుంటానన్నాను. అందుకే అమ్మకు నామీద కోపం, దుఃఖం వచ్చింది."

"ఏమిటన్నయ్యా — నువ్వు అరుణ వదినను పెండ్లి చేసుకోవడంలేదూ ! ! ఎందుకని ?"

"ఎందుకేమిటి — నేను అరుణను ప్రేమించడంలేదు మరో అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాను — అందుకే."

"ఏం ఆ లావణ్య అరుణ వదినకన్న చక్కనిదా ?"

"కాదు."

"మరెందుకని."

"నీకు బోధపడదుచెల్లీ—నువ్వు చిన్నపిల్లవు."

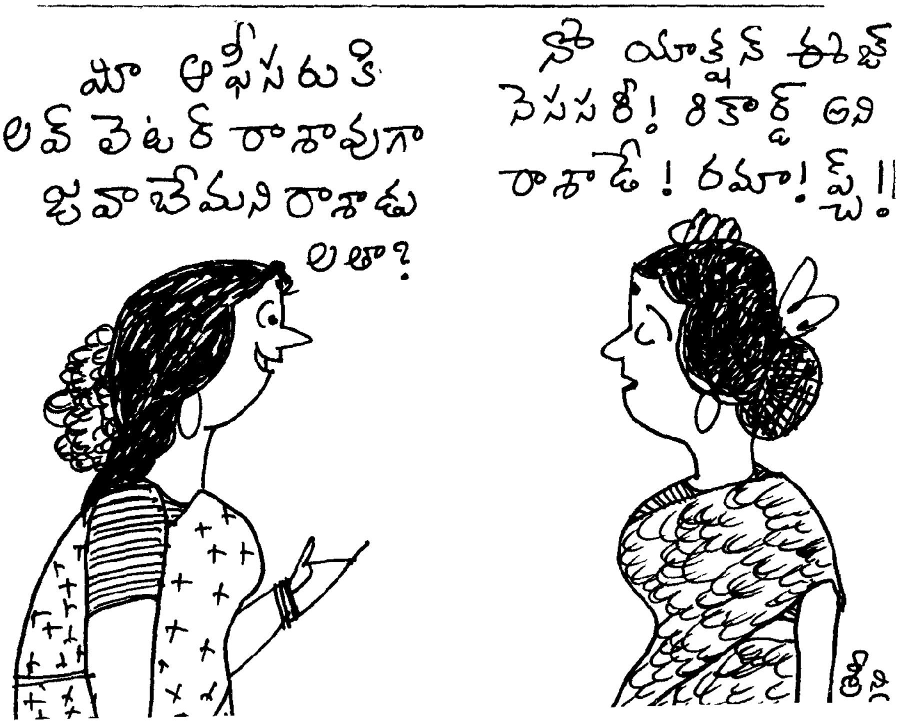
"అరుణ వదినంటే నీకు ఇష్టంలేదా — వదినా నువ్వు పోట్లాడుకున్నారా—చెప్పన్నయ్యా !"

"అదేమీ కాదమ్మా. అరుణంటే నాకెంతో అభిమానం. అరుణ కూడా చాలా మంచిది — కాని నీకెలా చెప్పాలో నాకు తెలియటంలేదు. అరుణంటే నాకు పెండ్లాడబుద్ధి కావడంలేదు. అరుణ నాకు బంధువుగానే ఉంటుంది — భార్యగా కాదు."

"అయితే అన్నయ్యా ఆ లావణ్య ఎవరో చాలా గడుసుది. ఏదో మాజిక్కు చేసింది. అందుకే నువ్వు అరుణ వదినతో ఇంత సరదాగా తిరుగుతున్నా, వదినను మరచిపోయి ఆ లావణ్యను చేసుకుంటానంటున్నావు—ఛీ ! ఎంత అన్యాయం !"

"ఏం వాసంతీ ! నీకూ నామీద కోపం వస్తూందా ?"

"ఎందుకు రాదు. నువ్వు చేస్తున్న పనికి. అన్నయ్యా ఇప్పుడే చెప్తున్నా నా మాట విను. నేను అరుణ వదిన తప్ప మరే అమ్మాయి ఈ

టికి నీ భార్యగా వచ్చినా ఆమెను వదినా అని పిలువను. అసలు మాటలే ఆడను – తెల్సుకో,'' అని కోపంగా వాసంతి ఆ గదిలోనుండి వెళ్ళిపోయింది.

వినోద్ దిగ్భ్రాంతి చెంది తలను చేత్తో పట్టుకుని కూర్చుండిపోయేడు.

''మై గాడ్ – ఇవాళ లేచిన రోజు ఏమీ బాగున్నట్లులేదు. అప్పుడే ఇద్దరితో పోట్లాడవలసి వచ్చింది. తల్లి, చెల్లెలు నామీద కోపంతో దూరమయ్యేరు. ఒక్క అశోకేనా నా నిర్ణయానికి సంతోషించేడు. ఆఫ్‌కోర్సు అందులో అతడి స్వార్థం, అతడి ప్రయోజనం ఉన్నాయి. ఈ స్థితిలో నందనమామయ్య వచ్చేడంటే నా పని అయినట్లే. అసలే కోపిష్టి. ఎలా అతడి ధాటిని తట్టుకోగలనో తెలియడంలేదు. పరిస్థితిని తుదివరకు ఎలాగ ఎదుర్కోగలనో తెలియడం లేదు –'' ఇలా ఏమేమో వినోద్ తలబోసేడు.

17

ఆవాడు ఆఫీసు పనిమీద కారు తీసుకుని వినోద్ కర్నూలులోని ఫాక్టరీకి వెళ్ళేడు. ఆ సాయంత్రం క్లబ్బుకు వెళ్ళడానికి అరుణ ముస్తాబౌతుంటే అశోక్ వచ్చేడు.

''రా అశోక్ — ఇలా వచ్చి కూర్చో'' అని గదిలో ఓ ప్రక్కగా గోడవారనున్న సోఫాను చూపెట్టింది. తను జడ చివర్న నల్లని టఫాటా సిల్కు రిబ్బను బొగావేస్తూ.

''మామయ్య ఇంకా రాలేదా ?''

''ఇవాళ మా నాన్నగారు వచ్చేసరికి రాత్రి పది దాటుతుంది. ఎవరో అతని స్నేహితుడు డిన్నర్ పార్టీ ఇస్తున్నారు. నన్నూ పిలిచేరుగాని నాకు వెళ్ళాలనిలేదు. అందుకే వెళ్ళలేదు. క్లబ్బుకు పోదామనుకుంటున్నా వినోద్ ఇంకా రాలేదా ?''

''ఇవాళ రాడు. రేపు లంచి తీసుకుని మధ్యాహ్నంకు వస్తానన్నాడు. కర్నూలు ఫౌండ్రీలో ఏదో మెషీన్ ట్రబుల్ ఇస్తూందట. దగ్గరుండి అది సెట్ రైట్ చేయించి వస్తానన్నాడు.''

''బావా కాఫీ తెప్పించమన్నావా ?''

''సరే — తెప్పించు.''

అరుణగదిలో బజ్జర్ నొక్కగానే హాలులోగంట మోగి పనిమనిషి సుబ్బులు మేడమీదకు వచ్చింది.

''సుబ్బులూ! వంటమనిషికి చెప్పి రెండు కట్‌లెట్లు, రెండు కప్పుల కాఫీ తీసుకుని రా.''

సుబ్బులు పని నిముషాలలో ఆ కట్లెట్లతోను ఆ కప్పులతోను వచ్చి వాటిని టేబిలుమీదపెట్టి వెళ్ళిపోయింది.

ఈలోగా అశోక్ ఏమీ మాట్లాడక చాలా దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

''ఏమిటి బావా అంత ఆలోచిస్తున్నావు ?''

''నేను తింటున్నప్పుడు మాట్లాడను. నాకు భయం, గొంతుకకు ఎక్కడ అడ్డుపడ తుందోనని.''

''నీకన్నీ భయాలే !''

''కరెక్టుగా చెప్పేవు — కాని ఇవాళ ధైర్యం చేసి నీతో అన్నీ మాట్లాడేస్తాను—ఏమంటావు ?''

''నేనేమంటాను — ఇంకా నువ్వేమీ మాట్లాడ కుండానే.''

''సరే ఈ కాఫీ త్రాగేసి కొంత ఉత్సాహాన్ని పొంది మాట్లాడుతాను. కొంత టైము పడుతుంది. అరుణా ఇవాళ క్లబ్బుకు వెళ్ళడం మానేయగలవా— నేను నీతో చాలా ముఖ్యమైన విషయాలను మాట్లాడాలి.''

అరుణకు ఏదో సందేహం కల్గింది. ఒకసారి తేరిపారి అశోక్ ముఖంలోకి చూసింది.

''అశోక్! ముందుగా నేనేమీ వాగ్దానం చెయ్య లేను. నీ మాటల్ని విన్న తరువాత నిర్ణయిస్తాను.''

''సరే.''

అశోక్ కాఫీ త్రాగేసి లేచి మెల్లగా గదిలో పచార్లు చెయ్యడం మొదలెట్టేడు. అరుణకు అతడ్ని చూస్తుంటే నవ్వు ఆగడంలేదు.

''ఏమిటి అశోక్, అంత సీరియస్ విషయమా? కోర్టుకేసు చేసేస్తున్నావు కొంపదీసి నేను జడ్జీని కానుకదా !''

''యస్ యువర్ ఆనర్ — ఐ లవ్ యు వెరీ వెరీమచ్,'' తెగించి అనేసేడు.

అరుణ పగలబడి నవ్వడం మొదలెట్టింది.

''అదేం మరదలా ! అంత సీరియస్ విషయం ఏకంత హాస్యాస్పదంగా ఉందా ?''

''కాదేమిటి — నువ్వు మూడుసార్లు పచార్లు చెయ్యగానే గ్రహించేను నువ్వేదో ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుంటున్నావని. ధైర్యం కలగగానే ఒక్కసారిగా అనేసేవు అదికూడా నన్ను ఓ న్యాయాధికారిని చేసి.''

అశోక్ అరుణ ప్రక్కన కూర్చుని అరుణ పక్కని సంపంగిమొగ్గలా ఉన్న చేతుల్ని తన హస్తాల్లోకి తీసుకుని మృదువుగా పట్టుకుని—

''అరుణా ! నా మాటలతోబాటు నన్నూ నవ్వులపాలు చెయ్యకు. ఇది చాలా సీరియస్ విషయం. నీకు పరిహాసంగా తోచవచ్చు, కానీ ఇది నా జీవన్మరణ సమస్య. నిన్ను నేను యెంత ప్రాణప్రదంగా ప్రేమిస్తున్నానో నాకు, ఆ భగవంతుడికి తెల్సు. ఇప్పుడు నువ్వు తెల్సుకో. నువ్వు నా ముందుకు రాగానే నా మనస్సుకు చంద్రోదయం అవుతుంది. నీతో గడిపిన ప్రతి క్షణం నాకు స్వర్గతుల్యమే. నీ వెలుగు నా జీవితంలో ప్రసరించకపోతే, నా జీవితం అంధకారమయమైపోతుంది. నీవు లేందే నేను లేను. నువ్వు నన్ను వివాహమాడకపోతే నేను ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని బెదిరించను — కాని నువ్వు నిరాకరిస్తే నేను బ్రతికున్నా మరణించినవాడి క్రిందే లెక్క. నువ్వు నా ప్రేమను స్వీకరిస్తే నాఅంత అదృష్టవంతుడు ఈ ప్రపంచంలో మరొకడుండడు. నీ అనుమతి అయితే నందన మామయ్యతో మా నాన్నగారు మన పెండ్లి గురించి మాట్లాడుతారు. బాగా ఆలోచించి జవాబు చెప్పు. తొందరగా ఏమైనా అనేసి నా మనస్సుకు బాధ కల్గించకు.''

అరుణ నేత్రాలు సజలమయ్యాయి. చాలాకాలంనుంచీ అరుణకు అశోక్ తనను ప్రేమిస్తున్నాడన్న అనుమానం లేకపోలేదు. ఇప్పుడు ఆ విషయం మరే సందేహం లేక దృఢపడింది. అశోక్ వెలిబుచ్చిన ఆ ప్రేమ నిశ్చలతకు, ఆ తీక్షణతకు అరుణ చలించిపోయింది.

ఎంతో అనురాగంతో — ''బావా ! నన్ను క్షమించాలి. నీ గాఢమైన ప్రేమకు నేను అర్హురాల్ని కాను. నాకంతటి గౌరవం యిచ్చినందుకు నీకు నా ధన్యవాదాలు. కాని బావా నీకు తెల్సునో తెలియదోకాని నేను వినోద్‌బావను ప్రేమిస్తున్నాను. ఆతడినే వివాహమాడుదామనుకుంటున్నాను. నీ ప్రేమను నేను స్వీకరించలేకపోతున్నందుకు నన్ను క్షమించు. ఇట్లాంటి పరిస్థితి వచ్చినందుకు నేనెంతో విచారిస్తున్నాను. నీ మనస్సును గాయ పరుస్తున్నందుకు నేనెంతోపరితపిస్తున్నాను.నామీద కోపగించకు బావా !'' అని అశోక్‌ని వేడుకుంది

అశోక్ మెల్లగా అరుణ చేతుల్ని వదిలేసేడు. బరువుగా నిట్టూర్పువిడిచి మెల్లగా లేచి నిల్చున్నాడు. ''అరుణా! మరి వినోద్ నిన్ను ప్రేమించకపోతేనో ?''

''అది అసంభవం — వినోద్ నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడని నాకు తెల్సు.''

''ఎలా తెల్సు ?''

''వినోద్ నాతో సరదాగావుంటాడు. సరదాగా తిరుగుతాడు. మా నాన్న, అత్తయ్య అతడి ముందర మా పెండ్లి సంగతి మాట్లాడుతే ఆనందంగా నవ్వేసేవాడు. క్లబ్బులో నాతో డాన్సు చెయ్యడానికి యెంతో ఉత్సాహపడేవాడు. నాతో పరిహాస మాడేవాడు.''

''అలాగా — నువ్వు చెప్పినవి చాలా వినోద్ క్లబ్బులోని మిగతా అందకత్తెలతో కూడా చేస్తుంటాడు. అంతమాత్రంచేత నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాడని ఎందుకు అనుకుంటున్నావు. పెండ్లయిన అరుంధతితో కూడా పరిహాసమాడు తుంటాడు, ఉల్లాసంగా డాన్సు చేస్తుంటాడే. ఆమె ఒకసారి సరదాగా వినోద్ బుగ్గ నొక్కగానే వినోద్ సంతోషంగా నవ్వేయడం నేను చూసేను. నువ్వు చెప్పిన ప్రకారం వినోద్ వాళ్ళందర్ని ప్రేమిస్తున్నాడనే అనుకోవాలా ?''

''వాళ్ళ సంగతి వేరు — నా సంగతి వేరు. అతడు నా మేనత్త కొడుకు. మనవాళ్ళంతా మేమిద్దరం భార్యాభర్తల మవుతామని ఏనాడో నిర్ణయించేరు. మేము చిన్ననాటినుండి కలసి మెలసి తిరుగుతున్నాం. నేను అతణ్ని ప్రేమిస్తు న్నాను. అతడు మరి నన్ను ప్రేమిస్తుండాలి, లేకపోతే మాకు సన్నిహితం యెలా కల్గుతుంది ?''

''అంతేగాని వినోద్ నీతో తను నిన్న ప్రేమిస్తున్నట్లు, నిన్ను వివాహమాడబోతున్నట్లు ఏనాడు చెప్పలేదు'' - అన్నాడు అశోక్.

''అలా ఖచ్చితంగా, వివరంగా చెప్పకపోయినా అట్లాంటి భావనే స్ఫురించేటట్లు ఉత్తరాలు వ్రాసేడు — పరిహాసమాడేడు.''

''అదీ సంగతి.''

''అదేమీకాదు. వినోద్ నన్ను ఎంతగానో ప్రేమిస్తున్నాడు — నా మనస్సు చెప్తోంది ''

అశోక్ ఒకసారి గదిలో ఇటునుంచి అటు తిరిగి మళ్ళీ అరుణ ముందుకు వచ్చి నిల్చుని ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చినవాడికిమల్లే తెగించి అసలు విషయాన్ని చెప్పేసేడు.

''అరుణా! నేనిప్పుడు చెప్పే మాటల్ని జాగ్రత్తగా విను. నేను పరిస్థితిని నాకు అనుకూలంగా మార్చుకునేందుకు చేసే యత్నమని అపోహపడకు. నేను నిజమే చెప్తున్నాను. నేను నాలుగు రోజుల క్రిందట వినోద్‌తో మాట్లాడేను. వినోద్ తన మనస్సులోని ఉద్దేశాన్ని నాకు చెప్పేడు.''

అరుణకు ఆందోళన కల్గనారంభించింది.

''ఏమన్నాడు ?''

''నీకు ఈ నిజాన్ని చెప్పి బాధను కల్గిస్తే నన్ను క్షమించాలి — కాని నేను చెప్పేది మాత్రం నిజం ''

''మరి నన్ను చంపక వినోద్ నీతో ఏమన్నాడో చెప్పు.''

''వినోద్ నిన్ను చిన్నప్పటినుండీ ఎరుగును. నీతో కలసే పెరిగేడు, పెద్దవాడయ్యేడు. నువ్వు చాలా అందంగా వుంటావు. ఆ వాస్తవాన్ని అతడు కాదనలేదు. కాని నీ అందంకన్నా నీ బంధుత్వాన్నే అతడు ఇన్నాళ్ళూ గుర్తించి ఓ మంచి స్నేహితుడిలా, ఓ ఆప్తబంధువులా నీతో కలసి తిరిగేడుట. అంతేగాని నిన్ను ఓ స్త్రీగా, తనకు కావాల్సిన భార్యగా ఎప్పుడూ ప్రేమించలేదట. అతడి భావనలో అతడి చెల్లెలు వాసంతి యెంతో నువ్వూ అంతేనట అందుకే నిన్ను పెండ్లాడలేడట.''

[ఇంకా వుంది]

'ఇదో చరిత్ర'లో సరిత, రజనీకాంత్

కొత్త చిత్రాలు

"లక్ష్మిపూజ" అనంతరం కొమ్మినేని శేషగిరిరావు దర్శకత్వంలో పింజల సుబ్బారావు నిర్మించే పి. ఎస్. ఆర్. పిక్చర్స్ జానపద వర్ణ చిత్రానికి మార్చి 5 ఉదయం తొం పాట రికార్డింగ్‌తో ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. సత్యం స్వరకల్పనలో సి. నారాయణరెడ్డి అరగంటలో "ఇది పావన కల్యాణ భావన" అనే గీతాన్ని రాశారు. జయమాలిని, నరసింహరాజు నాయికా నాయకులు. పేరాల సుబ్రహ్మణ్యం కథ, మాటలు రాశారు. హెచ్. ఎస్. వేణు ఛాయాగ్రాహకుడు.

"తాయారమ్మ — బంగారయ్య" అనంతరం ఏడిద నాగేశ్వరరావు, ఆకాశం శ్రీరాములు జూలైలో ప్రారంభించే పూర్ణోదయా ఆర్ట్ క్రియేషన్స్ "శంకరాభరణం" వర్ణ చిత్రానికి స్క్రీన్‌ప్లే, దర్శకత్వం కె. విశ్వనాథ్. జంధ్యాల సంభాషణలకర్త. మహదేవన్ సంగీత దర్శకుడు.

జూన్ నెల నుంచి చిత్తూరు ప్రాంతాలలో షూటింగ్ ప్రారంభమయ్యే తిరుమల నాగూర్ కంబైన్స్ "పరోపకారి పాపన్న" చిత్రాన్ని డి. ఎస్. ప్రకాశరావు స్క్రీన్‌ప్లే, దర్శకత్వంలో వి. కృష్ణయ్య, ఎస్. నాగరాజు నిర్మిస్తారు. కథ, మాటలు, పాటలు : విజయరత్నం. దర్శకుడు కూడా ఒక పాట రాశారు. సంగీతం, ఛాయ, శిల్పం, కూర్పులను సాలూరి హనుమంతరావు, డి. యోగానంద్, రంగారావు, వీరప్ప నిర్వహిస్తారు. మదన్‌మోహన్ సహకార దర్శకుడు. చంద్రమోహన్ హీరో.

చంద్రమోహన్‌తో యోగి దర్శకత్వంలో కొత్త సాంబశివరావు, అనుమాల బాలాజీ చంద్రశేఖర్ నిర్మించే సుప్రభాతా ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్ "రారా కృష్ణయ్య" చిత్రానికి మార్చి 9న పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా ఉండాజవరం గ్రామంలో ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. మాధవి, శరత్‌బాబు, రమాప్రభ, ఈశ్వరరావు, పల్లవి, జె. వి. సోమయాజులుతోపాటు జగ్గయ్య పాత్రధారులు. గోపి, ఎస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం, మధు, పొట్టి నరసింహారావు రచన, సంగీతం, ఛాయ, ప్రొడక్షన్ నిర్వహిస్తున్నారు.

ఎం. ఎస్. కోటారెడ్డి దర్శకత్వంలో పి. నాగేశ్వరరావు నిర్మించే నవజ్యోతి పిక్చర్స్ వర్ణ చిత్రంలో కృష్ణంరాజు సరసన జయసుధ నటిస్తోంది. గుహనాథన్ కథకు జంధ్యాల సంభాషణలు, వేటూరి గీతాలకు చక్రవర్తి సంగీతం సమకూరుస్తున్నారు. పి. ఎస్. ప్రకాష్ ఛాయ, భాస్కరరాజు శిల్పం, బాలు కూర్పు నిర్వహిస్తారు. ప్రొడక్షన్ : సారథి. నిర్వహణ : ఎస్. సాంబశివరావు.

నరసింహరాజు, గీత, నూతన్‌ప్రసాద్, ప్రభాకరరెడ్డి, ఎం. రంగారావు, సత్యేంద్రకుమార్, త్యాగరాజు, జానకి, సుధారాణి, వి. విజయలక్ష్మి, ఎం. శ్రీనివాసులు, ఎస్. ఎస్. రెడ్డి, చిట్టిబాబు, సత్యవాణి, శ్యాంకుమార్, రాజ్‌కుమార్, మోహిని నటించే ఉమాకాంత్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ "భయంకర బంగళా" వర్ణ చిత్రాన్ని రాజవర్ధన్ స్క్రీన్‌ప్లే, దర్శకత్వంలో ఎం. శంకరరెడ్డి, బి. శంకరరెడ్డి, బి. వెంగల్‌రెడ్డి నిర్మిస్తారు. కథ : కొప్పిశెట్టి. మాటలు : అప్పలాచార్య. గీతాలు : వేటూరి, ఆరుద్ర, వీటూరి. సంగీతం : బి. శివారెడ్డి. ఛాయ : కె. ఎస్. రావ్. సహకార దర్శకత్వం : జగన్నాధరావు. శిల్పం : అనంతరామం.

కె. వాసు దర్శకత్వంలో మాధవి చిత్రపతాకంలో నటుడు గిరిబాబు సమర్పించే "ముద్దు ముచ్చట" చిత్రం షూటింగ్ ఆయన స్వగ్రామం రావినూతలలో ఏప్రిల్ 6న ప్రారంభమౌతుంది. ఆయనతోపాటు శ్రీధర్, చంద్రమోహన్, రాజ్‌బాబు, ప్రసాద్‌బాబు, రంగారావు, శారద, కవిత, గీత, నిర్మల ప్రధాన పాత్రధారులు. జంధ్యాల మాటలు, చక్రవర్తి సంగీతం, వెంకట్ ఛాయ [illegible] చిత్రానికి శ్రీమతి శ్రీదేవి నిర్మాత.

జి. వి. జి. పేజీ

కమలహాసన్, ఆయన సోదరుడు చారుహాసన్ రాసిన స్క్రీన్‌ప్లే ఆధారంగా కుమార్ ఆర్ట్స్ నిర్మించే వినోదాత్మక చిత్రాన్ని మద్రాసు ఫిలిమ్ టెక్నాలజీలో, ఫిలిమ్ డైరెక్షన్‌లో తర్ఫీదు పొందిన సి. రుద్రయ్య దర్శకత్వం వహిస్తూ నిర్మిస్తారు. గణేశ్‌పాత్రో సంభాషణలు, ఆత్రేయ గీతాలు, ఇళయరాజా సంగీతం, నల్లుస్వామి — జ్ఞానశేఖరన్ ఛాయ నిర్వహిస్తారు. కమలహాసన్, సీమ (అంగడి బొమ్మ), సరిత, కాంతారావు, కె. వి. చలం ఇంతవరకు ఎన్నికయ్యారు.

కమలహాసన్ వైవిధ్యం గల రెండు భూమికలు నిర్వహించే "దొంగ — దొర" వర్ణ చిత్రాన్ని ఎస్. రామరాజు నిర్మిస్తున్నారు. శ్రీప్రియ, ఆంగ్ల నటి ఎలిజబెత్ నాయికలు. రాజశ్రీ రచయిత. ఇళయరాజాతోపాటు టి. వి. ఎస్. రాజు సంగీతం సమకూరుస్తున్నారు. ఛాయ : ఎం. కె. విశ్వనాథం. కూర్పు : సుబ్బారావు. నిర్మాణ వ్యవహర్త : లక్ష్మీపతిరాజు.

బ్రహ్మంగారి కథ

భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలను తన కాలజ్ఞానతత్త్వంతో జనబాహుళ్యానికి బోధించిన వీరబ్రహ్మంగారి గురించి తెలియనివారెవరూ వుండరు. ఆ మహనీయుని జీవిత చరిత్రను మహిమలను ఎం. ఆర్. కంబైన్స్ వారు చలన చిత్రంగా రూపొందిస్తున్నారు. శివరాత్రి పర్వదినాన బ్రహ్మంగారు పూజించిన నందికొండ, పాపాఘ్ని మఠంలోని కాశీ విశ్వేశ్వరస్వామిపై తొలి దృశ్య చిత్రీకరణతో ప్రారంభించినట్లు నిర్మాత చెప్పారు. కథ, స్క్రీన్‌ప్లే, నిర్మాణం, దర్శకత్వం : కుమార్. సంగీతం : దయానిధి. ఛాయ : రఘునాథ్. నిర్వహణ : బి. ఎస్. విజయ్‌ప్రసాద్. సహకార దర్శకత్వం : ప్రసన్నకుమార్, లక్ష్మీనారాయణ్.

'ముద్దుల కొడుకు'లో మురళీమోహన్, నాగేశ్వరరావు

తొలిసారిగా ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో – తొలిసారిగా రంగుల్లో ....

రెండు చిత్రాల నిర్మాణానికి ఉపక్రమించారు డాక్టర్ భానుమతీ రామకృష్ణ. తెలుగు తమిళ భాషల్లో రెండు చిత్రాలనూ ఫిబ్రవరి 14 న గూడూరుకు ఎనిమిది కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న బన్గా పేలస్‌లో ప్రారంభించారు. మార్చి 5 వ తేదీకే అనుకున్న వ్యవధికన్నా ముందే తొలి షెడ్యూల్ పూర్తయినట్లు తెలియజేశారామె "చక్రపాణి జాతకం చూశాను. దివ్యంగా వుంది. అంచేత, ఆ అబ్బాయిచేతే కెమెరా స్విచ్ ఆన్ చేయించాను," అన్నారామె. ఆమె చేతిలో "శిరీష" అనే మాసపత్రికను చూసి, "ఈ పత్రికను నేనెప్పుడూ చూడ్లేదు," అన్నాను. "మా 'రచయిత్రి' చిత్రంలో చూస్తారు, స్వామీ! అందులో నా కథలను ఈ 'శిరీష' పత్రిక ప్రచురిస్తూంటుంది. నాకీ పేరంటే చాలా ఇష్టం," అన్నారామె. భరణీ పిక్చర్స్ పతాకంతో తయారవుతూన్న "రచయిత్రి" చిత్రానికి సంగీతం, దర్శకత్వం నిర్వహించడమేకాకుండా కీలక పాత్రనూ నిర్వహిస్తున్నారామె. "ఐతే, ఈ చిత్రంలో నేను ఎక్కువగా కనిపించకుండానే కథ అంతా నడిపిస్తాను," అంటూ ఆమె, అప్పుడే వచ్చిన మాలతీచందూర్‌గారికి కథను టూకీగా వివరించారు. "చాలా చక్కని ఇతివృత్తాన్ని ఎన్నుకున్నారు," అని అభినందించారు మాలతీచందూర్‌గారు. చక్రపాణి, రాజీ, పద్మనాభం, రమాప్రభ, రవికాంత్, గీత, ఝాన్సి, వై. జి. పి., జి. ఎన్. స్వామి ఇతర పాత్రలు ధరించే "రచయిత్రి" చిత్రానికి డి. వి. నరసరాజు సంభాషణలు రాశారు. చంద్రమోహన్ ఛాయాగ్రాహకుడు. రెండో చిత్రం మీనాక్షి ఫిలిమ్స్ "ఒకనాటి రాత్రి". ఇందులో భానుమతి లేడీ డిటెక్టివ్ పాత్ర నిర్వహిస్తూ, దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. ఆమెతోపాటు చక్రపాణి, రాజీ, గీత, సత్యకళ, ప్రమీల, అర్జున్, రామమోహనరావు, రవికాంత్, వై. జి. పి., మురళి, శేషాచలం పాల్గొంటున్నారు. సముద్రాల జూనియర్ సంభాషణలకర్త. ఎం. ఎస్. విశ్వనాధన్ సంగీత దర్శకుడు. రెండు చిత్రాలకూ దిలీప్‌సింగ్ శిల్పం, బి. హరినారాయణ కూర్పు నిర్వహిస్తున్నారు. రెండో షెడ్యూల్ నాగలాపురం పరిసర ప్రాంతాలలో జరుగుతుంది.

అమరజ్యోతి'లో జయచిత్ర, చంద్రకళ

రజనీకాంత్, చిరంజీవి అన్నదమ్ములుగా

సెక్స్‌వేవ్ చిత్రాల ద్వారా ఆంధ్రులకు పరిచితుడైన ఐ. వి. శశి దర్శకత్వంలో "కాళి" అనే సినిమాస్కోప్ చిత్రం తెలుగు తమిళ భాషల్లో తయారౌతోంది. రజనీకాంత్, చిరంజీవితోపాటు కాంతారావు, జయలక్ష్మి, సీమ, వెన్నిరాడై నిర్మల, రీనా నటిస్తున్నారు. మహేంద్రన్ కథ, స్క్రీన్‌ప్లేకు గొల్లపూడి మాటలు రాశారు. వేటూరి గీతాలకు ఇళయరాజా సంగీతమిచ్చారు. ఛాయ : అశోక్‌కుమార్. శిల్పం : మోహన.

చైనాలో చలనచిత్ర పరిశ్రమ

అత్యధిక జనసంఖ్య గల దేశం చైనాలో ఏటా 20 చిత్రాల వరకే తయారవుతాయి. దేశమంతటా 2 వేల థియేటర్లలో, 4 వేల క్లబ్బుల్లో ఈ చిత్రాలు ప్రదర్శింపబడుతూంటాయి. టిక్కెట్ ఖరీదు దాదాపు మన 10 పైసలకు సమానం. దాని పక్కనే వున్న చిన్న దేశం తైవాన్‌లో ఏటా 190 చిత్రాలు తయారవుతాయట.

'ఎర్ర గులాబీలు'లో కమలహాసన్, శ్రీదేవి

సినిమా విశేషాలు

అభిమాన సంఘాల ప్రయోజనం, చిత్రాల విజయానికి వాటి సహకారం

— క్రాంతికుమార్

ప్రేక్షకులకు కొందరు నిర్మాతలంటే ప్రత్యేక అభిమానం. ఆ నిర్మాతల చిత్రాలు బావుంటాయి అనెడి నమ్మకం ప్రేక్షకులకు వుంటుంది

తెలుగు చలనచిత్రరంగంలో సంవత్సరానికి ఎనిమిదిపదులు విడుదలవుతున్నా, ప్రేక్షకులకు

'జూదగాడు'లో ఒక దృశ్యం

కొందరి చిత్రాలపై వ్యామోహం వుంటుంది. ప్రేక్షకుల అభిమానాన్ని చూరగొన్న దజనుమందిలో శ్రీ క్రాంతికుమార్ ఒకరు.

"శారద ... ఊర్వశి ... కల్పన, జ్యోతి ... ప్రాణం ఖరీదు" వంటి విలువగల చిత్రాలను శ్రీ క్రాంతి అందించారు. ఆయనతో జరిపిన ఇంటర్వ్యూ సారాంశం పాఠకులకు తెలుపుతున్నాను.

తను నిర్మించిన చిత్రాలలో "ఊర్వశి ... జ్యోతి" మానసిక ఆనందాన్ని కలిగించాయట. "జ్యోతి" చిత్రానికి పేరుతోబాటు ఆర్థిక లాభం కూడా వచ్చిందట.

"ఊర్వశి" చిత్రం అపజయానికి కారణం ప్రేక్షకులేనట. పాత్రను నడిపిన విధానంలో ఏదో లోపించిందట. ఏ పాత్రకు ప్రేక్షకుల సానుభూతిని ఎదురుమాశారో ... ఆ పాత్ర జనబంధ గాకపోవడం, నష్టాన్ని తెచ్చిందట.

ఆంధ్రదేశంలో చలనచిత్ర పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరే వ్యక్తులలో శ్రీ క్రాంతి ఒకరు. ఆయన వరుసగా అయిదు చిత్రాలను అక్కడ నిర్మించారు.

లాబ్ డబ్బింగ్ ఆవశ్యకత

"నలుపు ... తెలుపు" చిత్రాలకు లాబ్ ఎంత అవసరమో, డబ్బింగు...ఎడిటింగు సదుపాయాలు కూడా అత్యవసరము అన్న భావాన్ని, క్రాంతికుమార్ వ్యక్తంచేశారు.

శ్రీ క్రాంతికుమార్

చిత్రాల విడుదల రద్దీ తగ్గడం అసంభవమని ... ప్రతి నిర్మాత తన చిత్రం యొక్క విడుదలను ఆపడం జరిగేపని కాదని, శ్రీ క్రాంతి తెలిపారు.

మూరు చిత్రాలు విడుదలవుతున్నప్పుడు... వారానికి రెండు, మూడు చిత్రాల విడుదల సమంజసమేనని, శ్రీ క్రాంతి వెల్లడించారు. పరభాషా చిత్రాలను నిర్మించడం అపరాధం కాదని ... ఒక భాషలో విజయాన్ని చవిచూచిన అదే కథను, కొద్ది సహేతుకమైన మార్పులతో మన తారాగణంతో నిర్మిస్తే ... విజయం తథ్యము అని ఎన్నో రీ–మేక్స్ నిరూపించాయి, అన్నారు క్రాంతి.

"కథ కాదు .... కథనం"

కథకన్నా కథనానికే తాను ముఖ్యత్వం యిస్తారట. ఒక చిన్న కథను చెప్పే రీతిలో చెప్పగలిగితే ... దానికి ప్రజాదరణ లభిస్తుందని శ్రీ క్రాంతి తెలిపారు. తన చిత్రాలలో "ట్రీట్‌మెంట్"కే ప్రామినెన్స్ యిస్తారట.

అభిమాన సంఘాలవల్ల ప్రయోజనంకన్నా... అపకారమే ఎక్కువ జరుగుతూవుందని ... ఒక వ్యక్తి ఆరాధనకై ఏర్పడే ఆ సంఘం, ఒకరోజు వరకు వుపయోగపడుతుందని ... బావులేదన్న సినిమాకు అభిమాన సంఘాలు ఎలాంటి ప్రోత్సాహాన్ని యివ్వలేవని, ప్రేక్షకులు అభిమానించే చిత్రానికే వసూళ్లు ... పేరు వస్తాయి అని, అభిమాన సంఘాల స్థాపనకు, తాను వ్యతిరేకినని శ్రీ క్రాంతి ఉద్ఘాటించారు. శ్రీ అక్కినేనితో చిత్ర నిర్మాణం గూర్చి ప్రస్తావిస్తూ ... తనకు... నాగేశ్వరరావుగారికి మనస్ఫూర్తిగా నచ్చిన కథ దొరకడమే తరువాయి ... చిత్ర నిర్మాణం ప్రారంభమవుతుందని, క్రాంతికుమార్ తెలిపారు.

ఆగస్టు నుంచి శ్రీ రాఘవేంద్రరావు దర్శకుడుగా, ఓ నవలా చిత్రాన్ని నిర్మించడానికి శ్రీ క్రాంతి నిర్ణయించారు.

ఒరియా చిత్ర నిర్మాతగా ఆ ప్రేక్షకుల అభిరుచిని అడిగినప్పుడు, "వాళ్లకు కుటుంబ కథలు, పౌరాణిక గాథలు నచ్చుతాయి. ప్రస్తుతం "పూరీ జగన్నాథ్" పేరిట తను ఓ పౌరాణికాన్ని ఒరియాలో నిర్మిస్తున్నట్టు, శ్రీ క్రాంతి తెలిపారు.

రెండురకాల కమిటీలు

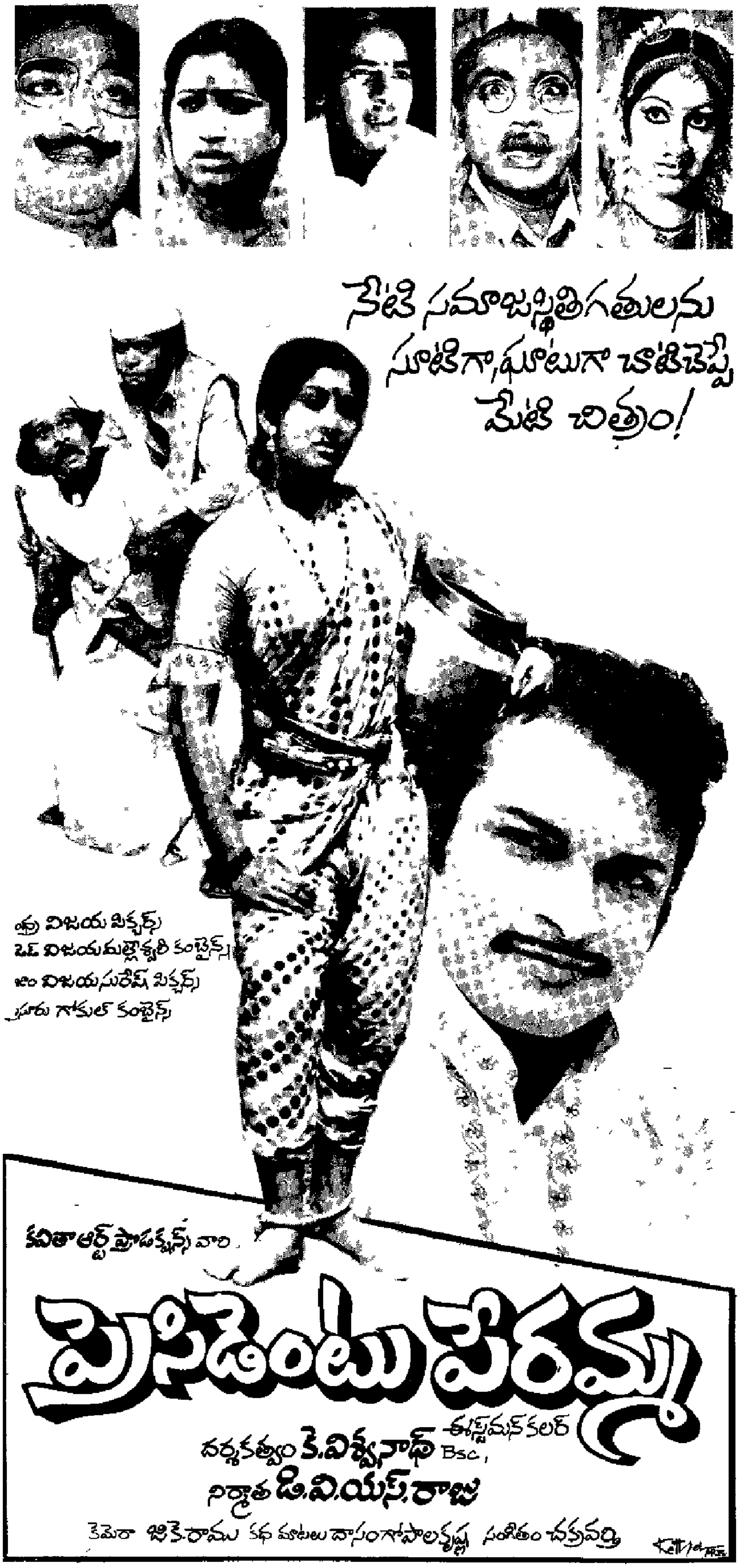
అవార్డుల కమిటీ రెండురకాలుగా వుండాలన్నారు. ఉత్తమ చిత్రాన్ని నిర్ణయించే సంఘంలో అందరికీ సభ్యత్వం వుండొచ్చునని ... సాంకేతిక శాఖలకు యిచ్చే అవార్డుల సంఘంలో... ఆయా శాఖలలో అనుభవం గడించిన వ్యక్తులకు సభ్యత్వం వుండాలని ... శ్రీ క్రాంతి తెలిపారు.

చెడుప్రభావం

సమాజంపై సినిమా ప్రభావం ఏమిటి అని ప్రశ్నించాను. చెడును స్వీకరించే స్వభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నది. అందుకని, నీతి ... ప్రబోధం ... ప్రయోజనం అంటూ మంచిని చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తే ఆ కథలోని చెడును మాత్రమే అలవర్చుకుంటున్నారని తనకు

Rediffusion/R/889TLd

సినిమా

అనిపిస్తున్నదట. గనుక, వినోదాలతోబాటు మానసోల్లాసాన్ని కలిగించే చిత్రాల నిర్మాణమే శ్రేయస్కరంగా క్రాంతి భావిస్తున్నారు

స్టార్స్ వల్లే పాత్రలో మార్పు

కథ మంచిదయినప్పుడు స్టార్స్‌తో తీస్తే పేరు డబ్బూ మరింతగా వస్తుంది అదే కథను చిన్నవాళ్లతో తీస్తే, కొద్దిపాటి లాభం, పేరు వస్తుంది

స్టార్స్‌తో తీస్తే మరో ఇబ్బందికూడా వుంది హీరోలకోసం కథలోని పాత్రలను మార్చవలసివస్తుంది అలాంటి పద్ధతికి శ్రీ క్రాంతి వ్యతిరేకి ప్రస్తుతం మన చిత్రాలలో కనిపిస్తున్నవి మూడు బలహీనమైన కథాంశం విదేశీ నాగరికతా ప్రభావం నిస్సారమైన సంఘటనలతో, అర్థంపర్థంలేని సంగీతం

ఒక చిత్ర విజయానికి, సంగీతం నలభై శాతం తోడ్పాటునిస్తుందని, సన్నివేశ అనుగుణంగా వుండే సంగీతానికి ప్రేక్షకుల మంచి తీర్పునిస్తారని, శ్రీ క్రాంతి తెలిపారు

సిన్సియారిటీ

చిత్రం నిర్మించడం వరకు సిన్సియర్‌గా వుండవలసిన బాధ్యత నిర్మాతకు ఎంత వుందో . ఆ చిత్రాన్ని ప్రేక్షకులు రిసీవ్ చేసుకున్నా చేసుకోకపోయినా, సిన్సియర్‌గా వాళ్లను అభినందించాలి, అంటారు శ్రీ క్రాంతికుమార్.★

నవలా దర్శకురాలు తీసే మరో నవల

నవలా నాయకుడు అంటే శ్రీ అక్కినేని, నవలా చిత్ర నిర్మాత అంటే శ్రీ దుక్కిపాటి, శ్రీ రామానాయుడు అని చెప్పే ప్రేక్షకులు... నవలా దర్శకురాలుగా శ్రీమతి విజయనిర్మలను పేర్కొనడం... నేను ఎన్నోచోట్ల విన్నాను.

ఆమె దర్శకత్వంలో ఎస్ వి ఎస్ ఫిలింస్, పాఠకులు మెచ్చిన "శంఖుతీర్థం"ను నిర్మిస్తున్నారు నవలకు నాయకుడుగా కృష్ణ పాత్ర పోషణ చెయ్యమన్న ఆ నవలా చిత్రంలో శ్రీమతి విజయనిర్మల నటించకపోవడం... ఆమె సంస్కారాన్ని బుజావు చేస్తోంది

"అందాల సుందరి" జయప్రద ఒక నాయికగా నటించగలరని తెలిసింది

మళ్ళీ మీ రోజువారీ పనులు మామూలుగా చేసుకోవాలని ఆత్రుతగా ఉందా మీకు?

గ్లాక్సోస్-డి®

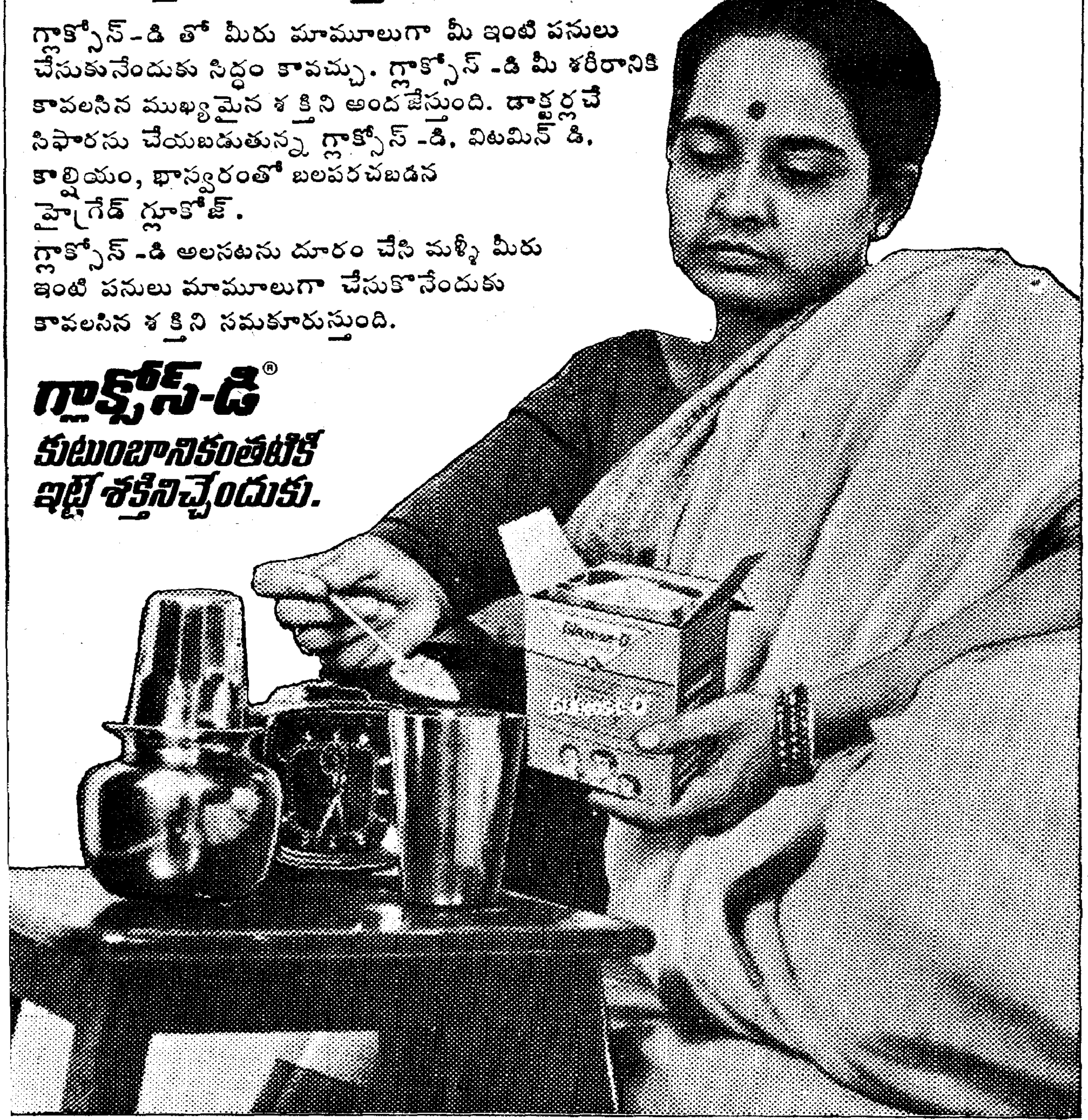
అలసటను ఎదుర్కొనేందుకు వెంటనే శక్తిని సమకూరుస్తుంది.

గ్లాక్సోస్-డి తో మీరు మామూలుగా మీ ఇంటి పనులు చేసుకునేందుకు సిద్ధం కావచ్చు. గ్లాక్సోస్-డి మీ శరీరానికి కావలసిన ముఖ్యమైన శక్తిని అందజేస్తుంది. డాక్టర్లచే సిఫారసు చేయబడుతున్న గ్లాక్సోస్-డి, విటమిన్ డి, కాల్షియం, భాస్వరంతో బలపరచబడిన హైగ్రేడ్ గ్లూకోజ్.

గ్లాక్సోస్-డి అలసటను దూరం చేసి మళ్ళీ మీరు ఇంటి పనులు మామూలుగా చేసుకొనేందుకు కావలసిన శక్తిని సమకూరుస్తుంది.

గ్లాక్సోస్-డి®

కుటుంబానికంతటికీ ఇట్టే శక్తినిచ్చేందుకు.

dCA/GL/54/TL/Rev

దాసరి చిత్రీకరణలో "ఏకలవ్య"

ఎస్ వి ఎస్ లింక్ వచ్చే సంవత్సరం బహుజనప్రియమైన పురాణ గాథను శ్రీ దాసరి చిత్రీకరణలో నిర్మించడానికి నిర్ణయించినట్టు. "ఏకలవ్య" చిత్ర నిర్మాణాన్ని తలపెట్టిన తెలుగు సంస్థ ఎస్ వి ఎస్ నిర్మాతలను అభినందిస్తూ, అగ్ర దర్శకుడికి నిర్దేశకత్వం అప్పగించినందుకు, యీ కలం జగన్నాథరావుగారి కుమారులను కొనియాడుతూంది

ఏకలవ్య పాత్రను కృష్ణ పోషిస్తేనే సరైన న్యాయం జరుగుతుంది అని యీ సిరా అభిప్రాయపడుతూంది

'ఏకలవ్య' చిత్రం పూర్తయిన తరువాత స్వర్గీయ జగన్నాథరావుగారి మనోభీష్టాన్ని, వారి కుమారులు నెరవేర్చాలి

"శశిరేఖా పరిణయం" అనేది మధుర మనోహరగాథకు, ఎస్ వి ఎస్ సోదరులు తెరరూపం యివ్వాలి

శోభన్‌తో తమిళ సుజాత

అగ్ర దర్శకుడు శ్రీ దాసరి యువచిత్ర నిర్మాతలు శ్రీ మురారి శ్రీ నరసింహనాయుడు కోసం సృష్టించిన అపురూపమైన కథకు శ్రీ శోభన్‌బాబును నాయకుడుగా ఎంపికచేసిన విజం పాఠకులకు తెలుసు

ఆయన సరసన నటించడానికి తమిళ చిత్ర రంగంలో వైభవ జీవితాన్ని అనుభవిస్తున్న శ్రీమతి సుజాతను నాయికగా ఎంపికచేశారు

కంచికి చేరని కథలో అభిలాష

మరో నాయికగా కొత్త నటిని పరిచయం చేస్తున్నారు ఆమె పేరు వక్కలంక పద్మ

యువచిత్ర రంగులలో నిర్మిస్తున్న శ్రీ దాసరి చిత్రంలో మరో జంట మొదటిసారిగా కలిసి నటిస్తున్నారు చలం రమాప్రభ ప్రధానపాత్రలను ప్రభాకర్‌రెడ్డి, రమణమూర్తి, సావిత్రిపోషిస్తున్నారు

ఈ చిత్రానికి మహదేవన్ రాజగోపాల్, జి జి కృష్ణారావు, దేవులపల్లి, శ్రీశ్రీ, వేటూరి ప్రధాన శాఖలను నిర్వహిస్తున్నారు

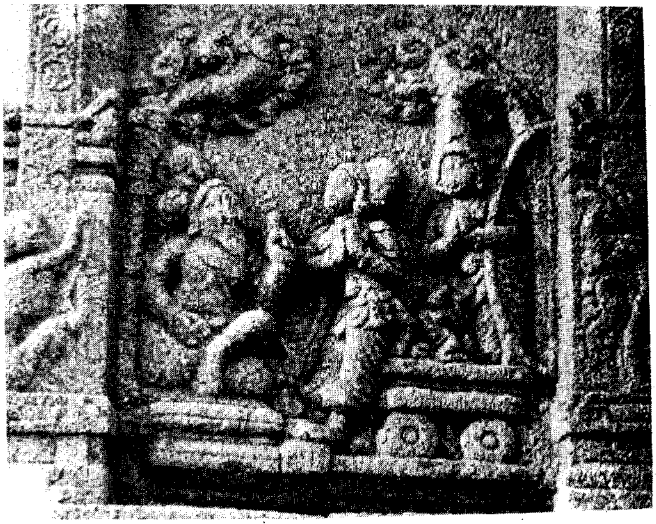
మార్చి ఏప్రిల్ జూన్ మాసాలలో నిర్మాణం పూర్తయ్యే యీ చిత్రానికి లక్ష్మి ఫిలింస్ పంపిణీదారులు

"సూపర్ మ్యాన్"గా సూపర్ స్టార్

శ్రీ ఎన్ టి రామారావును "సూపర్ స్టార్" అని ఈ కలం వ్రాసినపుడు చాలామంది వ్యాఖ్యానించారు కానీ అది నిజమని ఇప్పటికీ వసూళ్ల వర్షం కురిపిస్తున్న "డ్రైవర్ రాముడు" చిత్రం నిరూపిస్తూంది ఏజ్ అయినా, బోలెడంత ఇమేజ్ వున్న ఆర్టిస్టు శ్రీ ఎన్ టి ఆర్ అని ఎప్పటికప్పుడు తెలుస్తూనే వుంది ఈ సంవత్సరం 'సూపర్ స్టార్' శ్రీ ఎన్ టి ఆర్ కాల్‌షీట్లు పొందివున్న నిర్మాతల్లో లక్ష్మి విష్ణు ప్రొడక్షన్స్ అధినేత శ్రీ ఆర్ గోపాల్ ఒకరు సినిమానవలతో వలసినంత అనుబంధం వున్న శ్రీ గోపాల్ శ్రీ ఎన్ టి ఆర్‌తో "సూపర్ మ్యాన్" చిత్రాన్ని నిర్మించడానికి నిర్ణయించారు రామారావుగారి కిదొక వెరైటీ రోల్

శ్రీ విక్టరీ మధుసూదన రావు దర్శకత్వంలో "మే" నుంచి ముందుకునడిచే "సూపర్ మ్యాన్" కథను ప్రముఖ రచయిత శ్రీ ఆర్ కె ధర్మరాజు వ్రాశారు ఆగష్టు నుంచి సెట్స్‌పైకి వెళ్లే ఈ కాన్సెప్ట్ రంగుల చిత్రానికి శ్రీ ఆత్రేయ మాటలను, శ్రీ మార్కస్ బార్ట్లే ఛాయాగ్రహణం సమకూరుస్తున్నారు – శ్రీనివాస్

సుందర్‌లాల్ నహతా సమర్పించు
శ్రీకాంత్ పిక్చర్స్
అందడు ఆగడు
నిర్మాత: శ్రీకాంత్ నహతా
దర్శకత్వం: యస్.డి.లాల్
సంగీతం: సత్యం
కెమెరా: యస్.వి.శ్రీకాంత్
శ్రీకాంత్ రిలీజ్

హజార రామాలయం, హంపి : లక్ష్మణుడు సీతని అడవిలో వదలివేస్తున్న దృశ్యం ★ దశరథుడు, కైకేయి : అదే దేవాలయంలోని శిల్పం

దేవాలయ శిల్పాలలో రామాయణ గాథలు

రామాయణంలోని పలు ఘట్టాలు భారతీయ శిల్పంలోనూ ఆగ్నేయాసియా దేశాలలోని శిల్పంలోనూ మనం చూడవచ్చు. అతి ప్రాచీనమైన రామాయణ శిల్పాలు గుప్తులకాలానికి చెందిన దేవగడ్ నందలి దశావతార దేవాలయంలో వున్నాయి అహల్య శాపవిమోచనం, లక్ష్మణుడు శూర్పణఖ ముక్కుచెవులు కోయుట మొదలగు శిల్పాలు అక్కడున్నాయి.

దక్షిణ భారతదేశంలో బాదామి చాళుక్య, రాష్ట్రకూట, హోయసల, విజయనగర దేవాలయాలలో రామాయణ శిల్పాలున్నాయి. హంపి విరూపాక్షాలయంలోను, లేపాక్షి, సోంపాలెంలలోని విజయనగర దేవాలయాలలో రామాయణంలోని ఘట్టాలు వర్ణ చిత్రాలలో వున్నాయి. రామాయణ ఘట్టాలను కేరళ ప్రాంతంలోని వర్ణ చిత్రాలలో చూడవచ్చు.

కాంచీపురం వరదరాజస్వామి దేవాలయంలో కళ్యాణ మండపంపై రామాయణ గాథలు అద్భుతంగా చెక్కబడినాయి. ఇవి విజయనగరకాలం నాటివి. ఇచ్చట ఋష్యశృంగుడు యాగంచేసి హవిస్సును సంపాదించి దశరథునకు ఇచ్చుట, రామ లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నుల జననం, శివధనుర్భంగం, సుగ్రీవుడు రాములవారిని కలుసుకొనుట మొదలగు శిల్పాలున్నవి. ఇచటి సప్తతాడభంజనము అద్భుతమైన శిల్పము శ్రీరాముడు తన ఎడమపాదముతో సర్పమును నొక్కిపట్టగా అది వంకరలులేక నేరుగా వున్నది. సర్పము శరీరముపై ఏడు తాటిచెట్లు వున్నాయి. శ్రీరాముడు వదలిన బాణము ఏడు తాటిచెట్ల గుండా దూసుకొనిపోయి తరువాత సర్పము మెడలో నుంచి వెలుపలికి వచ్చినది. వాల్మీకి రామాయణంలో రాములవారు వదలిన బాణము ఏడు తాటిచెట్లగుండా దూసుకునిపోయి భూమిని ప్రవేశించినట్లుగా చెప్పబడింది. వాల్మీకి రామాయణంలో సర్పము యొక్క ప్రసక్తి లేదు. కాని ఆనందరామాయణంలో సర్పమును గురించిన గాథ యున్నది. రాములవారు ఆవిధంగా తన ప్రతిభను ప్రదర్శించిన పిదప సుగ్రీవు డాయనకు ప్రణమిల్లి వాలిని హతమార్చుటకు అతని సాయము కోరెను. వాలి సుగ్రీవుల యుద్ధము, రాములవారు చెట్టుచాటు నుండి వాలిపై బాణము వదలుట, రామ విభీషణుల మైత్రి, ఆంజనేయుడు సీత వద్ద నుంచి ఉంగరము తెచ్చినంతట రాములవారు ఆంజనేయుని కౌగలించుట, ఆంజనేయుడు సంజీవి పర్వతమును తెచ్చుట, శ్రీరాముడు హనుమంతుని భుజముపై కూర్చుని రావణునితో పోరాడుట, ఇవన్నీ కూడా ఈ కళ్యాణమండపంలో చెక్కబడినాయి.

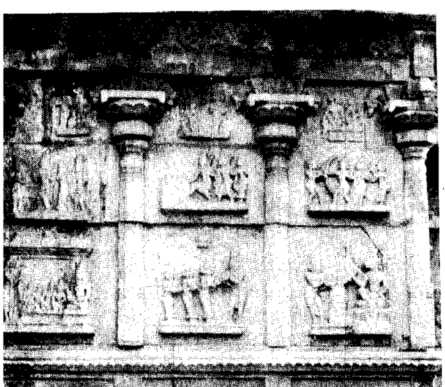
విజయనగర కాలంలో శౌర్యమునకు మారుపేరయిన మారుతిని ప్రీతితో పూజించారు. ఈకాలపు కోటల ద్వారముల వద్ద ఆంజనేయస్వామి గుడి తప్పకుండా వుంటుంది. వరదరాజాలయ కళ్యాణ మండపంలో ఆంజనేయస్వామికి నాలుగు చేతులున్నాయి. పై రెండు హస్తములలో శంఖ చక్రములుండగా దిగువ రెండు హస్తములు అంజలి ముద్రలో వున్నవి.

సీతారాముల కళ్యాణం హంపి విరూపాక్ష దేవాలయంలో మనోహరమైన వర్ణ చిత్రంగా చూపబడింది. రాములవారి పట్టాభిషేకం లేపాక్షి దేవాలయ వర్ణ చిత్రాలలో వున్నదిగాని అది ఇప్పుడు దాదాపు రూపుమాసిపోయింది. సోంపాలెం (చిత్తూరు జిల్లా) దేవాలయ వర్ణ చిత్రాలలో రాములవారు తాటకను సంహరించుట, దశరథుడు కైకేయిని ఓదార్చుట, రాములవారు అరణ్యమున కేగుటకు దశరథుని వద్ద అనుజ్ఞ పొందుట ఇప్పటికీ చూడవచ్చు.

తాడిపత్రి చింతల వెంకటరమణస్వామి ఆలయంలోనూ, హంపి హజార రామాలయంలోను, తిరుపతి గోవిందరాజ, రామాలయాలలో రామాయణ శిల్పాలు కలవు. తంజావూరు సరస్వతీ మహల్ గ్రంథాలయంలో పదిహేడవ శతాబ్దపు రామాయణ వర్ణ చిత్రాలు పదిలపరచబడినాయి. కేరళలోని తిరుచూరు దేవాలయంలో పద్దెనిమిదవ శతాబ్దంనాటి రామాయణ వర్ణ చిత్రాలు కలవు. తంజావూరు రాజభవనంలో పందొమ్మిదవ శతాబ్దపు రాములవారి పట్టాభిషేకం మొదలగు వర్ణ చిత్రాలున్నవి.

విజయనగర ప్రభువుల నాణెములు కొన్నింటిపై రాములవారు, హనుమంతుడు మొదలగు విగ్రహాలు చెక్కబడినవి. ★

దశరథుడు పాయసమును పంచడం :
అహల్య శాపవిమోచనం, మున్నగు దృశ్యాలు.

వ్యాసం, ఫోటోలు :
డాక్టర్ వేమూరి కామేశ్వరరావు

మిత్రషడ్వర్గం

కామ క్రోధాదులనే అరిషడ్వర్గం కాక మరొక రీతి శత్రుషడ్వర్గం ఉన్నదనీ, అది నరక హేతువనీ తెలిసి కొని ఉన్నాము. ఆ విధంగానే మిత్ర షడ్వర్గం కూడా ఒకటి ఉన్నది. దానిని మనం ఆశ్రయిస్తే మనలను తప్పుమార్గాలనుంచి తప్పించి రాచబాటలో ప్రయాణం చేయించి గమ్యస్థానమైన స్వర్గాన్ని చేరుస్తారు. దాని కోసం మనం ఎక్కడికీ వెళ్ళనక్కరలేదు. కామక్రోధాదులు ఉన్నట్లే ఆ మిత్రవర్గం మన శరీరంలోనే ఉన్నది మన ప్రవర్తనలోనే ఉన్నది.

"సదా ప్రసన్నం ముఖ మిష్టవాణీ
సుశీలతా చ స్వజనేషు సఖ్యమ్,
సతాం ప్రసంగః కులహీన సేవా
చిహ్నాని దేహే త్రిదివ స్థితానామ్."

ముఖం ఎప్పుడూ తేటగా ఉండుట, మెత్తని మాట, ఉత్తమ స్వభావం, తన బంధువర్గంతో స్నేహం, సత్పురుషులతో సంభాషించుట, తక్కువ వంశం వారిని కొలుచుట అనే యీ ఆరున్నూ స్వర్గానికి పోవుటకు తగిన చిహ్నాలని దీని అర్థం.

ధర్మపథం

ముఖాన్ని చిట్లించుకొని ఉండడం మనస్సులోని అసహ్యాన్ని వెల్లడిస్తుంది. అలాంటి ముఖం చూచి, ఎదుటివాళ్ళు "మన మీద ఈ వ్యక్తికి ఇష్టంలేదు." అని అనుకుంటారు కాబట్టి ముఖం ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఉన్నట్టు ఉండాలి. మంచిగా మాట్లాడితే ఎదుటివారికి ఎంతో తృప్తిగా ఉంటుంది. తనయందు వారికి మంచి అభిప్రాయం కలుగుతుంది.

మూడవ మిత్రుడు ఉత్తమశీలం. శీలం ఉంటే అందరినీ తృప్తిపరచగ వచ్చును. ఎవ్వరికీ భయపడవలసిన అవసరం ఉండదు. ఆవిధంగానే తన దగ్గరి బంధువులతో స్నేహంగా ఉండవలెనేగాని, విరోధం పెట్టుకోరాదు. విరోధముంటే ధన, మాన నష్టాలు కలుగుతాయి. ఇతరమైన అనర్థాలూ కలగవచ్చును.

వంశంలో హీనస్వభావం కలవాడు ఎంత ధనవంతుడైనా - అతనిక్రింద నౌకరీకి కుదురుకోరాదు. అతడు తన్ను సేవకుని గా భావించి తిరస్కార భావంతో చూడ వచ్చును.

ఇవన్నీ ఉన్నట్లయితే తాను ఈ లోకంలో ఉన్నా స్వర్గంలో ఉన్నట్లే సుఖంగా ఉండ వచ్చును. మనస్సుకు ఎట్టి వికారం ఉండదు.

దేహత్యాగం చేశాక స్వర్గం లభిస్తుందని పై శ్లోకం అభిప్రాయం.

జీవితం ప్రశాంతంగా ఉండడానికి ఇవి అవసరం.

— బులుసు వేంకట రమణయ్య

చదువుకుందుకు వెళ్ళావని తెల్సుకదమీకు." కొంటెగానవ్వుతూ ముందుకుసాగాడు కోటి.

"కోటిగాడు— అదే కోటిగాడు" అంతా రకరకాలుగా వాడిని గురించి చెప్పు కుంటున్నారు.

ఈ మొండి ధైర్యం ఏటుపోయి ఏటు వస్తుందోనన్న భయం కాళ్ళు వణికిం చేస్తుండగా వెంకన్న దూరంగా స్తంభం వెనక దాక్కున్నాడు.

కొడుకింత వాడైనందుకు గర్వంకంటే —ఇంత ధైర్యం చేస్తున్నందుకు భయంగా వుంది వాడికి. ఈ నరాల వక్కలపాలు చేసి. నమ్ము, వాడింతవాడై . యీ పెద్దలకి ఎదురయితే—గుండెలకు ప్రబలకరం వేసు కున్నాడు.

వాడి భుజంమీద బాబా చెయ్యి పడింది. "వెంకన్నా! ఎందుకు భయం? వాడు వాడిదేనా! వాడు అన్యాయాన్ని సహించ లేడయ్యా! పద చూద్దాం" అంటూ ముందుకి నడిపించాడు.

"గ్రామపెద్దలకు నా నమస్కారాలు. నే నిక్కడికి ఒక పని మీద వచ్చాను. మొత్తం వచ్చినవి ఆరు టెండర్లు. ఇవి, ఇవిగో- యీ సీలు వేసిన కవరులో వున్నాయి. పాటు గూమికో దరిబడినాళ్ళు అనుకున్నాను

కోటిగాడు

(18వ పేజీ తరువాయి)

గడువు కాలంలో ఆ పని చేసి వుండాలి. అంచేత ఓడిపోయిన టెండరుకి డిపాజిట్టు మనీ తిప్పి యివ్వడం జరుగుతుందేగాని, టెండరు ఫారాల ధరావతు యివ్వడం జరగదు. మీ అందరి సమక్షంలో వాటిని తెరుస్తున్నాం" అని చెప్పి - గుమాస్తాని. కవరు సీలు పగులకొట్టమన్నాడు కోటి. గుమస్తా సీలు పగలకొట్టి, టెండరు కాగితాలు మడతలు విప్పి చదవడం ప్రారంభించాడు. ఒక్కొక్కటే చదువుతుంటే, అందరి ముఖాలూ కాంతి తగ్గుతున్నాయి. కళాకళలు మారుతున్నాయి. నాలుగోది — ఇందిరా సహకార చేపల సంఘం. వారిదీ, ఐదోవది. చదువుతున్నాడు గుమాస్తా! ఎవరిదబ్బా యీ సంఘం? నవ్వుకున్నారు కొందరు.

"అన్నీ విన్నారు కదా! వీటిలో—అన్నిటి లోకీ ప్రభుత్వానికి ఎక్కువ దగ్గరది — సహకార సంఘం వారిది. వారికి మా కృతజ్ఞతలు" చెప్పి ముగించాడు కోటి. సహకార సంఘం తరఫున కాగితాలు అందుకుందుకు ఇందిర ముందుకొచ్చింది. హాలంతా ఒక్కసారి వూపిరి బిగపట్టింది.

"అన్యాయం, అక్రమం! ఇంట్లో ఏదో గూడుపుఠాణీ వుంది" కరణంగారి బావమరది అరిచాడు.

"ఏదు రాబూ! మేమంతా కలిసి పాడు కున్నాం" నెమ్మదిగా భయంగా అన్నాడు వెంకన్న.

గొల్లు గొల్లు కొడుతున్నారు హరిజనవాడ మనుషులు.

"లంజకొడుకుల్లారా! ఎంత ధైర్యంరా మీకు?" కరణంగారి చేతికర్ర లేచి వెంకన్న నెత్తిన పడింది.

ఆగి ఆ కర్రని విసిరేశాడు తండ్రి పక్కనే నిలబడుతూ. వాడి కళ్ళు నిప్పుకణిక లాగే ఎంత నిప్పుల్లాగా మండుతున్నాయి.

"బాబుగారూ! మా బాబు చేసిన దోష మేమిటో— క్షమించారు? ఏం వాళ్ళు మనుషులు కారా? వాళ్ళు వ్యాపారం చేసుకో కూడదా? పెద్దవారు, ఎప్పటికైనా మహారాజులు. ఇప్పటికీ మించిపోయినదిలేదు కరణంగారూ. మనిషిని మనిషిగా చూద్దాం నేర్చుకోండి: నడబాబూ" అని తండ్రిని బాబా దగ్గరకి తీసాడు.

హాల్లో అంతా హాహాకారాలు లేచాయి.

"ఆగండి. ఎందుకు ఆవేశం? ఇదివరకు మనం దెబ్బలు తిన్నాం కనక— యిప్పుడూ తింటామని అనుకోడంతో

మీ కేశ సంపదకు

జుట్టు అద్భుతంగా ఉండేటట్టు చేసేది రీటా-దానిలో అటువంటి శక్తి, సువాసనా ఉన్నాయి - శిరోజాలు సహజంగా, చక్కగా పెరగడానికి. చల్లదనానికి. దానికదేసాటి.

రీటా వాడి మీ కురుల సౌభాగ్యాన్ని వృద్ధి చేసుకోండి. మీ శిరోజాలు ఏపుగా, ఒత్తుగా పెరిగి నిగనిగలాడుతూ మెత్తగా ఉంటాయి.

రీటా

* స్త్రీలూ పురుషులూ వాడవచ్చును

నేడే ఒక సీసా కొనండి ప్రతిచోటా దొరుకును

ఇప్పుడు సూపర్ ఎకానమి (100 ml) సైజులో కూడా వస్తున్నది

వాళ్ళ తప్పేముంది. ఒకే-సారిగా అంతా వెళ్ళిపోంగి. ఒబ్బు మీరు ప్రెజరీగో కట్టి ఫలాన చూపించి పని ప్రారంభించవమ్మను" చెప్పాడు కోటి.

"నువ్వు రా కోటీ— యీపూట మనం సంబరం చేసుకోవాలి. యివాళ పండుగరా కోటీ!" అరచాడో పది మంది.

"వస్తా రా! ఇలా కాదు. మీ వాడిగా, రాత్రికి వస్తా! గోల చేయకండి — వెళ్ళి పోండి!" హెచ్చరించాడు డప్పు వేప్పు వడుస్తూ.

"యా గారా! పిల్లులు పంగాలు విసురుతున్నాయి!" పళ్ళు కొరికాడు మునసబు.

"... కూడ్దాం - పదండి" కమ్యూనిటీహాలు నుంచి కచేరీకి మంచినాలికి మా ద్వారు స్వాగతం - కరణం మునసబులు.

చీకటి పడేదాకా వారి వీళ్ళులు ఒక రూపం దిద్దుకోలేదు. వారేదో పథకం వేస్తున్నారన్న అనుమానం ఎగబడంతో ... అక్కడక్కడే అన్యాయం మొదలు పెట్టింది. ఆమె నువ్వు సంయంలో ఒక పోలేదని. ... దాటింది. ... ఏక్షాంచి అపరం. ... గుర్బు ... కాపన్ ... కోప... కద!

వారి ... విన్న మహాలక్ష్మి, జరగ పోయేదాన్ని గురించి హెచ్చరించడానికి ... గాలిలో పరుగెత్తడం ప్రారంభించింది హరిజన వాడవైపు. గాలి కాబు

కోటిగాడు

జుట్టు చింపిర వంచరగా ఎగిరి పడుతోంది తెల్లని చీర చీకటో మరీ తెల్లగా కనిపిస్తోంది.

* * *

హరిజన వాడ జాతరతో మారు మోగి పోతోంది. అంతా మహా ఆనందంగా వున్నారు. ఆడిపాడి అలసి పోతున్నారు. ఈ సంతోషాన్ని దూరంలో కూర్చుని చూసి ఆనందిస్తున్నాడు అహమ్మద్ బాబా! వాడికి కలలు పండినంత ఆనందంగా వుంది కోటిని చూస్తే.

యాదాలాపంగా అటు చూసిన వాడికి, హఠాత్తుగా పరుగెడుతూ వస్తూ 'బాబా-బాబా! కోటీ" అరుస్తున్న మహాలక్ష్మి కనిపించింది.

"బేటీ" అంటూ కర్ర పట్టుకుని గబ గబ నడిచాడు ఆ వైపు.

"బాబా పారిపో.. అటు.. అటు చూడు మంటలు" అరిచింది మహాలక్ష్మి

అప్పటికే హరిజనవాడ అటు వైపున మంటలకి పొంగు దట్టంగా పొగలు కమ్ముకున్నాయి. "బేటీ నువ్వుండు" అంటూ బాబా కోటీ వాళ్ళున్న గోల వేపు పరుగెత్తి వేపు చేతనైనంత గబగబ నడవడం ప్రారంభించాడు. అటెవ్వరో పక్కకి తోసి కర్రలాగి మంటల్లోకి విసిరేసారు. బాబా పొర్లుతూ 'కోటీ! బేటా" అరుస్తూ అటు నడుస్తూనే వున్నాడు మహాలక్ష్మి లేచి ముందుకు వస్తూండగా చూసిన గోపాల కృష్ణ "ఏమే! మాలాడు కావలసి వచ్చాడేం?" అంటూ చేతిలో లాఠీతో నెత్తిన బాదాడు! అక్కడే కుప్ప కూలిపోయింది మహాలక్ష్మి ... పించాలన్న ఆత్రంతో అటు పరుగెత్తుకు పోయిన గోపాలకృష్ణ - కోటిగాడు, వాడితో పాటే కొందరు పరుగున వస్తూ కనిపించారు. "బేటా! మండిపోతున్నా! ... కాపాడు!' అరిచాడు "..."- వాడి మాట పూర్తి కాలేదు ... కత్తి దూసుకుపోయింది వాడి వెన్నులో. అక్కడే కుప్పకూలిపోతూ "బేటా! మహాలక్ష్మీ!" ... గా అన్నాడు బాబా

జనం గోల ... మంటలు అట్టే ప్రయత్నంతో ...

కోటిగాడు బాబా దగ్గిర కూలబడి అతణ్ణి ఒళ్ళోకి తీసుకున్నాడు "చెప్పు బాబా! త్వరగా చెప్పు ఎవరు? ఎవరిపని చేసింది? నువ్వు చూశావు కదూ! చెప్పు! ఈ అన్యాయం ఊరికినే పోకూడదు బాబా చెప్పు" ఆవేశంగా ... అరుస్తూ అడుగుతున్నాడు కోటి

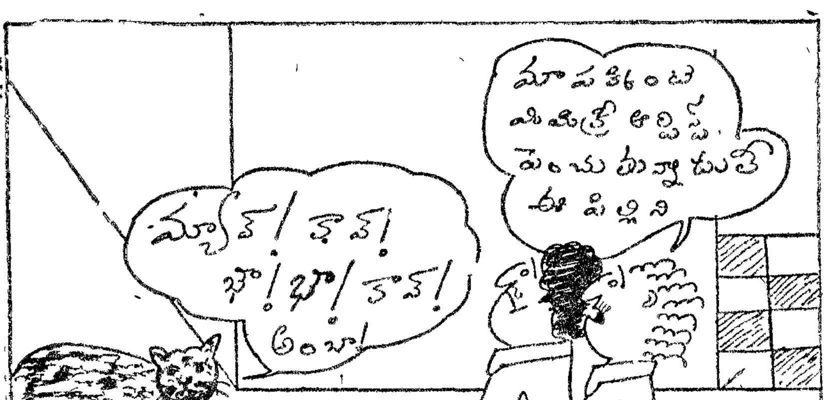
... పరుగులో హడావిడిలో వాడి మోచేతి మీద దెబ్బ తగిలి రక్తం కారుతూంది "చెప్పు బాబా!" బతిమాలుతూ అడిగాడు కోటిగాడి కనులు, వర్షిస్తున్నాయి మన ... మూగగా రోదిస్తూంది జరిగిన అన్యాయానికి.

బాబా ... పెదవులు ... మంటలు ...

"కోటీ చూడు! బట్ట చూడు" అన్నాడు క్షణ క్షణం క్షీణించిపోతున్న కంఠ స్వరంతో

"వీళ్ళో వున్నారా వాళ్ళు - చెప్పు బాబా! పోలీసులు వస్తారు చెప్పు"

"వద్దు బేటా! నాడు ... అంతా యిప్పుడు, ఈ క్షణంలో నీ ముందే నిలబడివుంది. ... ఏం జరిగిందా? తెలిసి ... అప్పగించేయబడ్డ ... — అది మంచిదే గద! ప్రతీకారం ... ఈ మంచి, చచ్చేనా సాధించని కోటీ! నన్ను వదలి పోకు ... కోటిగాడి చేయి గుండెల మీద అద్దుకుంటూ అన్నాడు. బాబా! అతనికళ్ళు మూతలు పడిపోతున్నాయి. "బాబా!

వారఫలం

20-4-1979 శుక్రవారం మొదలు
26-4-1979 గురువారం వరకు

మేషం : అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం బాగుంటుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. సాహసిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. వారం ఆఖరులో లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. వ్యతిరేకమైన వార్తలను వింటారు.

వృషభం : వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. సంతానానికి సౌఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి. స్త్రీలకు — దైవ కార్యాలు నెరవేరతాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

మిథునం : మీ తాలూకు మనుష్యులే మిమ్మల్ని వ్యతిరేకిస్తారు. చికాకులు ఏర్పడతాయి. వారం మధ్యలో అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కర్కాటకం : మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వారం మధ్యలో ఆందోళన కలుగుతుంది. మీ ప్రయత్నాలకు ఆటంకాలు వస్తాయి. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు తిరిగి బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. బంధువులకు చికాకులు ఏర్పడతాయి.

సింహం : సాటివారితో వాద ప్రతివాదాలు తగవు. అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. వారం ఆఖరులో ఫలితం లేని శ్రమ కలుగుతుంది. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఆడంబర కోసం వ్యయం చేస్తారు.

కన్య : సాహసిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. వృత్తిలో సాటివారి పోటీ పెరుగుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు — దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

తుల : ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొహమాటాలు తగవు. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. సాహసిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. వారం ఆఖరులో మీ అంచనాలు తారుమారు కాగలవు. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

వృశ్చికం : వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. స్థిరాస్తి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మీ మంచితనమే మీకు ఇబ్బందిని కలిగిస్తుంది. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. స్త్రీలకు — పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

ధనుస్సు : ప్రయోజనం గల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. వృత్తిలో సాటివారి పోటీ తగ్గుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

మకరం : వృత్తివ్యాపారాలు బాగుంటాయి. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. ప్రయోజనం గల సంభాషణలను జరుపగలరు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కుంభం : మీ ప్రయత్నాలకు ఆటంకాలు వస్తాయి. ప్రయాస కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. విద్యావైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు. నూతన విషయాలను తెల్సుకొంటారు.

మీనం : సాహసిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో మీ తాలూకు వస్తువులు పోవచ్చును. చికాకులు ఏర్పడతాయి. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాల్లోను అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. విలాసవస్తువులు కొంటారు.

— మహేష్

ఇంత దారుణం చేసినవాళ్ళని నేను క్షమించను బాబా! నువ్వు చచ్చిపోకూడదు. టీచరమ్మా! నా బాబును బ్రతికించండి'' అరిచాడు.

''కోటీ'' బాధగా అంటూ బాబాదగ్గర కూర్చుంది. నిజమే కరణం మునసబులే కాదు అంతా అక్కడేవున్నారు. వారి ముఖాల్లో కళ లేదు. వారి ముఖాలు, చేసిన పనికి సిగ్గుపడుతున్నట్లు కళావిహీనంగా వున్నాయి. 'అలా చూస్తుండగానే బాబా కళ్ళు మూసేసాడు. అతని తల వాలి పోయింది.

''బాబా! నువ్వు చచ్చిపోకూడదు బాబా'' అతని మీద పడి భోరున ఏడ్చాడు కోటిగాడు.

కాస్త మనసు చిక్కపట్టుకుని లేచి, అందరికేసి చూశాడు. అతని చేతులు చూసుకున్నాడు. రక్తం మరకలు. ఎవరి రక్తం? బాబా రక్తమా? తన రక్తమా? ఎవరి రక్తం మరకలివి? ఏ కులం రక్తం మరకలివి? ''చూడండి! ఈ రక్తం చూడండి. ఎవరి రక్తం యిది. ఏది బాబా రక్తం—ఏది నాది? ఏది మీ ఉన్నత కులంవారి రక్తం? ఏది పేద ముస్లిం రక్తం? ఏదీ మా లవాడి రక్తం? చెప్పగలరా ?...'' ఆవేశంగా అరిచాడు కోటిగాడు. చుట్టూ పెద్దల ముఖాలమీదికి చేతులు చాపి చూపెట్టాడు.

''చెప్పలేరు. ఎలా చెప్పగలరు? అందరిదీ ఎర్రని రక్తమే కద! కానీ కపి! కపిది మటుకు రంగు రంగుల రక్తం కాబోలు! మీ కులాల పట్టింపులది మటుకు వంచ వన్నెల రక్తం కాబోలు... పోండి! మీరంతా పోండిక్కడి నుంచి.'' పిచ్చెత్తిన వాడిలాగా అరిచాడు.

ఇందిర అతని ఆవేశం తగ్గించాలని చూసింది అప్పుడే మైకం తెలిసిన మహాలక్ష్మి బిత్తరపోయి భయంగా చూస్తుంది.

కోటిగాడి చూపు ఆమె మీద పడింది. చుట్టూ అందర్నీ కలయచూశాడు. ఆమె దగ్గరగా నడిచాడు. ''అమ్మాయిగారూ! నెమ్మదిగా పేలుగా పిలిచాడు. చుట్టూ జనంలో ఊపిరి తీస్తే చప్పుడు వినబడే టంత నిశ్శబ్దం ఆవహించింది.

''అమ్మాయిగారూ! మీరు మీరు నా మాట వింటారా ? వినండి. మీకీ గొప్ప సంఘం ఏం ఒలకపోసింది ? మీ వున్నత కులం ఏం వార్చి వడ్డించింది ? పువ్వు పూయని మొగ్గ లాంటి మిమ్మల్ని — మీ జీవితాన్ని తుంచి చీకటి మయం చేసేసింది. ఇదేనా ఉన్నత సంస్కృతి అంటే - ఇదేనా మంచి సంప్రదాయంటంటే అమ్మా గారూ!

కోటిగాడు

నేను మిమ్మల్ని రహస్యంగా అనురాగం చేశా. తెలిసికొనిపోతా ... అందరిముందూ అగౌరవపర్చినా — నా ఆశా చాచిన చేతిలో చేయివేసి నా జీవితానికి వెలుగునిచ్చి నాతో పాటు నడుస్తారా? అయితే రండి — వెలుగులోకి నడిపిస్తాను! లేదంటారా — ఇదిగో నీటి ఎవరెంతో ఏకటి మనస్సుల మధ్య చీకటిలో నన్ను పోతాను మీరలా వున్నారని తెలిసినా నేను ఎప్పుడూ సుఖంగా వుండలేను. అమ్మాయి గారూ" ఉదటి కూడిన వాడి స్వరం మహాలక్ష్మిని కదిలించేస్తుంది.

ఆమె మాటల్లో పాసింది తగ్గి తల వంచుకు నిలబడ్డారు ఏమి తప్పు చేశాను నాన్నా! అని అడగాలని వుంది మహాలక్ష్మికి. మామయ్య చేసిన దారుణానికి భయం లేక యింకా నిలబడ్డారా? అనుకుంది. తల్లి ముఖంలోకి చూసింది మహాలక్ష్మి. భర్త భయం పాటు నుండి కూతురి జీవిత్యం మీద చిన్న ఆశ చిగురిస్తుందేమో అన్నట్లు మెరుస్తున్నాయి ఆమె కళ్ళు — కన్నీటిపొర గా వుంది. అంతా అలవం చారేం? ప్రారంభా చేసినవారికి సిగ్గు పడుతోందా? కోటిగాడి ముఖంలోకి చూసింది మహాలక్ష్మి. వాడి ముఖంలో తొంగి చూస్తున్న అప— వాదిరాక్షతంగో నిలిచిన ... అంతా అల, అల వింగిస్తుంది ప్రపంచంగా. నిప్పులు వాని పుష్పవన దేముని కోటిగాడి వాస్పుచ్చ ... అమెయి తెలదీసి గుండెలకు హత్తుకున్నాడు కోటిగాడు. దాకా దగ్గరికి నడిపించి తీసుకెళ్ళి "బాబా! నువ్వే నిజంగానే సాగించావు" అతని రక్తం తాపి ... తిలకం దిద్దాడు కోటిగాడు. ... ఒక్కసారి చిట్టాడారు. ఆ ... 'ఉవ్వెత్తున లేచి ఆనంద తరంగంగా మారి పోయింది!

"పదండి బాబాని వూరేగింపుతో పట్నం తీసుకెళ్దాం" అంటూ ముందుకు సాగారు.

"... కోటి — ... కోటిగాడిని అవలంబించా భుజంమీద ఎత్తుకున్నారు ...

"అరే బాబుగారూ! కళ్ళు తెరవాలే గానీ, మళ్ళీ అవి మూసుకోవడమెందుకు!"

విలువలు

వెనుక 'డిగ్రీ'లు
లక్షల ఆస్తి,
అందమైన శరీరం,
కారు, బంగళా,
ఇవేవి 'నా' గర్వాన్ని
ఏమంతైనా
తగ్గించలేకపోయేయి
రోజు రోజుకీ
'నా'అంతవాడు లేడే!
అదే అహంకారం, దర్పం;
ఇంకా ఎక్కడో కొన్ని
అవరాలు,
'శాస్త్రాల పవిత్రతలో'
విజ్ఞాన కథల్లో
ఏవో సత్యాలు
'నా' గర్వాన్ని అణచివేసి,
'నన్ను' లొంగదీసుకున్నాయి
ఈ కొద్ది అక్షరాల బరువు
నాలుగు డిగ్రీలకంటె,
లక్షల ఆస్తికంటె,
అందమైన శరీరం కంటె,
కారు, బంగళాల కంటె
బరువైనవని, విలువైనవని,
'నా'లోని మార్పువల్ల
నాకే తెలిసింది!!!

— ముదావదుల రామకృష్ణారావు

మానాలు కల్పు యిప్పుడు పర్షిస్తున్నాయి -- మాలక్ష్మిని చూసి. అమ్మాయి గోరంటు — దాని చెప్పుడూ అభిమానం. ఆ అభిమానం వెనక ఆ స్వార్థం వుందని దానికే తెలియదు.

(అయిపోయింది)

అంకితం

పడగు జీవుల విద్యకోసం
చిరుదివ్వెను వెలిగించిన
నా నాడు జ్యోతి
కీ. శే. నేదురుమల్లి బాలకృష్ణారెడ్డి
దివ్యస్మృతికి

— కె. రామలక్ష్మి.

ఆకాశవీధిలో

శ్యామల

"ఆకాశ వీధిలో హాయిగా తిరిగేవు
దేశ దేశాలన్నీ తిరిగి చూసేవు –"

భానుమతి 'మేఘమాల' ను ఉద్దేశించి పాడినా, ఆ పాట నాకు కూడా వర్తిస్తుందనిపించింది. అవును మరి, నా ఉద్యోగం విమానాలలో... నేనొక 'ఎర్ హోస్టెస్'ని!

మధురమైన ఆ పాట వింటూండగా తలుపు తట్టిన శబ్దమయింది.

"టక్...టక్.. టక్..."

అలా తట్టేది ఎవరో నాకు తెలుసు. జాక్!

"కమిన్" పిలిచాను. పైలట్ యూనిఫారమ్‌కి హుందాగా ఉన్నాడు జాక్.

ఆ రాత్రి బొంబే నించి న్యూయార్క్ వెళ్ళే విమానంలో జాక్ కో – పైలట్‌గా, నేను ఏర్ హోస్టెస్ గా వెళ్తున్నాము. ఏయిర్ పోర్ట్‌కి వెళ్తూ నన్ను పికప్ చేసుకోవటానికి వచ్చాడు జాక్.

"నేను రెడీ" అంటూ హాండ్ బాగ్ చేతిలోకి తీసుకున్నాను.

నా దగ్గరగా వచ్చి అడిగాడు జాక్, "ఏం బాబు సిద్ధమయిందా మోహనా?"

చాలా రోజులుగా తనను పెళ్ళి చేసుకోమని అడుగుతున్నాడు జాక్. నేనే ఎటూ తేల్చుకోలేకుండా ఉన్నాను.

"ప్లీజ్. జాక్, ఇప్పుడు కాదు! న్యూయార్క్ నించి రాగానే చెప్తానుగా... ప్లీ..." అభ్యర్థనగా అన్నాను.

కార్లో ఇద్దరం మౌనంగానే ఉన్నాము. నా తల్లి అమెరికన్, తండ్రి ఇండియన్. ఇద్దరూ పెళ్ళయినాక ఇండియాలోనే స్థిరపడ్డారు. రెండేళ్ళ క్రితం 'ఎయిర్ ఇండియా'లో నాకు ఉద్యోగం వచ్చింది. బొంబేలో ఉండటం, ఉద్యోగరీత్యా ప్రపంచమంతా తిరగటం, అప్పుడప్పుడు శెలవ పెట్టుకొని మద్రాసులోని అమ్మ, నాన్నల దగ్గరకు వెళటం– అంతా బాగానే ఉంది. బోలెడంత డబ్బు, గ్లామర్, సరదా– ఉత్సాహంగా గడిచిపోతున్నాయి రోజులు.

ఇప్పట్లో పెళ్ళి చేసుకోవాలనే ఉద్దేశంలో లేని నన్ను జాక్ ప్రేమించాడు. పెళ్ళి చేసుకోమని అడుగుతున్నాడు. నాకు జాక్ అంటే ఇష్టమేకాని, జీవితంలో సెటిల్ అవటం గురించే ఆలోచనగా ఉంది!

జాక్ అందగాడు.

మంచి ఉద్యోగంలో ఉన్నాడు.

నేనంటే ఎంతో యిష్టం.

కాని పెళ్ళి చేసుకుంటే ఈ ఉద్యోగం మానివేయాలి. ఇల్లు, భర్త, పిల్లలు ఈ బాధ్యతలలో మునిగిపోవాలి. అది నచ్చటం లేదు నాకు. జీవితమంతా అవివాహితగా ఉండాలని నాకేం లేదు. కాని ఇంకా కొన్నాళ్ళు– ఇంకో రెండు మూడేళ్ళు– ఇలా 'ఫ్రీ'గా ఉంటే బాగుంటుందేమో! కాని ఉద్యోగంపట్ల నా సరదా తీరే వరకు జాక్ వేచి ఉంటాడా? అట్లా ఉండమని అడగటం న్యాయం కాదు!

అప్పుడు మరొకరిని పెళ్ళి చేసుకొని — ఉహూఁ, ఆ ఐడియా కూడా బాగుండలేదు! నా హృదయ తంత్రులను మొదటిసారిగా మీటింది జాక్... ఎందుకో భర్తగా అతన్నే ఊహించుకోవాలని పిస్తుంది.

ఆలోచనలు తెగనేలేదు. కారు ఆగింది. దిగేముందు, "జాక్, ప్లీజ్ అట్లా ముభావంగా ఉండకు. న్యూయార్క్ నించి వస్తూనే నా నిర్ణయం చెప్తాను ... నిజంగా!" అన్నాను.

నా చేతిని నొక్కుతూ నవ్వాడు జాక్. "శిల్పీ, మోహనా, నాకేం కోపంలేదు. నీకు కావలసినంత టైం తీసుకొని ఆలోచించుకొనే చెప్పు!"

మనసు తేలికయింది నాకు "ఆల్ రైట్" అని విమానాశ్రయంలోనికి నడిచాను.

* * *

ఎయిర్ ఇండియా వారి విమానం బొంబే — న్యూయార్క్ ట్రిప్‌కి సిద్ధంగా రన్‌వేపైన ఉన్నది. కెప్టెన్ సిన్హా పైలట్, జాక్ బెనెట్ కో — పైలట్ గాను ఫస్ట్ ఆఫీసర్ కాక్‌పిట్‌లో ఉన్నారు. పాసింజర్లు సీట్లలో కూర్చుంటున్నారు. ఎయిర్ హోస్టెస్ సిల్వియా ఫస్ట్‌క్లాస్ కాబిన్‌లో ఉంది. మరొక ఎయిర్ హోస్టెస్ నళిని ఎకానమీ క్లాస్ కాబిన్‌లో హడావిడిగా తిరుగుతున్నది, అందరినీ సర్దుతూ, లెక్కపెడుతూ. నేను ఎంట్రెన్స్ వద్ద నిలబడి ఉన్నాను, ప్రయాణీకులకు స్వాగతం చెప్తూ టైము చూసుకొని లోపలికిరాబోతూ, ఊరికే అలా వెలుపలికి దృష్టి సారించాను.

ఆకాశవీథిలో

దూరాన్నించి పరిగెత్తుతూ వస్తున్నారు ఒక యువతి, ఒక యువకుడు చేతిలో బాగ్స్‌తో. విమానంలోకి ఎక్కటానికిగాను వేసిన నిచ్చెనలను తీసివేస్తున్న వాళ్ళను వారిస్తూ, "ఎవరో వస్తున్నారు, ఆగండి" అన్నాను.

వాళ్ళిద్దరూ పరుగువలన రొప్పుతున్నారు. విమానంలోనికి అడుగు పెట్టగానే అలుపు తీర్చుకోవటానికా అన్నట్లు ఆగారు ఓ నిమిషం. ఆ అమ్మాయి, అబ్బాయి కూడా టీనేజర్స్ లాగా ఉన్నారు. 18, 19 ఏళ్ళుంటాయేమో, అంతే. ఆమె ఆసక్తిగా విమానం లోపల చూస్తున్నది. విమానం ఎక్కటం ఇదే మొదటిసారి కాబోలు, అనుకున్నాను. అతను చిరునవ్వుతో "థాంక్యూ, మిస్" అన్నాడు.

"యూ ఆర్ వెల్‌కమ్" నవ్వుతూ జవాబు ఇచ్చాను.

'నో స్మోకింగ్' లైటు వెలిగింది ప్లేన్‌లో. వెంటనే సీటు బెల్ట్స్ కట్టుకొమనే సందేశం కూడా వెలిగింది.

విమానం 'రన్ వే' పైన నడుస్తుండగా మైక్‌లో చెప్పసాగింది సిల్వియా, "కెప్టెన్ సిన్హా అండ్ క్రూ తరపున మీకందరికీ సుస్వాగతం..." తర్వాత సిల్వియా 'ఆక్సిజన్ మాస్క్స్' మొదలైన వాటిని విమర్శ స్థితిలో వాడటం గురించి వివరిస్తుంటే నేను నళిని 'డిమాన్‌స్ట్రేట్' చేశాము. ఆపైన ముగ్గురమూ సీట్లలో కూర్చొని బెల్ట్స్ కట్టుకున్నాము.

రన్‌వే పైన కొంతసేపు నడిచాక వేగం పుంజుకొని పైకిలేచింది విమానం. ఫ్లైట్ లెవెల్ స్టెడీ అవుతూనే 'నో స్మోకింగ్' లైటు ఆరిపోయింది. బెల్టులు విప్పేసి లేచాం ఎయిర్ హోస్టెస్‌లం అంతా. ఫస్ట్‌క్లాస్ పాసింజర్లకు సర్వ్ చేయటం, ముమ్మల్ని సూపర్‌వైజ్ చేయటం సిల్వియా బాధ్యత. నేను, నళిని 'ఎకానమీ' లోని ప్రయాణీకులకు సర్వ్ చేయటం, వాళ్ళ అవసరాలు చూడటం చేయాలి. కాఫీ, టీ, హాట్ డ్రింక్స్ ఉన్న ట్రే తీసుకొని ఒక్కొక్క వరుస వద్ద ఆగి ఎవరికి కావలసినవి వాళ్ళకి అందించసాగాను. నళిని లోపల మరొక ట్రే సర్దుతున్నది.

"మీరేం తీసుకుంటారు?" మర్యాదగా అడిగాను ఒక సీటులోని యువతిని. ఆమె జవాబివ్వకుండా చిరునవ్వుతో నా వైపు చూసింది. సడెన్‌గా గుర్తించాను, చివరి నిమిషంలో విమానం ఎక్కిన స్త్రీ ఈమేనని.

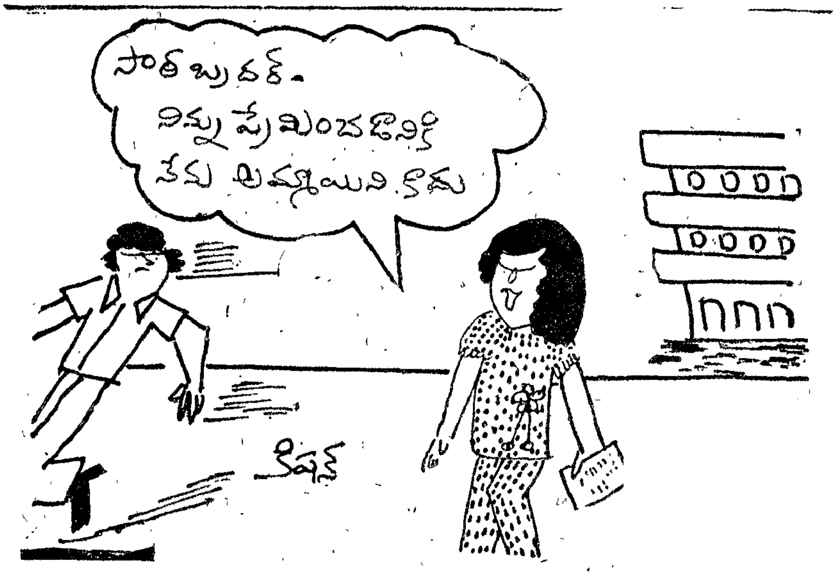
మరొక సారి అదే ప్రశ్న అడిగాను. అలాగే రెప్ప వాల్చకుండా చిరునవ్వుతో చూస్తున్నది. ఆ చూపు, ఆ నవ్వు నాకు అర్థంకాలేదు. ఎందుకో కొంచెం భయమనిపించింది! కాని భయపడకుండా ఉండటమనేది ఎయిర్‌హోస్టెస్ శిక్షణలో ఒక ముఖ్యాంశం. అయినా ఇప్పుడు భయపడేందుకేమున్నది?!

రెండు నిమిషాలాగి "జిన్ ఉందా?" అంది. ఆమె స్వరం తీయగా, వినసొంపుగా ఉంది.

"ఉంది... కాని హాట్ డ్రింక్స్‌కి పే చేయవలసి ఉంటుంది" అని ధరల వివరాలు చెప్పాను. ఈమె వద్దనే చాలా సమయం గడిచిపోతున్నదని మనసులో విసుగ్గా ఉంది.

అంతలో ఆమె ప్రక్కనున్న యువకుడు లేచి నిల్చున్నాడు. "మిస్, కొంచెం జరుగుతారా?" అన్నాడు. వాష్ రూమ్‌కి వెళ్ళడానికి కాబోలనుకొని తొలగి, దారి ఇచ్చాను. అతను, ఆ యువతిని దాటుకొని నా ప్రక్కకు వచ్చి, సడెన్‌గా జేబులోనించి పిస్టల్ తీశాడు.

"మాట్లాడకుండా నేను చెప్పినట్లు చెయ్యి!" స్వరం నెమ్మదిగా ఉన్నా, కఠినంగా ఉంది.

నాకు ఒళ్ళంతా చెమటలు పోయసాగాయి. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

చుట్టుప్రక్కల కూర్చున్న ప్రయాణీకులంతా ఆ పిస్తల్ని చూశారు; అతని మాటలూ విన్నారు. కొందరు స్టన్ అయి పట్లు కూర్చుండిపోతే, మరి కొందరు గొడవ గొడవగా లేచి నిల్చొన్నారు.

మెరుపులా ఆ యువతి లేచి నిల్చుంది. ఆమె చేతిలోనూ పిస్తల్ ఉంది.

"అందరూ కూర్చోండి! నోరెత్త వద్దు!" కీచుగా అరిచింది.

చేతిలోని పిస్తల్‌కి ఎంత విలువో! మరునిమిషంలో అంతా ఆమె ఆజ్ఞ పాటించారు.

"నీ పేరేమిటి?" అడిగాడతను.

"మోహన" తడారిపోతున్న గొంతువి

అదుపులోకి తెచ్చుకుంటూ చెప్పాను. నా మనసులో ఆలోచనలు సుళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. ఈ టీనేజర్స్ ఇద్దరూ ఇంతటి విమానాన్ని, ఇందరు ప్రయాణీకులని గుప్పిట్లో పెట్టుకుంటుంటే చూస్తూ ఊరుకోవటమేనా ? ఏంచేయాలి ? పిస్టల్స్ కాక మరేదైనా మందుగుండు సామగ్రి వాళ్ల వద్ద ఉన్నదా ? వాళ్లకు అసలేం కావాలి ?

"మోహనా, వెనక్కి తిరుగు !"

మౌనంగా వెనుదిరిగాను. నా మెడ పైన చల్లగా పిస్టల్ తగులుతున్నది.

"ముందుకి పదు !"

నడిచాను.

"ఊఁ, కాక్‌పిట్ లోకి — పైలట్స్‌వద్దకు తీసుకువెళ్ళు !"

ఆ అమ్మాయి పిస్టల్‌తో ప్రయాణీకులను బెదిరించి అక్కడి పరిస్థితిని తన అదుపులో ఉంచుకుంటున్నట్లున్నది. నేను ఫస్ట్‌క్లాస్ కాబిన్‌లోనించి కాక్‌పిట్‌లోకి నడిచాను. నా వెనకే పిస్టల్‌తో అతను.

ఫస్ట్ క్లాస్‌లోని పాసింజర్లు అంతా ఎమ్మల్ని విస్మయంగా చూశారు. కాని ఏం మాట్లాడలేదు.

సిన్హా, జాక్ ఏవేవో మెషిన్స్ ముందర కూర్చొని వున్నారు తలపైగా చెవుల మట్టూ ఇద్దరికీ 'హెడ్ ఫోన్స్' ఉన్నాయి.

వాళ్ళ వెనకగా కూర్చొని వున్నాడు రావ్. ముందర పరిచి ఉన్న ఏవో చార్ట్స్ పరిశీలిస్తున్నాడు. అతనే ముందుగా మమ్మల్ని చూశాడు!

"వాట్ ది హెల్..." వాక్యం పూర్తి చేయనేలేదు, పరిస్థితి అర్థం చేసుకున్నాడు. "ఆహా, హైజాకింగ్!" తేలికగా అన్నాడు ఈల వేస్తూ.

ఆ తేలికగా అనటం, ఈల వేయటం అంతా నటనే. నాకు తెలుసు. ఎలాంటి ఎమర్జన్సీలో కూడా ధైర్యం కోల్పోరాదని, కనీసం కోల్పోయినట్లు కనిపించరాదని ప్రతి పైలట్‌కీ నేర్పిస్తారు.

ఆ మాటలకు తల త్రిప్పాడు జాక్. "హలో, మోహనా... నీ ఫ్రెండ్‌కి ఏం కావాలి?" అతి సామాన్యంగా అడిగాడు. నా "ఫ్రెండ్"ట! అటువంటి పరిస్థితిలోనూ నవ్వొచ్చింది నాకు. అతని చేతిలోని పిస్టల్‌ని, ఆ పిస్టల్ ఎదురుగా ఉన్న నన్ను చూసినా, దాని అర్థం గ్రహించినా, ఎంత మామూ

ఆకాశ వీధిలో

లుగా మాట్లాడుతున్నాడు! జాక్, నీవు మంచి నటుడివి !!

సంభాషణ అంతా వింటున్నా, కంట్రోల్స్ పైనించి చూపు మరల్చలేదు సిన్హా; నోరు విప్పలేదు.

నా వెనకనించి ఆ యువకుడు కటువుగా అన్నాడు "నా పేరు దిలీప్... ఈ విమానం న్యూయార్క్ వెళ్తున్నది, అవునా?"

వంటలు

బనానా బన్

1 కప్పు మైదా, 1 కప్పు చక్కెర, సోడాపొడి 2 చిటికెలు బాగా కలపాలి. ఇందులోకి 2 టేబిల్‌స్పూన్ల పాలు, ఒక అరటిపండు వేసి పిసికి కలపాలి. 3, 4 గంటలు నానాక, నిమ్మకాయంత పిండితో అర అంగుళం మందాన బిళ్ళలుగా అరచేతిలో వత్తి, పెనం మీద సన్నసెగన వాయకు 3, 4చొప్పున, నెయ్యివేసి కాల్చాలి. పెనం మీద మూతపెట్టాలి ఒక ప్రక్కన ఎర్రగా కాలాక, వేరేవైపు తిప్పికాల్చాలి. చాకుగానీ, స్పూనుపుల్లగానీ గుచ్చితే పిండి అంటుకుండా ఉంటే సరిగ్గా కాలినట్లు. 2, 3 రోజులు నిలవ ఉంటాయి.

కారా బన్

కప్పు మైదా, చిటికెడు సోడాపొడి, అర కప్పు పెరుగు, ముద్దగా కలపాలి. సన్నగా తరిగిన పచ్చిమిర్చి, కొత్తిమీర, కరేపాకు వేసి నాననివ్వాలి. మిగతా అంతా బనానాబన్ లాగే కాల్చాలి.

— పి గిరిజ

"అవును" అన్నాడు జాక్.

"ఇప్పుడు ఎక్కడున్నాం మనం?"

"స్పైక్రస్ చేరుతున్నాం" క్లుప్తంగా చెప్పాడు సిన్హా.

"విమానాన్ని వెనక్కి తిప్పి మద్రాసు పోనివ్వండి!" ఒక నిమిషం ఆగి అన్నాడు దిలీప్.

దిలీప్ వైపే చూస్తున్నాడు రావ్— తిలుక కన్ను వైపు పిల్ని చూస్తున్నట్లు— అవకాశం కొరకు !

"యంగ్ మాన్, బొంబేనించి మద్రాసు వెళ్ళటానికి ఇంత కష్టపడాలా ? న్యూయార్క్ వెళ్ళే విమానం ఎక్కి, దానిని స్పైక్రస్‌వరకు పోనిచ్చి, ఇప్పుడు మద్రాసుకి వెళ్ళమనటంలో ఏమయినా సెన్స్ ఉందా ? నో, బాయ్, మరేదయినా చెప్పు!' నవ్వుతూ అన్నాడు జాక్

జాక్ తనను హేళన చేస్తున్నాడనుకున్న దిలీప్‌కి కోపం వచ్చింది. "డోంట్ టాక్ టూ మచ్! ఈ అమ్మాయి, మోహన- నా పిస్టల్ గుండుకి ఏ క్షణాన్నయినా గురి కావచ్చునని మరిచిపోవద్దు !"

"మరిచిపోలేదు మిస్టర్. అసలు మద్రాసుకి ఎందుకు వెళాలో, నీ ఉద్దేశం ఏమిటో చెప్తే బాగుంటుంది కదూ ?" ఏదో రకంగా సంభాషణలో పెట్టి, అతన్ని లొంగదీసుకొనే అవకాశం కొరకు జాక్ చూస్తున్నాడని నాకు అర్థమయింది

"అవన్నీ మీకు అనవసరం ! విమానాన్ని వెనక్కి త్రిప్పి, మద్రాసులో దింపండి! ఒకే ఒక్క నిమిషం టైమిస్తున్నాను ఆ తర్వాత ఈ మోహన ప్రాణాలతో ఉండదు !"

నాకెందుకో భయం వేయటం లేదు. ఆ కాక్‌పిట్‌లో సిన్హా, జాక్, రావ్‌ల మధ్య వాళ్ళ రక్షణలో ఉండగా ధైర్యం అనిపిస్తున్నది. ముఖ్యంగా జాక్ ... అతను నాకేం కాకుండా చూసుకుంటాడు. జాక్... జాక్ ఈ ప్లేన్‌కి ఏం కాకూడదు ... నీకు ఏం కాకూడదు...నీవు నాకు కావాలి ... నాలో జాక్ పట్ల ఇంత స్పందన ఉందని ఇంత వరకూ నాకే తెలియదు.

సిన్హా ఏవేవో మీటలు నొక్కాడు.

"ప్లేన్ కోర్స్ మారుస్తున్నాను, మీవడిగినట్లే మద్రాసు వెళ్తున్నాం" అన్నాడు.

అంతలోనే ఆ అమ్మాయి కూడా అక్కడికి వచ్చింది. చేతిలోని పిస్టల్‌ని అందరూ స్పష్టంగా చూసేటట్లు పట్టుకొని, "దిలీప్, చెప్పినట్లు చేస్తున్నారా వీళ్ళు? ఏదయినా ట్రబుల్ ఇస్తున్నారా?" అంది.

"నో ట్రబుల్, రాణీ" అన్నాడు దిలీప్

నేను కదలబోయాను చిన్నగా. చటు

బ్యాగ్ భుజంలోకి గోళ్ళు దిగేటంత గట్టిగా పట్టుకున్నాను. "కదలకు!" అన్నాడు కటువుగా.

పిన్నా విజయంగానే విమానాన్ని మద్రాసు వైపుకి త్రిప్పాక, లేక కేవలం నటనా అనుకున్నాను. అదే సందేహం దిలీప్‌కికూడా కలిగినట్టుంది.

"మద్రాసు కంట్రోల్ టవర్ తో మాట్లాడి, 'టూ ట్ ఫస్ట్' చేసుకొని వెళ్ళాలి కదూ?" అనుమానంగా అడిగాడు.

"ఇప్పటికే చేశాను ఆ పని" అన్నాడు పిన్నా.

"నేను వినలేదు."

"మాట్లాడు దలిలినప్పుడు నీవు నిద్రించావు పోదు, అప్పుడు మాట్లాడాడు" అన్నాడు జాక్.

"మరోకసారి మాట్లాడండి!" దిలీప్ ఆజ్ఞాపించాడు.

పిన్నా ఏవో మీటలు నొక్కాడు. కొన్ని బల్బులు వెలిగాయి.

"మే డే- మే డే-" అన్నాడు మైక్రోఫోన్‌లో. అపాయ సూచక సిగ్నల్. తర్వాత దిలీప్‌తో, "నీవు మాట్లాడుతావా? నమ్మకం కుదురుతుంది" అన్నాడు.

ఉత్సాహంగా ముందుకి వంగాడు దిలీప్.

నేను కొంచెం ప్రక్కకి తప్పుకున్నాను.

అదే క్షణాన జాక్ దిలీప్ పైకి లంఘించి, క్రింద పడేశాడు.

కాకపిట్ లోకి రాబోయే అర్ధనిమిషంలోపునే రాణీ అను చేతిలోని పిస్టల్ లాక్కున్నాడు. అప్పటి వాళ్ళద్దరినీ స్వాధీనపరచుకోవటం మాకు కష్టం కాలేదు. పిన్నా, లిల్లీ అప్పు వారివద్ద మరే ఆయుధాలు లేవు.

ఫస్ట్ క్లాస్ కాబిన్‌లో ఖాళీ సీట్లు చాలా ఉన్నాయి. వాళ్ళని అక్కడ సీట్లకి కట్టేసి కూర్చోబెట్టాక జాక్ మైక్‌లో ప్రయాణీకులకు చెప్పాడు—ఆ ఇద్దరినీ లొంగ దీసుకున్నామని, ఇకమీదట భయపడవలసిన అవసరం లేదని, విమానం మామూలుగా వెళ్ళవలసిన రూట్‌లోనే వెళ్తుందని. ప్రయాణీకులలో రిలీఫ్, మా సిబ్బందిలో విజయగర్వం కనిపిస్తున్నాయి.

మామూలుగా పనిలోకి వెళ్ళబోతే సిల్వియా, వలివి వారించారు. "మోహనా, నీవు అప్ సెట్ అయి వుంటావు! రెస్ట్ తీసుకో" అంటూ వచ్చిన సీటు ఒక ఖాళీ ఫస్ట్ క్లాస్ సీటులో కూర్చోబెట్టారు. వేడి కాఫీ యిచ్చారు. ఆ తర్వాత, 'విమానం అరగంట వరకు నీవు ఇక్కడినుంచి లేవకు' అని చెప్పి వాళ్ళ పనులు చూసుకోసాగరు.

నా ఎదురుగా కూర్చొని ఉన్నారు రాణీ, దిలీప్. రాణీ తీక్షణంగా ఆలోచిస్తున్నది. దిలీప్ ముఖంలో అంతులేని దిగులు కనిపిస్తున్నది.

ఉన్నట్టుండి అడిగింది రాణీ "మమ్మల్ని ఇప్పుడేం చేస్తారు?"

"ఈ ప్లేన్‌ని మొదటి స్టాప్ సెంట్ అపోర్ట్. అక్కడి ఎయిర్ ఇండియా అఫీసులో మిమ్మల్ని అప్పగిస్తారు" అన్నాను.

నాకెందుకో వాళ్ళని, ఆ చిన్నపిల్లలని చూస్తుంటే కోపం రావటం లేదు. జాలి వేస్తున్నది. ఎందుకు ఈ పనికి తలపెట్టారో తెలుసుకోవాలని ఉంది.

కాస్సేపు మౌనంగా గడిచింది.

నవ్వేగా అన్నాడు దిలీప్ "మిస్ మోహనా! ఆ పిస్టల్స్‌లో తూటాలు లేవంటే నమ్ముతారా?"

ఆశ్చర్యంగా చూశాను.

"అవును! మా ఉద్దేశం ఎవరినీ చంపాలని కాదు."

"ఎందుకీ పని చేశావు దిలీప్?" అడిగాను.

"అంతా చెబుతాను. అర్థం చేసుకోగలరో లేదా నిరంజనరావు గారి పేరు విన్నారా ఎప్పుడయినా?"

"ఆయన ఒక రాజకీయ నాయకుడు కదూ?"

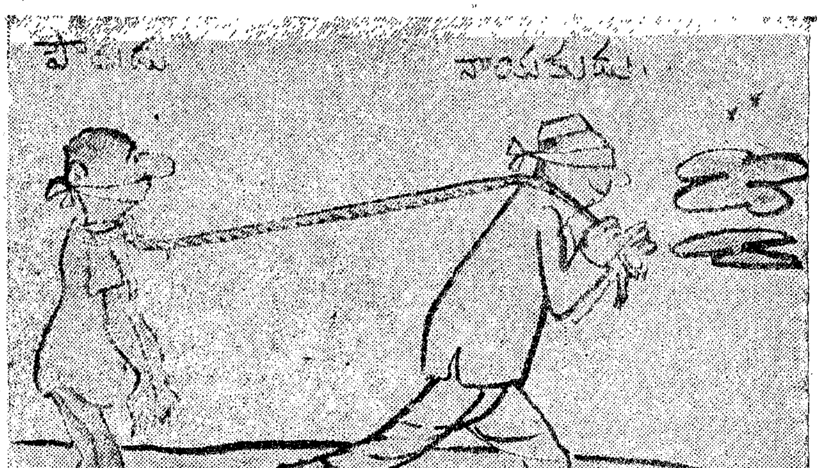
"అవును, ఆయన కొడుకుని నేను."

విస్మయంగా అడిగాను, "నిరంజనరావుగారి భార్య లలితాదేవి సినిమాస్టార్ కదూ?"

తలాడించాడు. "ప్రఖ్యాత సినీనటి లలితాదేవి, పొలిటికల్ లీడర్ నిరంజనరావు గార్ల ఏకైక పుత్రుడిని నేను." అతని మాటల్లో ఏదో కసి తొంగి చూస్తున్నది. "కాని నా అందరిలాగే ఆయనా ఫోటోలు పేపర్లో చూడటం, ఆమెను సినిమాల్లో చూడటం తప్ప నాకూ వాళ్ళతో అంతగా పరిచయం లేదు!"

"అదేమిటి?!"

"అప్పటంతే! అమ్మకి షూటింగ్స్! నాన్నకి మీటింగ్స్! ప్రేముంటే అనేక సన్మానాల్లో, శతదినోత్సవాల్లో పాల్గొంటుంది... ఆయన ప్రేమ దొరికినప్పుడు సంఘసేవ చేస్తుంటాడు... ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోవటానికేగానీ, కొడుకు మంచిచెడ్డలు చూడటానికిగాని వాళ్ళకి తీరిక ఏదీ?" ఏదో ఆలోచనల్లో ఉండి పోయాడు కాస్సేపు తర్వాత తిరిగి చెప్ప సాగాడు, "నేను కేవలం సగటు విద్యార్థిని. ఆటల్లో, పాటల్లో, చదువుల్లో- ఎందులోనూ పెద్దగా పైకి రాలేకపోయాను ప్రయత్నించినా. ప్రతివాళ్ళు 'ఏమోయ్, మీ అమ్మ, నాన్న అంతటి ప్రఖ్యాత

పించారు. నీవు ఇంత సీరియస్‌గా ఉన్నావు?" అంటుంటే నాకు ఎట్లా వుంటుందో ఆలోచించండి! నాపట్ల తల్లిదండ్రులకు ప్రేమ లేదు... ప్రతి వ్యక్తి వాళ్ళతో పోల్చి నన్ను కించపరచటమే! ఎప్పుడయినా అమ్మకీ, నాన్నకీ నా విషయం గుర్తు వచ్చినపుడు "మాకు నీవంటి మామూలి కుర్రవాడు ఎలా కలిగాడో" అన్నట్లు మాట్లాడితే నాకు ఎంత బాధ కలుగుతుంది! అన్నిటికీ మించి నేను ప్రేమించిన సుధ, 'నీవూ ఏదయినా గొప్ప పని చెయ్యి, అప్పుడు ఆలోచిస్తాను నిన్ను ప్రేమించే విషయం!' అని నిరసిస్తే నా మనసేమవుతుంది?

"ప్రేమ కొరకు తపిస్తున్న నేను సుధ తృణీకారాన్ని సహించలేక పోయాను. ఏదయినా 'గొప్పపని' చేసి లోకానికీ, ముఖ్యంగా సుధకు చూపించాలని సంకల్పించాను. చిన్ననాటి నుంచి నా స్నేహితురాలయిన రాణితో సంప్రదించాను.

డబ్బుండీ నేను దురదృష్టవంతుడినయితే, పేదరికం వలన కలిగిన దురదృష్టం రాణిది. ఆమె తల్లికీ, తండ్రికీ రోజంతా శ్రమించినా కుటుంబం కడుపు నింపటం కష్టమయిపోతుంది. చదువు మానేసి పెళ్ళి కోసం ఎదురు చూస్తూ, రొమాంటిక్ నవలలు, ఎడ్వెంచర్ నవలలు చదువుతూ కాలం గడుపుతున్న రాణి నా ప్లాన్‌కి వెంటనే ఉత్సాహంగా సమ్మతించింది.

...అమ్మ, నాన్నల ఇన్‌ఫ్లుయెన్స్‌తో, వాళ్ళకు తెలియకుండానే పాస్‌పోర్ట్స్, విజిటర్స్ వీసాలు, టెల్ అవీవ్ వరకు టికెట్స్ సంపాదించాను."

"దిలీప్, ఈ విధంగా పట్టుబడి

ఆకాశ వీథిలో

పోతాననే ఆలోచన నీకు రాలేదా?"

'రాలేద'న్నట్లు విచారంగా తల త్రిప్పాడు దిలీప్. "మద్రాసుకి ప్లేన్ తిరిగి వెళ్ళేందుకున్నాను. నేనంటే ప్రేమ ఉన్నా, లేకపోయినా, వాళ్ళ కొడుకు పేరు ఈ విధంగా పేపర్లలోకి రావటం అమ్మ నాన్నల ప్రతిష్ఠకు దెబ్బ కదా! అందువలన మద్రాసు చేరాక వాళ్ళు ఏదో విధంగా తమ ఇన్‌ఫ్లుయెన్స్‌తో కేస్ అవకుండా, అసలే గొడవ జరగకుండా చేస్తారనుకున్నాను. టెల్ అవీవ్ నించి మద్రాసుకి పంపించమని ఎయిర్ ఇండియా ఆఫీసులో వాళ్ళకి మేం చెప్పటం చెప్పగలిగితే, ఇప్పటికయినా గొడవ కాకుండా బయటపడవచ్చునని ఆశగా ఉంది..."

నేనేమీ జవాబు చెప్పలేను. నిజానికి వాళ్ళను ఏం చేస్తారనేది నాకూ సరిగా తెలియదు.

"ఈ 'హైజాకింగ్ ఐడియా' మనసులో ఉన్నప్పుడు, ప్లేన్ నేనున్నప్పుడు బ్రహ్మాండమైన సాహసకృత్యంగా అనిపించింది... కాని నిజంగా చేస్తున్నప్పుడు మాత్రం, నాకేం నచ్చలేదు... ఇప్పుడు వెనక్కి తిరిగి ఆలోచిస్తే ఎంతో తప్పుగా తోస్తున్నది... అమ్మ, నాన్నల పేరు చెడ్డ కుండా ఏ శిక్ష విధిస్తే దాన్ని స్వీకరించటమే మేలేమో—" దిలీప్ స్వరం నీరసంగా ఉంది.

అంత వరకు మౌనంగా వింటున్న రాణి "అలా నీరసపడకు, దిలీప్. నాకు గిరీశం మాటలు గుర్తువస్తున్నాయి డామిట్, కథ అడ్డం తిరిగింది!" అంటూ నవ్వింది.

అటువంటి పరిస్థితిలోనూ హాస్యాన్ని చూడగలుగుతున్న ఆ అమ్మాయిని మెచ్చుకోకుండా ఉండలేకపోయాను.

"దటీజ్ ది రైట్ స్పిరిట్!" అన్నాను.

దిలీప్ అట్లాగే దిగులుగా చూస్తున్నాడు "సుధ నన్ను కాదనకపోతే నేను ఈ పనికి దిగేవాడిని కాదు... నిన్ను దించేవాడినీ కాదు రాణీ!".

"నీకేం తెలీదు దిలీప్. ప్రేమించటం కన్న ప్రేమించబడటంలో ఆనందం ఎక్కువ ఉన్నదని గ్రహించలేక పోతున్నావు..." రాణి మాటలకు అర్థం వెంటనే బోధపడలేదు కాని, ఆమె కళ్ళలోని ఏదో ఆరాధన మాత్రం అర్థమయింది నాకు.

ఆ తర్వాత ... న్యూయార్క్‌లో దిగి అక్కడ ఉండవలసిన రెండు రోజులకుగాను మా కొరకు ఏర్పాటు చేసిన హోటల్‌కి వెళ్ళాము. స్నానపానాలయినాక అందరం — నేను, సిల్వియా, జలని, జాక్, మీనా, రావ్— హోటల్ డైనింగ్‌హాలులో 'టీ' కి కలుసుకున్నాము. ఆ పూట అన్ని కబుర్లు, హైజాకింగ్ గురించే! టీ అయినాక అందరూ రెస్ట్ తీసుకోవటానికి తమ తమ రూమ్స్‌కి వెళ్ళిపోయారు. జాక్ కూడా వెళ్ళబోతుంటే ఆపాను నేను... ఆశ్చర్యంగా చూసి, తిరిగి కూర్చున్నాడు.

మంద్రస్వరాన అన్నాను, "జాక్, నీ ప్రశ్నకి జవాబు సిద్ధమయింది... యస్!"

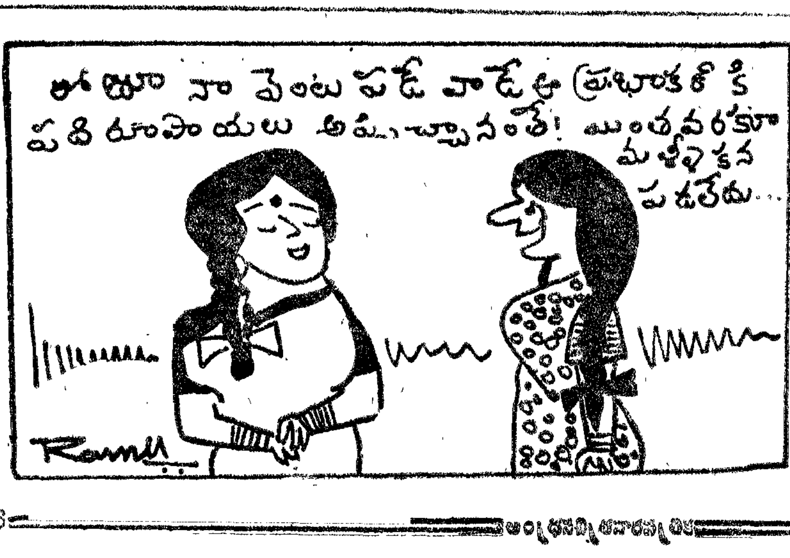
జాక్ ఉత్సాహానికి అంతులేదు. "మోహనా, డార్లింగ్, యు విల్ బి సో హాపీ!" అంటూ చేతులు పట్టుకు ఊపేశాడు. వారిస్తున్నా వినకుండా వెయిటర్ని పిలిచి "షాంపేన్"కి ఆర్డరిచ్చాడు—"ఇది సెలబ్రేట్ చేసుకోవలసిన సందర్భం" అంటూ.

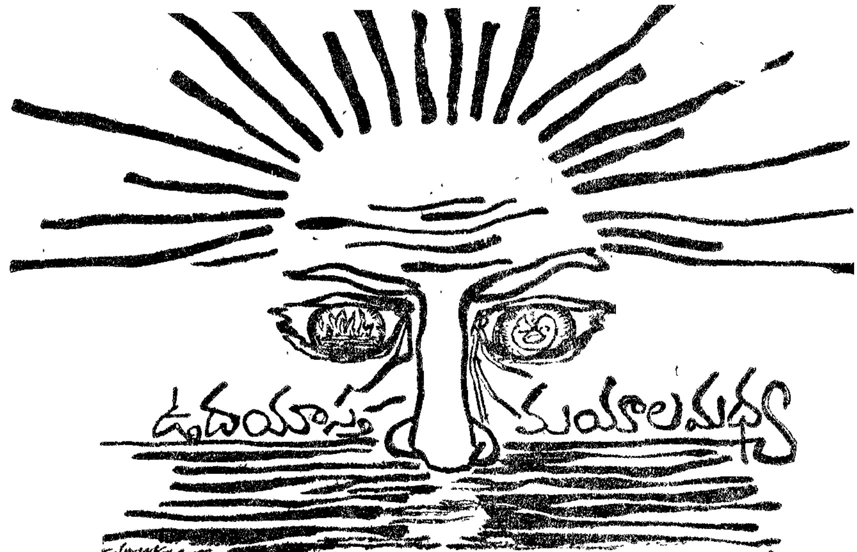
"తిరిగి బొంబాయి వెళ్ళాకగాని జవాబియ్యనన్నావు, బాగా ఆలోచించుకున్నావా మోహనా?" అంతలోనే సందేహంగా అడిగాడు.

"మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించిన వ్యక్తి తిరస్కరిస్తే కలిగే ఫలితాన్ని కళ్ళారా చూశాను జాక్! ప్రేమించబడటానికి మించిన అదృష్టం లేదని గ్రహించాను! అన్నిటికీ మించి, జాక్, నీ మనసూ తెలుసుకున్నాను!"

"ఇదంతా ఎలా... ఎలా జరిగింది మోహనా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాను.

"ఆకాశవీధిలోని అనుభవం వల్ల!"

పిశుపాటి ఉమామహేశం

"మహేశం వొచ్చేడన్నా రెవరో."

అర్ధరాత్రి ఆ ఇంట్లోంచి మళ్ళీ గొల్లున ఏడుపులు వినబడ్డాయి.

చాలా అక్వర్డ్ పొజిషన్. అంతకన్నా అక్వర్డ్ సీను.

వచ్చింది స్వగృహానికైనా ఎంతో సంకోచంగా, అంతకన్నా భయంగా అడుగెట్టేడు. భార్య శారద పిండుమూలాలు. నెమ్మదిగా వెనకనే వచ్చి వో మూలగా వొదిగి [illegible] బడింది పెద్దవాళ్ళందరూ అడ్డదిడ్డంగా పడుకునుండబట్టి.

అంతమంది పెద్దవాళ్ళు ఒకచోట చేరి అంతలా దుఃఖిస్తూంటే ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు మహేశానికి. తనకీ లోపల అంతకు రెట్టింపు దుఃఖం ఉన్నా అయిపోయిందేదో అయిపోయింది ఇప్పుడెంత ఏడ్చి ఏం ప్రయోజనం అనీ అన్పించడంమూలాన కొద్ది నిబ్బరంగా ఉండగల్గుతున్నాడు.

నున్నటిగుండులతో, [illegible] తెల్లని కొత్త పంచలో ఏదో వేషం కట్టినట్టు కన్పిస్తున్నారు అన్నలిద్దరూను.

అందర్నీ తప్పించుకుంటూ తల్లి కోసం వెతికేయి అతని చూపులు. మూలానికి మొహం చెల్లక గోడవేపు తిరిగి కొంగులో మొహం దాచుకుని కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడుస్తోందామె.

పక్కనే చిన్న ప్రమిదలో దీపం వెలుగుతోంది.

కాళ్ళూ చేతులూ ఆడ్లేదు మహేశానికి ఆ దృశ్యం చూస్తుంటే. ఒక నిమిషమాగి గుండె దిటవు చేస్కుని నెమ్మదిగా తల్లి దగ్గరికి నడిచేడు. భార్య నెమ్మదిగా అనుసరించింది.

'వొచ్చేవురా అబ్బీ! అంతా అయిపోయిందిరా నాన్నా— నన్నన్యాయంచేసి వెళ్ళిపోయేర్రా మీ నాన్న!' అంటూ ఘొల్లుమందావిడ.

దుఃఖంతో గొంతు పూడుకుపోగా నోట మాట రాలేదు మహేశానికి.

* * *

తెల్లారింది.

ఎక్కడెక్కడి బంధువులూ పలకరించి పరామర్శించేరు మహేశాన్నీ భార్యనూ.

శారదను చూసి ఎన్నోనెల అనడిగేరు.

'నేడో రేపో అన్నట్టుగా ఉంది పరిస్థితి. టెలిగ్రాం అందగానే బయల్దేరుతున్నా కొద్దీ వెనకాడి రైల్లో వొచ్చాం. అందుకే సమయానికి అందుకోలేకపోయేం' అన్చెప్పింది శారద అడిగిన వాళ్ళందరికీను.

ప్రయాణం మూలాన్నో ఎందుకో వొంట్లో పరిస్థితి కొద్దిగా అస్తవ్యస్తంగా ఉన్నా పైకి ఎవర్తోనూ చెప్పలేకపోయింది చివరి గొడవల్లో వాళ్ళుండగా. ఈ తలనొప్పి కల్గించడ మెందుకని.

సమయానికి లేరు కాబట్టీ, అందరికన్నా ఆఖర్న వొచ్చేరు కాబట్టీ తండ్రి అంత్య సమయం గురించి ఎవరికి తోచినట్టు వారు చెబుతున్నారు.

తన ప్రమేయం లేకుండా ఎవరెట్నా మాట్లాడుకుంటున్నా మహేశం మాత్రం తన ధ్యాసలో తానున్నాడు.

మొదట్నుంచీ తను ఏ విషయాన్ని గురించి మథిస్తూ వొస్తున్నాడో అదే నిజమైందీవేళ.

ఎంతో కాలంగా తల్లిదండ్రుల వార్ధక్యాన్నీ, అనారోగ్యాన్నీ గమనిస్తూ భవిష్యత్తు గురించి భయపడుతూ వస్తూన్న తనకి నిన్నటి వార్త ఆశ్చర్యాన్నీ కలిగించలేదు. అనుకున్నంతా జరిగిందనిపించింది.

ఛీ ఈ పెద్ద ప్రాణాలందరూ యింతే.. స్వంత ఊరూ స్వంత కొంపా అంటూ ఉన్న చోట్నుంచి కదల్రు... పెళ్ళైన కొత్తల్లో లాగా కొడుకులూ కూతుళ్ళూ ఎవరిదారిన వాళ్ళైనా లింగు లిటుకుమంటూ కనిపెట్టి చూసే దిక్కు లేకపోయినా యిద్దరే ఉంటారుగాని... చక్కగా వచ్చి సంతానం దగ్గరుండి— వాళ్ళేదో ఇంత ఉడకేసి పడేస్తుంటే మనవళ్ళ ఆడుకుంటూ— కృష్ణా రామా అంటూ కాలం గడుపుతూ... కని పెంచినందుకు పేరుగూడా ఏదో సౌఖ్యం అన్న తృప్తి తమకు మిగిల్చుకోరుగదా... పోయిన వార్త విని ఇన్ని నీళ్ళొదిలి పోవడమే మిగిలింది ఆఖరికి— అన్పించింది.

ఎప్పుడన్నా సెలవులకి ఊరెళ్ళినప్పుడు వయసు తెచ్చే నిగారింపువల్ల పుష్టిగా కనపడే తనువి... వాలిపోయే వయసుతో ముడతలు మూసుకుని ఎండిపోయే వాళ్ళని... పరికించి చూస్తున్నప్పుడు వారి జీవితాల్లో ఆసన్నమౌతూన్న చరమాంకాన్ని తల్చుకుని ఎంతగా భయపడేవాడో.. కొంతలో కొద్ది తన దగ్గరుంచుకుని కాస్త మంచి మందులూ మంచి వాతావరణం కల్పించి రేపు పోయే ప్రాణం ఇవాళే పోయేట్టున్నా నాళ్ళేదో ఉడతా భక్తిగా కనిపెట్టుకు ఉందామని ఎంత ఆరాటపడేవాడో— తన ఆలోచనల్ని పెద్దవాళ్ళామోదించనప్పుడు ఎంతగా బాధపడేవాడో...

సమీపిస్తున్న మృత్యుహస్తాలు వాళ్ళ కళ్ళలో చూస్తున్నప్పుడు ఎన్ని భయంకరమైన ఊహలు మదిలో మెదిలేవో...

జన్మనిచ్చి, పెంచి క్రమశిక్షణలో పెట్టి ఇంతవాళ్ళనిచేసిన దైవస్వరూపుల వార్ధక్యంలో మంచానపడి వాలే ఈగల్ని గూడా తోలుకోలేని స్థితిలో ఉంటే చూసి సహించడమెలాగ ..

ఏ అర్ధరాత్రి నిదురలోనో హఠాత్తుగా ఆవలించేసి కొయ్యబారిపోయే— కట్టెలా బిగుసుకుపోయిన ఆ శరీరాన్ని వీధరుగుకి

ఉదయాస్తమయాల మధ్య

...న్ని కూర్చొబెట్టి స్నానం చేయించి సొడి గట్టి తీసుకెళ్ళి వర్షంగా కాల్చేసే దృశ్యాన్ని తప్పుకోవడం తనవల్ల అయ్యేదేనా...

అదృష్టమో దురదృష్టమో ఆయన పనుల్లో సమయం రానే వచ్చినపుడు తను రావడం ఆలస్యమయింది.

అప్పటికే అసలు వ్యవహారమంతా జరిగిపోయింది. కాబట్టి జీవితాంతం ఆయన సజీవ రూపమే తన స్మృతిపథంలో నిలుస్తుంది.

అదిగూడా ఓ అదృష్టం కాదూ మరి!

'నువ్వుగూడా వస్తావుట్రా అబ్బీ.'

పెద్దన్నయ్య కంఠంలోని వ్యంగ్యానికి కొట్టుకుపోయాడు మహేశం.

'దిక్కుండేది' అనడగబోయి ... తమాయించుకున్నాడు. అప్పటిదాకా, ... సిద్ధంగా ఉన్నాడు పితృకర్మకి ... కోసం.

తండ్రి ... ... వచ్చినప్పటి ... గుర్తు కొచ్చింది మహేశానికి.

'ఇన్నాళ్ళూ ... కొరివి పెడతావన్న ఆశైనా ఉండేది. ఇప్పుడది గూడా లేదు. నేను బతికుండగానే మరొకరికి అద్దినాలు పెట్టే దౌర్భాగ్యం పట్టింది నీకు.'

కన్నీరిచ్చిన తండ్రికి కొరివిపెట్టి కర్మ చెయ్యలేకపోయినా, కనీసం ప్రేక్షకుడిగానైనా ఆ కర్మలో పాల్గొనాలనిపించింది, అదీ గాక ఆఖరుసారిగా ఆయన మట్టిలో కలిసిపోయిన ప్రదేశాన్ని చూడాలనిపించి ... 'పదండి' అన్నాడు తనుగూడా వెంట వస్తూ.

* * *

పుస్తకాల్లో వర్ణించినట్టు ... పుర్రెలూ, బేతాళుడూ, దెయ్యాలూ, భూతాలూ, నక్కలూ రాబందులూ, సగం కాలిన శవాలూ ఏమీ కనిపించలేదు శ్మశానంలో మహేశానికి.

'అక్కడక్కడా ... కుప్పలూ, సగం కాలిన కట్టెలూ, సమిధలూ తప్పించి ఈ... చివర ఎలా వుంటుందో అక్కడా అలాగే ఉంది.

అన్నదమ్ముల్లో ... కాస్త్రులుగారి ... తండ్రి దహనం చేయబడింది-- అయన చూపించేరు.

'... ...!?'

ఏ ... వాళ్ళో ... ... కుని ... ఆనవాళ్ళున్నాయి.

పైకి అలా కనిపిస్తున్నా... ... ఆ ప్రదేశానికి ఒక ప్రత్యేకత ఉంది.

ఆ భూమ్మీద పుట్టి పెరిగి అరవైయేళ్ళు పైగా బతికి, ఎంతమందితోనో 'ఓహో' అనిపించుకున్న ఒక విశిష్టమైన వ్యక్తి, జీవితాధ్యాయం ముగిసిపోయిన చోటది.

కొన్నేళ్ళ క్రితం ... ఓ ... గదిలో ఉద్భవించిన ప్రాణి ఇక్కడే ... అంతమైందా.

మహేశం మనసు చెమర్చింది.

ఆ ... ... అయన రూపం ఓసారి మదిలో మెదిలింది.

తెల్లటి విగ్రహం... పచ్చటి మేని ఛాయ... ఎవరో శ్రద్ధగా ... గీసినట్టుండే విభూతి రేఖలు... నుదుటి ... ... ఉండే పిలక... చెవులకి ఎర్రరాళ్ళ కుండలాలు... ... ... రుద్రాక్షమాల... ముఖంలో తేజస్సు... పెదవులపై చిరునవ్వు...

ఆ రూపం గుర్తు కొస్తూనే ... ... అతి స్పష్టంగా, మధురంగా ఆయన చెప్పే మంత్రాలు చెవుల్లో ప్రతిధ్వనించేయి.

'కొద్దిగా దర్భలు తెచ్చుకురారా అబ్బీ.'

చిన్నన్నయ్య కేకతో ఈ లోకంలోపడి అక్కడున్నాడే ... కదిలేడు.

దర్భలు తెచ్చుకొచ్చి కొద్దిదూరంగా కూర్చొని అక్కడ జరిగే తతంగాన్ని చూస్తున్నాడు.

శాస్త్రులుగారు మహోత్సాహంగా చదివేస్తున్నారు మంత్రాలు.

మహేశానికి నవ్వొచ్చింది పెద్దన్నయ్యా ... వాళ్ళెవ్వరూ మారలేదని.

ఆయనేం చెప్తున్నాడో, వాళ్ళేంచేస్తున్నారో తెలీకుండా మంత్రాల మధ్యలో ... 'భాస్కరశాస్త్రి నామ ప్రేతాయః' అన్న ముక్క పదేపదే వినబడ ... మహేశం.

'భాస్కరశాస్త్రి నామ ప్రేతాయః'

'భాస్కరశాస్త్రి నామ ప్రేతాయః'

ఒకటికి పదిసార్లు, పదికి వందసార్లు, వందకి వేయిసార్లు అదేముక్క పలుకుతూ...

విజయవాడలో క్రోక్విల్ క్లబ్ వార్షికోత్సవం

ఆంధ్రప్రదేశ్ క్రోక్విల్ క్లబ్ వార్షికోత్సవం - సిద్ధార్థి ఉగాదినాడు విజయవాడలో ఆంధ్రపత్రిక సంపాదకులు శ్రీ శివలెంక రాధాకృష్ణగారు ముఖ్యఅతిథిగా హాజరై ఆశీస్సులందజేయగా వైభవంగా జరిగింది. ప్రముఖ కార్టూనిస్టు డా. యస్. జయదేవ్ బాబు (మద్రాసు) అధ్యక్షత వహించగా, నిర్మాత రచయిత శ్రీ ఎస్. వి. రమణ్. నరసింహారావు ప్రధాన వక్తగా సభను రంజింపజేశారు. క్రోక్విల్ క్లబ్ సారథి శ్రీ యస్. టి. శంకర కుమార్ ("శంకు") (హైదరాబాద్) క్లబ్ కార్యక్రమాలను, లక్ష్యాలను వివరించారు. ప్రముఖ కార్టూనిస్టు [కొలను సంకటదుర్గా ప్రసాద్] "బాబు" కార్యక్రమ నిర్వహణలో పాలు పంచుకున్న యీ వార్షికోత్సవానికి స్థానిక కార్టూనిస్టులే గాక మద్రాసు, ఇతర రాష్ట్రాల నుంచి రాష్ట్రేతర కార్టూనిస్టులు కూడా వచ్చారు... శ్రీ రాధాకృష్ణగారు క్రోక్విల్ వార్షిక సంచికను కూడా ఆవిష్కరించారు. కార్టూనిస్టుల సామాజిక బాధ్యతను వారు తమ సందేశంలో ఉటంకించి "వ్యాఖ్యలు" లేకుండా, వ్యంగ్య చిత్రాలుగా వున్న "కార్టూన్"లు అసలు వివరణ వున్న కార్టూన్ల కన్నా ఎక్కువ మన్నన పొందుతాయని హెచ్చరిస్తూ తెలుసుకోటూ నిస్సుల కృషిని ప్రశంసించారు. తర్వాత సభ్యులు పాల్గొంటి తను తను సూచనలు చేసారు వినోద కార్యక్రమం జరిగింది. "క్రోక్విల్" వార్షిక సంచిక "శంకు" నిర్విరామ కృషితో వర్ధమాన కార్టూనిస్టులందరికి ఉపయుక్తమైన పుస్తకంగా రూపొందింది. ఇటువంటి బులెటిన్ కోసం బహుశా దేశంలోనే మొట్టమొదటి ప్రయత్నం కావచ్చును. శ్రీ గోపాల్ (మద్రాసు) వందన సమర్పణ చేశారు.

క్కించి దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా ప్రతిధ్వనించ సాగింది అతని మనసులో.

'భాస్కరశాస్త్రి నామ ప్రేతాయాః'

'భాస్కరశాస్త్రి నామ ప్రేతాయాః'

కట్ట తెంచుకున్న వరదలా, ఉప్పెన వచ్చిన ఉప్పెనలా ఒక్కసారి దుఃఖం పెల్లుబికింది.

'భాస్కరశాస్త్రిగారూ' అంటూ వింతో గౌరవంగా, మర్యాదగా పిలువబడే పిలువబడి వింతో గొప్పగా పరువు ప్రతిష్ఠలతో బ్రతికిన మనిషి ఇవేళ ప్రేతం ... కేవలం ఒక ప్రేతం ...

శాస్త్రుల్లుగారు కాదు ... సిద్ధాంతిగారు కాదు ... పంతులుగారు కాదు ... ఆఖరికి ఓ మనిషి కూడా కాదు...ప్రేతం...కేవలం ఒక ప్రేతం...

తనని కని, పెంచి పెద్దచేసిన జన్మదాయి అయిన వ్యక్తిని పట్టుకుని 'ప్రేతాయాః' అని సంబోధిస్తున్న శాస్త్రుల్లుగారి మీదకసి సిగ్గులేని ... యెంత కోపం వచ్చింది.

కాని ఆయన తప్పేముంది ... ఆ మంత్రాలాయన రాయలేదుగా.

సిద్ధాంతిగారూ ... శాస్త్రుల్లుగారూ అంటూ వింతో మందిచేత విశ్వాసపాత్రంగా మన్ననలందుకున్న భాగ్యశాలి ఇవేళ...భాస్కరశాస్త్రి నామ ప్రేతాయాః ... ఇదీ ఈ లోకంలో ఆయన నిజమైన పేరు...అయినా అదే ఏమిటో... అందరి పేర్లూ ఇంతే.

'ఫలానా నామ ప్రేతాయాః'

దేశాన్నేలినా, పండితులమని పేరుగన్నా, దిక్కు లేక్కుని బతికినా, అదృష్టం లేని జీవించినా...అందరి పేర్లూ ఆఖరికంతే. పిడికెడు బూడిద...గుప్పెడు ఎముకలు ...

మనసు వికలమైంది మహేశానికి.

బుర్ర గిర్రున తిరిగిపోతోంది.

కళ్లెదురుగా జరుగుతున్న తంతు కనబడ్డంలేదు.

చెవులు బరువెక్కినట్టు చదువుతున్న శాస్త్రిగారి మంత్రాలు వినబడ్డంలేదు.

ఒకే ఒక ముక్క...

ప్రేతాయాః...

ప్రేతాయాః

అదొక్కటే నిత్యం...

అదొక్కటే సత్యం...

ప్రేతాయాః...

ప్రేతాయాః...

* * *

గుమ్మంలో కడుగు పెడుతూండగానే పలుగుకుతూ ఎదురొచ్చి 'కొడుకు పుట్టేడు శ్రేయ అబ్బి పేరు' అన్నారు.

వాళ్ళందరి మొహాలూ సంతోషంతో వెలిగిపోతున్నాయి.

షాక్ తిన్నాడు మహేశం.

'మీదు త్తింపీ అనుమానంగానే ఉందిట. మన నాన్నగారిదే ఇదిగూడా విందుకులే అని చెప్పలేదేం. పాతాళ్ళగా చెప్ప లేదేం. అలా తెలిగ్గా, సవ్యంగానే జరిగిపోయిందిలే...'

మహేశానికేమీ వినబడ్డంలేదు.

వాళ్ళ మొహాల్లోని సంతోషం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తోంది. నిన్న-ఓ ప్రాణి పోవ-టానికి జరిగిపోయిన మొహాల్లా ఉన్నాయి. ఇవేళ ఓ ప్రాణి పుట్టి- అందరిలో ఆశలు చిగుర్చింతగా వెలిగిపోతున్నాయి.

ప్రాణి పోవు పుడితే సంబర కాలమిత్రి మానుష్యుల్లో ఎంతలో ఎంత మార్పు !!

నిన్నటి దుఃఖం అప్పుడే మరుపున కెలా పడింది -!

ఎందుకా విషాదం... ఎందుకీ వినోదం.

సిద్ధాంతాలూ... నెయ్యి పితలు ...చావు పుట్టుక... సృష్టి భయంగాం... సృష్టి భయంకరం అంతా సృష్టి భ్రమణం... ఇందులో మన ప్రమేయం ఏమీ లేదు... మన ప్రమేయం అసలే లేదు... సుఖానికి సత్యం... దుఃఖానికి పిడుగు... ఇంతే మనిషి పేరిట ఉన్నది... ఈ ప్రమేయం లేని కట్టుబాట్ల బానిసలకే...ఉదయాన కూడా తలవంచుకున్నా... గొప్ప పంచలతో విచిత్ర సంస్కారాలు... విచిత్ర బంధాలు...

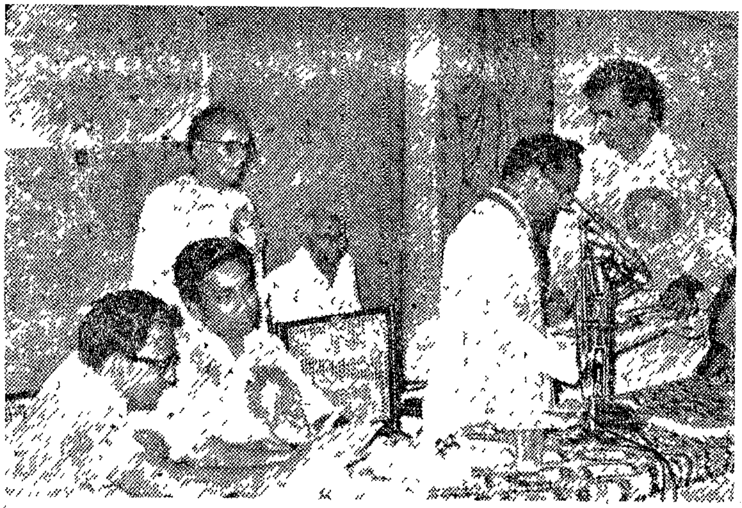
'అన్నీ వాళ్ళనించి వచ్చినవే... వాళ్ళ పేరు పెట్టి తీసుకుంటుంది...'

'అమ్మా, భాస్కర్ అంటే సూర్యదేవుడు అన్నట్టుంటుంది. భాస్కరటు భాస్కర్..భాస్కర్ భాస్కరశాస్త్రి ... భాస్కరశాస్త్రి నామ ప్రేతాయాః భాస్కర్ నామ ప్రేతాయాః..

అయినా ప్రేతమే... వీడూ ప్రేతమే... నేనూ ప్రేతమే... అందరూ ప్రేతాలే... రూపంలో ఉన్నంత సేపే ప్రాణముండాలని... ఆ తర్వాత... పిడికెడు బూడిద.. గుప్పెడు ఎముకలు... అదే సత్యం... అదే నిత్యం... అదే శాశ్వతం... ప్రేతాయాః...

ప్రేతాయాః...

ఆ తర్వాత మహేశం ఇంటిలో కనబడలేదు

ఉపజిల్లా రచయితల 5వ మహాసభల సందర్భంగా డా. దాశరథిని సత్కరిస్తున్న సంఘాధ్యక్షుడు డా. యం. వేణుగోపాలరెడ్డి. వేదికపై శ్రీ పి వి ఆర్. కె. ప్రసాద్, శ్రీ వి. ఎస్. తివారి, శ్రీ జానమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి, శ్రీ వి. వి. శేషాచార్యులు వున్నారు.

అవీ...ఇవీ...అన్నీ.

శ్రీ శరదోప వాక్సుధ

ప్రథమ శతకము. నమ్మాళ్వారులు అను శఠకోప దివ్యసూరి ద్రావిడభాషలో అనుగ్రహించిన తిరువాయ్ మొళికి "శ్రీ చరణ రేణువు" సమకూర్చిన సుధామాధురి అను లఘువ్యాఖ్యతో, 136 పేజీలు, 8 రూపాయలు. ప్రకాశకులు : శ్రీ గోదా గ్రంథమాల, ముసునూరు — 521201, కృష్ణాజిల్లా.

తాళ్ళపాక కవులు

రచన: శ్రీ పెనుగొండ వెంకటశేషయ్య. 204 పేజీలు, వెల : పది రూపాయలు. ప్రకాశకులు : శ్రీ పి. వి. రెడ్డి(క్రిష్ణ), అడ్వకేట్, 3-4-745, యూనివర్సిటీ రోడ్డు, లింగంపల్లి, హైదరాబాదు— 500027.

ముత్యాల కోకిల

కవితా సంపుటి. ఆంగ మూలం : శ్రీమతి-సరోజినీనాయుడు, అను సృజనం : డాక్టర్ సి. నారాయణరెడ్డి. 72 పేజీలు, వెల : 6 రూపాయలు. ప్రతులకు : ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, సికింద్రాబాదు లేదా మచిలీపట్నం.

హైదరాబాద్ నోట్‌బుక్

[13వ పేజీ తరువాయి]

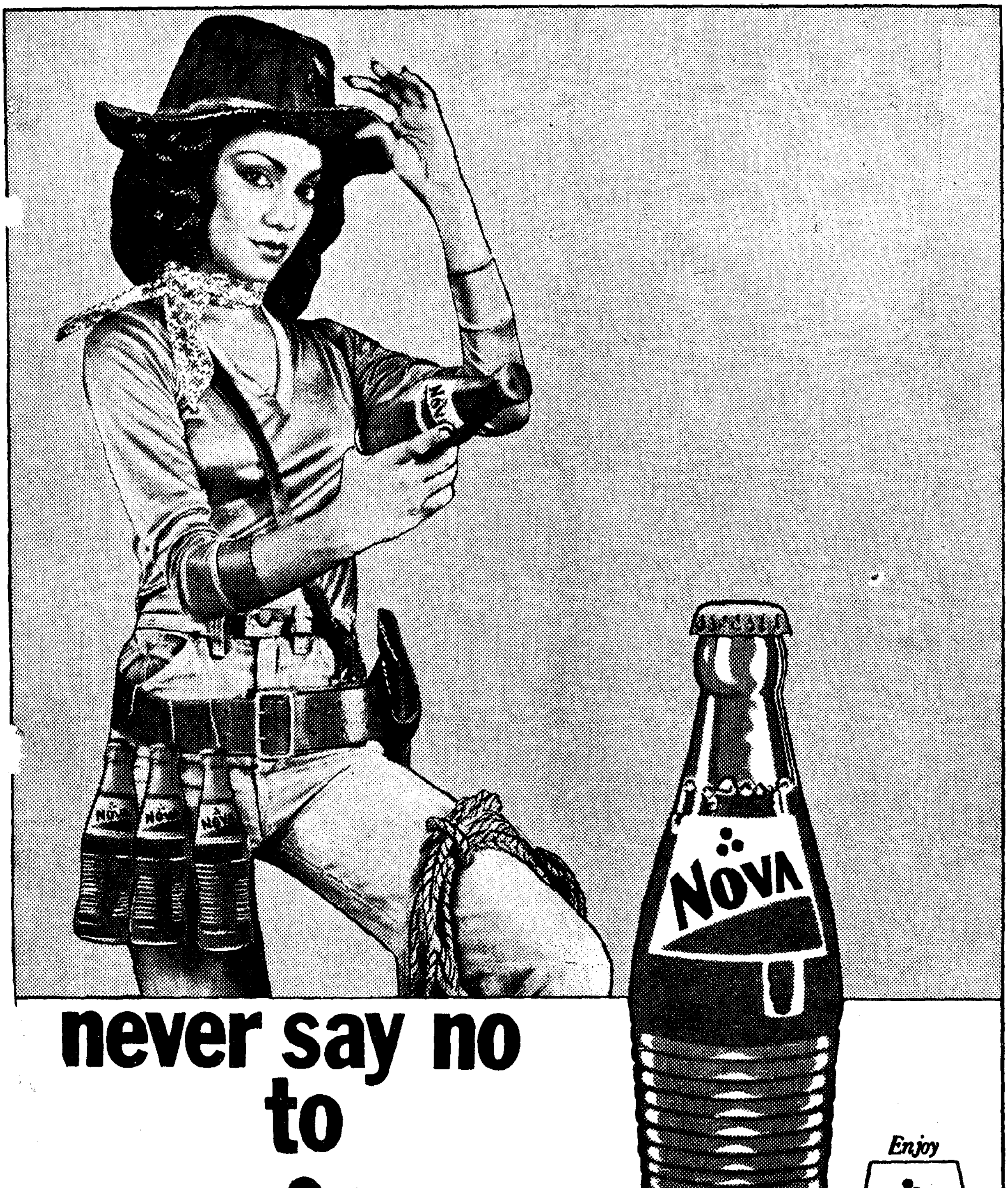
తన్ని పురిటినొప్పులు" స్మారకసంయిన నాటకం. స్త్రీ ఒంటరిగా వుంటే బ్రహ్మకైనాపుట్టు రిమ్మతెగులు. అందులోను అది పల్లెటూరయితే పూర్వ పెద్దమనుషుల రాయిడి మరీ దుర్భరం. అలాటి స్త్రీని ఆదుకోవడానికి వచ్చే వారిని అరడి పెట్టడం ఇంతంతకాదు. ఇతివృత్తం సమసామయికమై ఆకర్షణీయంగా వుంది, నటులు భావుకులు కావడం—ఐవన్నీ చక్కగా అమరాయి. శ్రీమతి వై. రాజకుమారి రంగమ్మగా చక్కగా అభినయించారు. నాయకుడు సుందరరాజా రావు పాత్రలో సంభాషణ కొంచెం ఉపన్యాస ధోరణి అనిపించింది. కావ్య ప్రయోజనం 'పరోపదేశముకే' అయినా డోసు ఎక్కువ కాకూడదు, యాంటీ బయాటిక్స్ లాగ లేని పోని రియాక్షన్ కలిగిస్తుంది.

ఉపశ్రుతి!

"ఏం సార్, చదువు ఎక్కువ కావడం వల్లనే మీ చూపు తగ్గిందా? ఎంతకాలంనుంచి కళ్ళజోడు వాడుతున్నారు?" అడిగాడు ఒక పెద్దమనిషి నన్ను. "21వ ఏడునుంచి వాడుతున్నాను" అన్నాను ముక్తసరిగా. పక్కనే మా మాటలు వింటున్న విద్యార్థిని కె. అపర్ణ "అయితే వోటు హక్కుతోనే కళ్ళజోడు హక్కు కూడ వచ్చిందన్నమాట!" అని అన్నది. చుట్టుపక్కల వారు ముక్కు మీద వేలు వేసుకున్నారు.

— తిరుమల రామచంద్ర

Printed and Published by S. Nageswara Rao at the Andhra Patrika Press, Mallikarjuna Rao Street Gandhinagar, Vijayawada-3. Editor : S. Radhakrishna.

never say no
to
Nova*
Nova
Enjoy
Nova
ORANGE
& LIME
*Artificially flavoured

మీ విమల్ రిటెయిల్ షాపులో వీటికోసం అడగండి : సారికా, రంగోలి, డిజైన్ జ్యూయల్, పాలియెస్టర్ టిస్యూ క్రేప్, నిట్ గజ్జీ, గజ్జీ సిల్క్ మరియు ఫ్రెంచ్ షిఫాన్ చీరలు

SIMOES/RTI/S/1B/78